

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ຍຸດທະສາດ ການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ

ວິໄສທັດ ຮອດ ປີ 2030
ເປົ້າໝາຍລວມ ຮອດ ປີ 2025

ຈັດພິມໂດຍ:

ກົມແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມືສາກົນ, ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ

ກັນຍາ 2020

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ... 224.../ນຍ.

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ... 01.04.2020.

ດໍາລັດ

ວ່າດ້ວຍ ການຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ ຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ລັດຖະບານ (ສະບັບປັບປຸງ) ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ວັນທີ 08 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ແຮງງານ ສະບັບເລກທີ 43/ສພຊ, ວັນທີ 24 ທັນວາ 2016;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປະກັນສັງຄົມ (ສະບັບປັບປຸງ) ສະບັບເລກທີ 54/ສພຊ, ວັນທີ 27 ມິຖຸນາ 2018;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີ ຂອງກະຊວງ ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ສະບັບເລກທີ 0670/ຮສສ, ວັນທີ 03 ມີນາ 2020.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກດໍາລັດ:

- ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ ຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຕາມການເຫັນດີ ໃນກອງ ປະຊຸມລັດຖະບານ ປະຈຳເດືອນ ຕຸລາ 2019 ທີ່ໄດ້ຮັບຮອງ ຢ່າງເປັນທາງການແລ້ວ.
- ມາດຕາ 2 ມອບໃຫ້ກະຊວງ ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເປັນເຈົ້າການ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ສະບັບນີ້ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.
- ມາດຕາ 3 ບັນດາກະຊວງ, ອົງການ, ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈົ່ງຮັບຮູ້, ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ຜ່ອມກັນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.
- ມາດຕາ 4 ດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ
ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ທອງລຸນ ສີສຸລິດ

ສາລະບານ

ຄຳນຳ.....	i
ຄຳສະແດງຄວາມຂອບໃຈ.....	ii
I. ການສະເໜີ	1
1. ບົດບາດ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ	1
2. ຂອບເຂດຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ	2
3. ຂັ້ນຕອນການສ້າງຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ	2
II. ສະພາບວຽກປົກປ້ອງສັງຄົມ ໃນລະດັບສາກົນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສປປ ລາວ.....	3
1. ສະພາບວຽກປົກປ້ອງສັງຄົມ ໃນລະດັບສາກົນ	3
1.1. ບັນດານິຕິກຳ ແລະ ມາດຕະຖານສາກົນ	3
1.2. ລະບົບການປົກປ້ອງສັງຄົມ	4
2. ສະພາບການປົກປ້ອງສັງຄົມໃນພາກພື້ນ	4
3. ສະພາບການປົກປ້ອງສັງຄົມໃນ ສປປ ລາວ	5
3.1. ການສະເໜີ	5
3.2. ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ	7
3.3 ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VIII	8
3.4 ບັນດາແຜນພັດທະນາຂອງຂະແໜງການທີ່ຕິດພັນກັບວຽກງານປົກປ້ອງສັງຄົມ	9
3.5 ຜົນສຳເລັດການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການປົກປ້ອງສັງຄົມໃນ ສປປ ລາວ	10
3.6 ຂໍ້ຄົງຄ້າງ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	11
3.7 ຂໍ້ແນະນຳ ແລະ ວິທີການແກ້ໄຂ	12
III. ຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ.....	12
1. ວິໄສທັດ	12
2. ຫຼັກການລວມ	13
3. ເປົ້າໝາຍລວມ	13
4. ຈຸດປະສົງ	13
4.1. ຈຸດປະສົງວຽກປະກັນສຸຂະພາບ	14
4.2. ຈຸດປະສົງວຽກປະກັນສັງຄົມ	15
4.3. ຈຸດປະສົງວຽກສະຫວັດດີການສັງຄົມ	16
IV. ມາດຕະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.....	18
1. ກົນໄກການປະສານງານ ແລະ ການຮ່ວມມືກັບຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ	18
2. ງົບປະມານ ແລະ ການລະດົມແຫຼ່ງທຶນສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	19
3. ການຮ່ວມມືກັບບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ	20
4. ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ແລະ ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	21
5. ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ	22
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1. ການວິເຄາະສຶກສາຕົ້ນທຶນສະເພາະ ສຳລັບການອຸດໜູນເດັກ, ຜູ້ພິການ ແລະ ຜູ້ອາຍຸສູງ ໄລຍະແຕ່ ປີ 2019-2030.....	24
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2: ຄຳອະທິບາຍກ່ຽວກັບວິທີການນຳໃຊ້ໃນການຄາດຄະເນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສຳລັບແຕ່ລະຈຳລອງນະໂຍ ບາຍຂອງຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໄລຍະ 2019–2030.....	26
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3. ຄາດຄະເນຕົ້ນທຶນຕາມການອຸດໜູນ (% GDP, % GGE, ຕື້ກີບ).....	29
ເອກະສານອ້າງອີງ.....	30
ບັນດາກະຊວງ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນການສ້າງຍຸດທະສາດ	32

ຄຳນຳ

ຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ສະບັບນີ້ ໄດ້ຮັບການຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ສ້າງຂຶ້ນ ຈາກຜົນການປະເມີນສະພາບ
ການປົກປ້ອງສັງຄົມ ໂດຍການປຶກສາຫາລືຮ່ວມກັນໃນລະດັບຊາດ ຊຶ່ງເປັນການປະເມີນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງອົງການ
ສະຫະປະຊາຊາດ ໂດຍການນຳໃຊ້ຫຼັກວິຊາການຂອງອົງການແຮງງານສາກົນ. ຂັ້ນຕອນການປະເມີນສະພາບການປົກ
ປ້ອງສັງຄົມ ແມ່ນໄດ້ດຳເນີນພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງຄະນະກຳມະການຮ່າງຍຸດທະສາດວຽກງານປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ
ຊຶ່ງປະກອບມີກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ບັນດາຂະແໜງການຂອງລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ອົງການແຮງງານ
ສາກົນ ແລະ ອົງການເຄືອຂ່າຍສະຫະປະຊາຊາດ ທີ່ໄດ້ສະໜັບສະໜູນດ້ານແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ວິຊາການ ໂດຍໄດ້ດຳເນີນ
ການປະເມີນດ້ວຍການເກັບກຳ ແລະ ການວິໄຈແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ການຈັດກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືຮ່ວມກັນຫຼາຍ
ຄັ້ງ ທັງໃນລະດັບສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຈຶ່ງໄດ້ສຳເລັດການສ້າງບົດລາຍງານການປະເມີນ ແລະ ຖືກຮັບຮອງ ໂດຍ
ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ຮ່ວມກັບອົງການແຮງງານສາກົນ ແລະ ຕາງໜ້າອົງການສະຫະປະຊາຊາດ
ປະຈຳ ສປປ ລາວ.

ຄະນະກຳມະການຮ່າງຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໄດ້ດຳເນີນການຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ສ້າງຮ່າງຍຸດທະສາດ
ສະບັບນີ້ ໂດຍໄດ້ອີງຕາມຫຼັກການຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ການແນະນຳການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການປົກປ້ອງສັງຄົມ, ມີຄວາມຍືນ
ຍົງ ແລະ ມີຄຸນນະພາບທີ່ດີສຳລັບທຸກຄົນ, ການປະເມີນລະບົບການໃຫ້ບໍລິການປົກປ້ອງສັງຄົມ ທີ່ມີໃນປະຈຸບັນ ໃນ
ລະດັບຊາດ ເພື່ອສະແດງຜົນຂອງການປະເມີນ ແລະ ຫຼັກການຕົວຈິງ ໃນການໃຫ້ການບໍລິການ ແລະ ໃຫ້ມີຄວາມ
ສອດຄ່ອງກັບເປົ້າໝາຍແຫ່ງຊາດ, ປັບປຸງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ເໝາະສົມກັບເງື່ອນໄຂ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມຕົວຈິງ
ຄວາມອາດສາມາດດ້ານຊັບພະຍາກອນ, ເສດຖະກິດ ແລະ ງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຈາກອົງການເຄືອ
ຂ່າຍສະຫະປະຊາຊາດ, ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຄະນະກຳມະການຮ່າງຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມລະດັບຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ປຶກສາ
ຫາລືກັນຫຼາຍຄັ້ງ ທັງຢູ່ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍມີການປຶກສາຫາລືຮ່ວມກັນ ລະຫວ່າງບັນດາຂະແໜງການຂອງລັດ,
ອົງການຕາງໜ້າຜູ້ອອກແຮງງານ, ອົງການຕາງໜ້າຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ, ອົງການເຄືອຂ່າຍສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມ
ພັດທະນາ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງກ້ວາງຂວາງ ໂດຍເຫັນວ່າ ຮ່າງຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ມີໂຄງສ້າງທີ່ເໝາະສົມ ຕາມແບບສະບັບ
ຂອງລາວ, ມີເນື້ອໃນ ທີ່ຊັດເຈນ, ສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ສາມາດ
ເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ຊຶ່ງຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ປະກອບດ້ວຍວິໄສທັດ ຮອດປີ 2030, ເປົ້າໝາຍລວມ
ຮອດປີ 2025, ຈຸດປະສົງຂອງຍຸດທະສາດ ຊຶ່ງລວມມີຈຸດປະສົງວຽກປະກັນສຸຂະພາບ, ຈຸດປະສົງວຽກປະກັນສັງຄົມ
ແລະ ຈຸດປະສົງວຽກສະຫວັດດີການສັງຄົມ. ໃນແຕ່ລະຈຸດປະສົງໄດ້ກຳນົດບັນດາກິດຈະກຳ ແລະ ໜ້າວຽກທີ່ເປັນຈຸດສຸມ
ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດສະບັບນີ້ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມມຸ່ງໝັ້ນ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ
ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃນການເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການຮ່ວມມືກັບບັນດາອົງ
ການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ໃນການຍົກສູງພາລະບົດບາດ ແລະ ຜົນທະໃນການສືບຕໍ່ເພີ່ມທະວີການຮ່ວມ
ມືກັນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກປົກປ້ອງສັງຄົມ ໃນ ສປປ ລາວ ໃຫ້ເຊື່ອມສານກັບບັນດານະໂຍບາຍ ແລະ ສິນທິ
ສັນຍາຕ່າງໆ ຂອງສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນ ເພື່ອໃຫ້ມີບາດກ້າວຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນໃນອະນາຄົດ.

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ..... 02 / 04 / 20

ລັດຖະມົນຕີ
ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ

ປອ. ຄຳແພງ ໄຊສິມແພງ

ຄຳສະແດງຄວາມຂອບໃຈ

ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ໃນນາມຕາງໜ້າລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຂໍສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນ ຢ່າງຈິງໃຈ ມາຍັງບັນດາທ່ານທີ່ໄດ້ປະກອບສ່ວນ ອັນສຳຄັນເຂົ້າໃນການຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ສ້າງຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງ ສັງຄົມແຫ່ງຊາດສະບັບນີ້ ໂດຍສະເພາະແມ່ນສະແດງຄວາມຂອບໃຈມາຍັງຄະນະຮັບຜິດຊອບການສ້າງຮ່າງຍຸດທະສາດ ສະບັບນີ້ ໂດຍພາຍໃຕ້ການເປັນຫົວໜ້າຂອງທ່ານ ນາງ ໃບຄຳ ຂັດທິຍະ ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະ ທ່ານ ປອ. ຢ່າງກຸ້ ຢາງລີໄຊ ຫົວໜ້າກົມແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມືສາກົນ ກະຊວງແຮງ ງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ໃນນາມຫົວໜ້າກອງເລຂາຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຮ່າງຍຸດທະສາດ ລວມທັງບັນດາ ທ່ານໃນຄະນະຮັບຜິດຊອບ ທີ່ເປັນຜູ້ຕາງໜ້າມາຈາກຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງພາຍໃນ, ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ກະຊວງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງການເງິນ, ກຳມາທິການວັດທະນະທຳສັງຄົມ ສະພາແຫ່ງຊາດ, ສູນກາງກຳມະບານລາວ, ສະພາການຄ້າ ແລະ ອຸດສະຫະກຳແຫ່ງຊາດລາວ, ຫ້ອງການກອງທຶນປະກັນ ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ຫ້ອງການກອງທຶນປະກັນສຸຂະພາບແຫ່ງຊາດ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຍຸດທະສາດ ການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດສະບັບນີ້ ໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດ ເປັນຢ່າງດີ ໂດຍໄດ້ຮັບການຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ຕາມ ດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 224/ນຍ, ລົງວັນທີ 01 ເມສາ 2020 ຊຶ່ງຈະໄດ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດໃຫ້ເຊື່ອມໂຍງກັບແຜນພັດທະນາຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງກ້ວາງຂວາງ.

ຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດສະບັບນີ້ ຍັງໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການຈາກທ່ານ ນູໂນ ຄຸຮານ , ຊ່ຽວຊານອາວຸໂສວຽກປົກປ້ອງສັງຄົມຂອງອົງການແຮງງານສາກົນ ແລະ ທ່ານ ນາງ ເຂັມພອນ ເຜົາຄຳແກ້ວ ຜູ້ປະສານ ງານອົງການແຮງງານສາກົນ ປະຈຳ ສປປ ລາວ, ທ່ານ ໂຮເຊ ອາກູນ ຊ່ຽວຊານທີ່ປຶກສາ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ດ້ານແນວຄວາມຄິດ ແລະ ຫຼັກວິຊາການຕ່າງໆ ໃນການດຳເນີນການຄົ້ນຄ້ວາ, ປຶກສາຫາລື ແລະ ສ້າງຍຸດທະສາດສະບັບ ນີ້ ລວມທັງທ່ານ ແອນເດຣຍ ບຸນເກດສເທບ ຊ່ຽວຊານຄິດໄລ່ ແລະ ການສຶກສາຕົ້ນທຶນໃນການໃຫ້ການອຸດໜູນຕ່າງໆ ທ່ານ ຈອນ ຄຣໍ ເຮັນນິຄັອດ ອາດີດຊ່ຽວຊານຂອງໂຄງການອົງການແຮງງານສາກົນ ທີ່ໄດ້ປະກອບຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ແລະ ໃຫ້ ຄຳເຫັນ ອັນສຳຄັນ ໃນການສ້າງຍຸດທະສາດສະບັບນີ້.

ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ໃນນາມຕາງໜ້າລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະແດງຄວາມຂອບໃຈມາ ຍັງບັນດາອົງການເຄືອຂ່າຍ ສປຊ ປະຈຳ ສປປ ລາວ ເປັນຕົ້ນ ຫ້ອງການປະສານງານຂອງຜູ້ປະສານງານອົງການເຄືອຂ່າຍ ສປຊ, ອົງການສະຫະປະຊາຊາດເພື່ອເດັກ, ອົງການອະນາໄມໂລກ, ອົງການກອງທຶນປະຊາກອນສະຫະປະຊາຊາດ, ອົງການອາຫານໂລກ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດເພື່ອການພັດທະນາ ລວມທັງສະຖານທູດອິສຕຣາລີ ປະຈຳລາວ, ຫ້ອງການສະຫະພັນເອີຣົບປະຈຳລາວ, ອົງການສາກົນເພື່ອຜູ້ພິການ, ອົງການສາກົນເພື່ອຜູ້ອາຍຸສູງ, ຫ້ອງການກອງທຶນ ສາກົນ, ອົງການອັອສຟາມສາກົນ, ບັນດາອົງການຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ອົງການທາງສັງຄົມອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ການຮ່ວມ ມືໃນການສະໜັບສະໜູນດ້ານແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ເຕັກນິກວິຊາການເຂົ້າໃນການສ້າງຍຸດທະສາດສະບັບນີ້.

ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ການປົກປ້ອງສັງຄົມ ໝາຍເຖິງ ນະໂຍບາຍ ແລະ ໂຄງການທີ່ອອກແບບເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມທຸກຍາກ, ຄວາມດ້ອຍໂອກາດ ແລະ ການຖືກຈຳແນກຈາກສັງຄົມ ໃນຕະຫຼອດໄລຍະຮອບວຽນການດຳລົງຊີວິດ. ລະບົບການປົກປ້ອງສັງຄົມ ເປັນການແກ້ໄຂຂົງເຂດນະໂຍບາຍທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ ໂດຍການປະສົມປະສານລະບົບປົກປ້ອງສັງຄົມແບບປະກອບທຶນສົມທົບ (ລະບົບປະກັນສັງຄົມ ແລະ ລະບົບປະກັນສຸຂະພາບ) ແລະ ລະບົບອຸດ ໝູນແບບບໍ່ປະກອບທຶນສົມທົບ (ລະບົບສະຫວັດດີການສັງຄົມ) ໂດຍການສະໜັບສະໜູນຈາກງົບປະມານຂອງລັດ.

ການປົກປ້ອງສັງຄົມຂັ້ນພື້ນຖານ ໝາຍເຖິງ ການຄ້ຳປະກັນສັງຄົມຂັ້ນພື້ນຖານໃນລະດັບຊາດ ເພື່ອຮັບປະກັນ ໄລຍະວົງຈອນຊີວິດຂອງບຸກຄົນ ຂັ້ນພື້ນຖານ ທີ່ຕ້ອງການເຂົ້າເຖິງການປົນປົວສຸຂະພາບທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ການມີລາຍຮັບທີ່ຄ້ຳປະກັນຂັ້ນພື້ນຖານ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດເຂົ້າເຖິງສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການພຽງພໍ ຕາມທີ່ກຳນົດເປັນຖານການປົກປ້ອງສັງຄົມໃນລະດັບຊາດ.

ການປະກັນສັງຄົມ ໝາຍເຖິງ ການຮັບປະກັນໃຫ້ຜູ້ປະກັນຕົນ ແລະ ສະມາຊິກຄອບຄົວໄດ້ຮັບການອຸດໜູນຈາກກອງທຶນປະກັນສັງຄົມ ເພື່ອຄ້ຳປະກັນ ການດຳລົງຊີວິດ ຂັ້ນພື້ນຖານ ເມື່ອມີການປົນປົວສຸຂະພາບ, ເກີດອຸປະຕິເຫດແຮງງານ ຫຼື ພະຍາດອາຊີບ, ອອກລູກ, ປ່ວຍການ, ເສຍກຳລັງແຮງງານ, ບຳນານ, ເສຍຊີວິດ, ອຸດໜູນສະມາຊິກຄອບຄົວ ແລະ ວ່າງງານ ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ແຕ່ລະກໍລະນີ ໂດຍແມ່ນລະບົບປະກອບທຶນສົມທົບຈາກຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານ.

ການປະກັນສຸຂະພາບ ໝາຍເຖິງ ການຮັບປະກັນໃຫ້ຜູ້ເປັນສະມາຊິກໄດ້ເຂົ້າເຖິງການບໍລິການປົນປົວສຸຂະພາບ ໂດຍນຳໃຊ້ທຶນສົມທົບທີ່ໄດ້ຈ່າຍລ່ວງໜ້າ ແລະ ງົບປະມານສົມທົບຂອງລັດ.

ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ໝາຍເຖິງ ລະບົບການບໍລິການສັງຄົມ ເພື່ອປ້ອງກັນ, ແກ້ໄຂບັນຫາສັງຄົມ ແລະ ການພັດທະນາສັງຄົມ ລວມທັງການສົ່ງເສີມຄວາມໝັ້ນຄົງທາງສັງຄົມ ເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນດຳລົງຊີວິດໃນສັງຄົມ ຕາມລະດັບມາດຕະຖານ ໂດຍຕອບສະໜອງການບໍລິການຕາມຄວາມຕ້ອງການຂັ້ນພື້ນຖານຂອງປະຊາຊົນ ໃຫ້ໄດ້ຮັບການພັດທະນາຄຸນນະພາບຊີວິດ ຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ເປັນທຳ ລວມທັງດ້ານການສຶກສາທີ່ດີ, ການມີສຸຂະພາບດີ, ການມີທີ່ຢູ່ອາໄສ, ການມີວຽກເຮັດງານທຳ, ການມີລາຍໄດ້, ມີສະຫວັດດີການດ້ານແຮງງານ ແລະ ການມີຄວາມໝັ້ນຄົງທາງສັງຄົມ.

ການອຸດໜູນແບບບໍ່ປະກອບທຶນສົມທົບ ໝາຍເຖິງ ການອຸດໜູນທີ່ຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ໄດ້ຮັບການອຸດໜູນ ໂດຍທີ່ບໍ່ຕ້ອງປະກອບທຶນສົມທົບ.

ການກຳນົດເປົ້າໝາຍ ໝາຍເຖິງ ການຄັດເລືອກເອົາເປົ້າໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອພິຈາລະນາໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ຫຼື ການອຸດໜູນໃດໜຶ່ງ ຕາມເງື່ອນໄຂ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ກຸ່ມດ້ອຍໂອກາດ ໝາຍເຖິງ ກຸ່ມທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສະເພາະຈາກໄພຂົ່ມຂູ່ດ້ານສັງຄົມ, ເສດຖະກິດ, ການເມືອງ ຫຼື ອື່ນໆ.

ການປົກຄຸມ ໝາຍເຖິງ ການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການປົກປ້ອງສັງຄົມຂອງປະຊາຊົນ ຕາມກຸ່ມເປົ້າໝາຍຕ່າງໆ.

ອັດຕາການປົກຄຸມ ໝາຍເຖິງການວັດແທກລະດັບການເຂົ້າເຖິງການປົກປ້ອງສັງຄົມຂອງປະຊາຊົນ ຕາມກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ແລະ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນວັດແທກໂດຍອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍຂອງຜູ້ທີ່ຖືກປົກຄຸມສົມທຽບໃສ່ກັບຈຳນວນຜູ້ມີເງື່ອນໄຂ.

ການອຸດໜູນແບບທຸກທ້ວໜ້າ ໝາຍເຖິງ ລະບົບການເຂົ້າເຖິງການອຸດໜູນ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ປະຕິບັດຕໍ່ປະຊາຊົນທຸກຄົນພາຍໃນປະເທດ.

ເສັ້ນແບ່ງຄວາມທຸກຍາກ ໝາຍເຖິງ ລະດັບລາຍຮັບໃດໜຶ່ງ ທີ່ຖືວ່າເປັນພື້ນຖານພຽງພໍ ເພື່ອໃຫ້ຄອບຄົວສາມາດເຂົ້າເຖິງອາຫານ, ທີ່ພັກອາໄສ, ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ແລະ ຢາປົວພະຍາດ.

ຄວາມທຸກຍາກ ໝາຍເຖິງ ການຂາດປັດໃຈພື້ນຖານໃນການດຳລົງຊີວິດປະຈຳວັນ ເປັນຕົ້ນ ຂາດເຂັ້ມສະບຽງອາຫານທີ່ ບໍ່ສາມາດສະໜອງພະລັງງານ 2100 ກິໂລກາລໍລິຕໍ່ຄົນຕໍ່ມື້, ຂາດເຂັ້ມເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມທີ່ຈຳເປັນ, ບໍ່ມີທີ່ຢູ່ອາໄສຖາວອນ, ບໍ່ ສາມາດໃຊ້ຈ່າຍໃນການປິ່ນປົວເວລາເຈັບເປັນພື້ນຖານ, ບໍ່ສາມາດໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ, ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ ເຂົ້າເຖິງຕາໜ່າງການບໍລິການດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ຈຳເປັນຂອງສັງຄົມ.

ມາດຕະຖານພັດທະນາ ໝາຍເຖິງ ການກຳນົດບັນດາເງື່ອນໄຂທີ່ມີລັກສະນະຮອບດ້ານ ເພື່ອວັດແທກຜົນສຳເລັດໃນ ການສ້າງຄອບຄົວ, ບ້ານພັດທະນາ, ບ້ານໃຫຍ່ເປັນຕົວເມືອງໃນຊົນນະບົດ ແລະ ເມືອງເຂັ້ມແຂງຮອບດ້ານໃຫ້ ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງຂອງປະເທດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ຜູ້ທຸກຍາກ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ມີລາຍຮັບສະເລ່ຍຄິດໄລ່ເປັນເງິນກີບ ຕໍ່າກວ່າ 192.000 ກີບຕໍ່ເດືອນ.

ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ຂາດເງື່ອນໄຂໃນການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການດ້ານສຶກສາ, ຝຶກວິຊາຊີບ, ສີມິແຮງງານ, ວຽກເຮັດງານທຳ, ການປິ່ນປົວສຸຂະພາບ, ການໃຫ້ຄຳປຶກສາດ້ານຈິດໃຈ, ສະບຽງອາຫານ, ເຄື່ອງໃຊ້ສອຍ ແລະ ທີ່ພັກ ອາໄສ.

ຜູ້ອາຍຸສູງປ່ຽວພອຍ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ມີອາຍຸ ຫົກສິບປີຂຶ້ນໄປທີ່ທຸກຍາກ, ຂາດທີ່ເພິ່ງພາອາໄສ, ຂາດຜູ້ດູແລ ຫຼື ອາໄສຢູ່ນຳຄອບຄົວທີ່ທຸກຍາກ.

ເດັກທີ່ຕ້ອງການປົກປ້ອງພິເສດ ໝາຍເຖິງ ເດັກກຳພ້າ, ກຳພອຍ, ເດັກພິການ, ເດັກທີ່ຖືກປະຖິ້ມ, ເດັກທີ່ຖືກທຳຮ້າຍ ຮ່າງກາຍ, ເດັກທີ່ຖືກຂຸດຮິດ ແລະ ທາລຸນທາງເພດ, ເດັກທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ, ເດັກທີ່ຖືກຢູ່ໃນສະພາບ ອັນຕະລາຍຮ້າຍແຮງຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ ຫຼື ຖືກຂຸດຮິດແຮງງານ.

ຜູ້ພິການ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມບົກພ່ອງທາງດ້ານ ຮ່າງກາຍ, ການເບິ່ງເຫັນ, ການໄດ້ຍິນ ແລະ ການປາກເວົ້າ, ສະຕິປັນຍາ, ຄວາມຈຳ ແລະ ດ້ານອື່ນ ບວກກັບສິ່ງກົດຂວາງ ຊຶ່ງເປັນອຸປະສັກໃນການເຄື່ອນໄຫວຊີວິດປະຈຳວັນ, ການຮຽນຮູ້ ແລະ ການເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳທາງສັງຄົມ.

ການສົງເຄາະ ໝາຍເຖິງ ການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການບໍລິການ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການດ້ານວັດຖຸ ແລະ ຈິດໃຈ.

ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກໄພພິບັດ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກໄພອັນຕະລາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກໄພທຳມະຊາດ ແລະ ການກະທຳຂອງມະນຸດ ເຊັ່ນ: ອັກຄີໄພ, ອຸທົກກະໄພ, ວາຕະໄພ, ໄພແຫ້ງແລ້ງ, ສັດຕູພືດ, ພະຍາດລະບາດ, ອາກາດ ໜາວ, ໜາກເຫັບຕົກ, ດິນເຈື່ອນ, ແຜນດິນໄຫວ, ພູໄຟລະເບີດ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນ ແລະ ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຊີວິດ, ຊັບ ສິນ, ເສດຖະກິດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ການອຸດໜູນ ໝາຍເຖິງ ການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວັດຖຸ ຫຼື ເງິນອຸດໜູນໂດຍກົງ, ເປັນປະຈຳ ແລະ ເປັນການໃຫ້ອຸດ ໜູນແບບບໍ່ປະກອບທຶນສົມທົບ ໃຫ້ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ ທີ່ທຸກຍາກ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດມີລາຍຮັບເປັນປະຈຳ ເປັນຕົ້ນ ການໃຫ້ ເບ້ຍລ້ຽງຜູ້ອາຍຸສູງທີ່ປ່ຽວພອຍ, ເງິນອຸດໜູນເດັກທີ່ຕ້ອງການປົກປ້ອງພິເສດ, ຜູ້ພິການ ທີ່ບໍ່ສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອຕົນເອງ ແລະ ນັກຮຽນທີ່ທຸກຍາກ.

ທຶນການສຶກສາ ໝາຍເຖິງ ການໃຫ້ເງິນອຸດໜູນ ໃຫ້ນັກຮຽນທີ່ທຸກຍາກ ແລະ ດ້ອຍໂອກາດ ໃນຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ, ມັດທະຍົມປາຍ ແລະ ອາຊີວະສຶກສາ.

ທຶນຝຶກວິຊາຊີບ ແລະ ສີມິແຮງງານ ໝາຍເຖິງ ການໃຫ້ເງິນອຸດໜູນ ຫຼື ຄ່າຄອງຊີບ ໃຫ້ນັກຮຽນທີ່ທຸກຍາກ ແລະ ດ້ອຍ ໂອກາດ ເພື່ອເຂົ້າຮຽນອາຊີວະສຶກສາ, ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ຫຼື ສີມິແຮງງານ.

ທຶນບໍລິຫານໂຮງຮຽນ ໝາຍເຖິງ ງົບປະມານທີ່ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ໂຮງຮຽນປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມ ເພື່ອທົດແທນ ການເກັບຄ່າທຳນຽນຕ່າງໆ ແລະ ຮັບປະກັນການສະໜອງການສຶກສາແບບບໍ່ໄດ້ເສຍຄ່າ.

ອາຫານໃນໂຮງຮຽນ ໝາຍເຖິງ ການສະໜອງອາຫານສວາຍໃຫ້ເດັກໃນໂຮງຮຽນກຽມອານຸບານ, ໂຮງຮຽນອານຸບານ, ໂຮງຮຽນປະຖົມໃນເຂດຊົນນະບົດ, ເຂດຫ່າງໄກສອກຫລີກ ແລະ ເຂດທີ່ທຸກຍາກ ໂດຍນຳໃຊ້ວັດຖຸດິບຈາກສວນຄົວ ໃນໂຮງຮຽນ ພ້ອມທັງຈັດສັນງົບປະມານຈຳນວນໜຶ່ງໃຫ້ໂຮງຮຽນ ເພື່ອຊື້ອາຫານສວາຍຈາກຊຸມຊົນ.

ເບ້ຍລ້ຽງອຸດໜູນນັກຮຽນທຸກຍາກ ໝາຍເຖິງ ເງິນອຸດໜູນສຳລັບຄ່າເຄື່ອງແບບນັກຮຽນ, ຄ່າອຸປະກອນການສຶກສາ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນໆທີ່ຈຳເປັນ.

ຜູ້ອອກແຮງງານໃນລະບົບ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ອອກແຮງງານໃນຫົວໜ່ວຍແຮງງານ ແລະ ຜູ້ທີ່ເຮັດທຸລະກິດ ຫຼື ການບໍລິການ ໃດໜຶ່ງ ທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຊຶ່ງມີຜົນຕໍ່ເສດຖະກິດ.

ຜູ້ອອກແຮງງານນອກລະບົບ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ອອກແຮງງານ ທີ່ເຮັດວຽກແບບສ່ວນບຸກຄົນ ທີ່ບໍ່ມີຜົນຕໍ່ເສດຖະກິດ.

ຜູ້ອາຍຸເກນອອກແຮງງານທີ່ທຸກຍາກ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ມີອາຍຸແຕ່ 14 - 60 ປີ ຊຶ່ງສາມາດອອກແຮງງານໄດ້ ແລະ ມີ ລາຍຮັບສະເລ່ຍຕໍ່າກວ່າຄ່າແຮງງານຕໍ່າສຸດ.

ຜູ້ວ່າງງານ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ມີອາຍຸແຕ່ 14 - 60 ປີ ທີ່ຍັງບໍ່ມີເງື່ອນໄຂໄດ້ມີວຽກເຮັດງານທຳ ຫຼື ພວມຊອກຫາວຽກ ເຮັດງານທຳຢູ່.

ເງິນເພື່ອວຽກ ໝາຍເຖິງເງິນທີ່ຈ່າຍໃຫ້ຕາມໂຄງການສາທາລະນະເພື່ອການອຸດໜູນກັບບຸກຄົນທີ່ເປັນກຸ່ມດ້ອຍໂອກາດ ຫຼື ໃຫ້ກັບຄົວເຮືອນທີ່ດ້ອຍໂອກາດ ເພື່ອເປັນການຕອບແທນກັບການນຳໃຊ້ແຮງງານຂອງເຂົາ.

ໂຄງການວຽກສະທາລະນະ ໝາຍເຖິງ ໂຄງການຍ່ອຍຂອງການປົກປ້ອງສັງຄົມ ຊຶ່ງໂດຍລວມແລ້ວ ແມ່ນກຳນົດເປັນ ວຽກລິເລີ່ມເພື່ອການພັດທະນາໂຄງລ່າງພື້ນຖານຂອງສາທາລະນະ ທີ່ມີການນຳໃຊ້ແຮງງານຄົນ ໂດຍຕອບແທນຄ່າແຮງ ງານ ເປັນເງິນຫຼື ເປັນອາຫານ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນຜູ້ທຸກຍາກໃຫ້ມີວຽກເຮັດງານທຳ ໃນຍາມຕິດຂັດດ້ານລາຍຮັບ ໂດຍ ສະເພາະໃນຍາມ ທີ່ລຳບາກ ຫຼື ອິດຫົວ ເພື່ອສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ ຕາມໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ເປັນຕົ້ນ ໂຄງການສ້າງ ເສັ້ນທາງຊຸມຊົນ, ຊົນລະປະທານ, ການປູກຕົ້ນໄມ້, ການສ້າງໂຮງຮຽນ, ສຸກສາລາ ແລະ ອື່ນໆ.

ກົນໄກການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ໝາຍເຖິງ ເຄື່ອງມືການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນເພື່ອຮັບໃຊ້ຫຼາຍໜ້າທີ່ ຊຶ່ງໃນ ດ້ານໜຶ່ງ ເຮັດໃຫ້ສາມາດປະເມີນໃຫ້ເຫັນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄາດໝາຍຜົນໄດ້ຮັບຢູ່ໃນລະດັບໃດ ແລະ ປະກອບ ດ້ວຍການເກັບກຳຂໍ້ມູນສະເພາະດ້ານການບໍລິຫານ ແລະ ແຜນງານເປັນປະຈຳ, ປະເມີນການຊ່ວຍເຫຼືອ ຫຼື ການອຸດໜູນ ມີປະສິດທິພາບແນວໃດ, ການຕິດຕາມມີຂະບວນການຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ເຊື່ອມສານກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ແນວໃດ. ອີກດ້ານໜຶ່ງ ການປະເມີນຜົນ ຈະໄດ້ເຫັນຂົງເຂດສະເພາະຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການດຳເນີນງານຂອງ ໂຄງການ (ປະເມີນຂັ້ນຕອນ) ແລະ ປະເມີນຜົນກະທົບ (ການປະເມີນຜົນໄດ້ຮັບ) ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ຄຳຫຍໍ້ ແລະ ຄວາມໝາຍ

ABND	ການປົກສາຫາລືສາມຝ່າຍກ່ຽວກັບວຽກງານປົກປ້ອງສັງຄົມໂດຍອີງໃສ່ຜົນການປະເມີນ
ASEAN	ປະຊາຄົມອາຊີຕາເວັນອອກ
DP	ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ
GDP	ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ
GGHE	ລາຍຈ່າຍລວມແຫ່ງລັດທີ່ຈັດສັນໃສ່ຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ
ILO	ອົງການແຮງງານສາກົນ
IMF	ກອງທຶນການເງິນສາກົນ
LAK	ລາວກີບ
Lao PDR	ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
LECS	ການສຳຫລວດການໃຊ້ຈ່າຍຄົວເຮືອນຂອງ ລາວ
LFTU	ສະຫະພັນກຳມະບານລາວ
LNCCI	ສະພາການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳແຫ່ງຊາດ
LSB	ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ
MIS	ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ
MNCH	ສຸຂະພາບແມ່ ແລະ ເດັກ
MoLSW	ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ
MoES	ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ
MoHA	ກະຊວງພາຍໃນ
MoF	ກະຊວງການເງິນ
MoH	ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ
MoICT	ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ
MoPI	ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ
NCRDPE	ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ
NHI	ກອງທຶນປະກັນສຸຂະພາບແຫ່ງຊາດ
NHIB	ຫ້ອງການປະກັນສຸຂະພາບແຫ່ງຊາດ
NSEDP	ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ ສັງຄົມ
NSMP	ໂຄງການອາຫານກາງເວັນ
NSPC	ຄະນະກຳມະການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ
NSSF	ກອງທຶນປະກັນສັງຄົມແຫ່ງຊາດ
NUOL	ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ
PRF	ກອງທຶນລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ
RAP	ເຄື່ອງມືປະເມີນຜົນ
SASS	ກອງທຶນປະກັນສັງຄົມພາກລັດຖະກອນ
SDG	ເປົ້າໝາຍພັດທະນາແບບຍືນຍົງ

SPF	ການປົກປ້ອງສັງຄົມຂັ້ນພື້ນຖານ
SSO	ອົງການປະກັນສັງຄົມແຫ່ງຊາດ
TVET	ອະຊີວະສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ
UXO	ລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ
WPP	ການຄາດຄະເນປະຊາກອນໂລກ

I. ການສະເໜີ

1. ບົດບາດ ແລະ ຄວາມສໍາຄັນຂອງຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ

ການເຕີບໂຕດ້ານເສດຖະກິດ ແບບມີສ່ວນຮ່ວມເປັນປັດໃຈ ທີ່ສໍາຄັນ ໃນການສົ່ງເສີມການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດ ແລະ ເພື່ອຫຼຸດຊ່ອງຫວ່າງຂອງຄວາມບໍ່ເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ເພື່ອກ້າວໄປສູ່ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ. ເນື່ອງຈາກ ຍັງບໍ່ມີຄວາມສະເໝີພາບໃນການສ້າງລາຍໄດ້ ແລະ ການຮັບປະກັນສິດຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການພັດທະນາໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນຊຶ່ງໃນໄລຍະຜ່ານມາ ຍັງມີຄວາມທ້າທາຍໃນການຜັນແຍກຂົ້ວຮຸ່ງ ແລະ ຂົ້ວທຸກໃນສັງຄົມ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຄວາມຮັ່ງມີໃນຕົວເມືອງ ແລະ ຄວາມທຸກຍາກໃນຊົນນະບົດ ຊຶ່ງຍັງມີຄອບຄົວທີ່ທຸກຍາກ ແລະ ດ້ອຍໂອກາດທີ່ບໍ່ສາມາດດູແລເດັກ, ຜູ້ພິການ ແລະ ຜູ້ອາຍຸສູງທີ່ປ່ຽວພອຍ ແລະ ກຸ່ມດ້ອຍໂອກາດອື່ນໆ.

ໃນຂະນະທີ່ເສດຖະກິດມີການເຕີບໂຕ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ກໍມີຄວາມອາດສາມາດໃນການຈັດສັນງົບປະມານຂອງລັດ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບົບປົກປ້ອງສັງຄົມ, ຊ່ວຍເຫຼືອກຸ່ມຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ, ຫຼຸດຄວາມບໍ່ເທົ່າທຽມດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ແບ່ງປັນການແຈກຢາຍຄືນຜົນໄດ້ຮັບຈາກການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ. ການລົງທຶນດັ່ງກ່າວບໍ່ພຽງແຕ່ໃຫ້ປະໂຫຍດກັບຜູ້ທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມຂອງປະເທດ.

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈໃນການຂະຫຍາຍການປົກຄຸມໃນການປົກປ້ອງສັງຄົມທຸກທ້ວໜ້າ ເທື່ອລະກ້າວຕາມຄວາມອາດສາມາດດ້ານຊັບພະຍາກອນ ແລະ ເງື່ອນໄຂການພັດທະນາຂອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ພະຍາຍາມເອົາໃຈໃສ່ພັດທະນາວຽກປົກປ້ອງສັງຄົມຂັ້ນພື້ນຖານ ເພື່ອປົກປ້ອງພົນລະເມືອງທຸກຄົນຈາກຜົນກະທົບດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ, ໄພພິບັດຈາກທໍາມະຊາດ ແລະ ຄວາມບອບບາງອື່ນໆ.

ຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຮອດປີ 2025 ມີເປົ້າໝາຍ ເພື່ອເພີ່ມທະວີ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງລັດຖະບານໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍສາກົນ ແລະ ຈຸດປະສົງຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ໂດຍເລັ່ງເປົ້າໝາຍເພື່ອຮັບຮູ້ເຖິງເນື້ອໃນຂອງຖະແຫຼງການ, ສົນທິສັນຍາ ແລະ ຂໍ້ແນະນໍາກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປົກປ້ອງສັງຄົມສໍາລັບທຸກຄົນ ເປັນຕົ້ນ ຖະແຫຼງການສາກົນວ່າດ້ວຍສິດທິມະນຸດ, ອານຸສັນຍາສາກົນວ່າດ້ວຍສິດທິດ້ານເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນາທໍາ, ສົນທິສັນຍາຂອງອົງການແຮງງານສາກົນວ່າດ້ວຍມາດຕະຖານປະກັນສັງຄົມ, ຂໍ້ແນະນໍາຂອງອົງການແຮງງານສາກົນວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງສັງຄົມຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະ ຖະແຫຼງການອາຊຽນວ່າດ້ວຍການຂະຫຍາຍການປົກປ້ອງສັງຄົມ. ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ຫຼື SDGs ມີບົດບາດສໍາຄັນໃນການເປັນແນວທາງຊ່ວຍໃຫ້ ສປປ ລາວ ບັນລຸເປົ້າໝາຍການພັດທະນາເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ. ທັງໝົດນີ້ ເປັນພື້ນຖານສໍາຄັນສໍາລັບຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໂດຍສະເພາະເປັນຈຸດໃຈກາງຂອງເປົ້າໝາຍ, ຈຸດປະສົງ ແລະ ກິດຈະກຳ ແລະ ເປັນພື້ນຖານສໍາລັບການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນສໍາເລັດຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດສະບັບນີ້.

ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຂອງລັດໃນການຕັ້ງໜ້າພັດທະນາການສຶກສາແຫ່ງຊາດໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ, ສ້າງໂອກາດ ແລະ ເງື່ອນໄຂໃຫ້ປະຊາຊົນໄດ້ຮັບການສຶກສາ ຢ່າງທົ່ວເຖິງ ໂດຍສະເພາະປະຊາຊົນ ທີ່ຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ, ຊົນເຜົ່າ, ແມ່ຍິງ, ເດັກນ້ອຍ, ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ ແລະ ຜູ້ພິການ; ລັດເອົາໃຈໃສ່ພັດທະນາສຶມິແຮງງານ, ຍົກສູງວິໄນແຮງງານ, ສົ່ງເສີມວິຊາຊີບ ແລະ ວຽກເຮັດງານທຳຂອງປະຊາຊົນ ພ້ອມທັງປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ອັນຊອບທຳຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ; ລັດເອົາໃຈໃສ່ປະຕິບັດນະໂຍບາຍປະກັນສັງຄົມ ແລະ ກຳນົດໃຫ້ເຫັນເຖິງການສະໜັບສະໜູນສິດທິການປົກປ້ອງສັງຄົມຫຼາຍຮູບແບບ.

ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VIII ໄລຍະແຕ່ປີ 2016-2020 ໄດ້ກຳນົດແນວທາງຫຼັກໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການພັດທະນາເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນາທຳ ຕິດພັນກັບການພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ

ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ, ປັບປຸງການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ໂດຍເນັ້ນໜັກການພັດທະນາການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ວິຊາຊີບ, ສີມິແຮງງານ, ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ສ້າງຄວາມສາມັກຄີໃນສັງຄົມ.

2. ຂອບເຂດຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຮັບຮູ້ບົດບາດ ແລະ ຄວາມໝາຍສຳຄັນຂອງວຽກປົກປ້ອງສັງຄົມ ທີ່ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ, ຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບ, ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ເພື່ອໃຫ້ບັນດາກຸ່ມເປົ້າໝາຍຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ ແລະ ທຸກຍາກ ໄດ້ມີຫຼັກຄ້າປະກັນໃນການ ໄດ້ຮັບສິດຜົນປະໂຫຍດຈາກຜົນຂອງການພັດທະນາ ແນໃສ່ປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ໃຫ້ດີຂຶ້ນ ແລະ ບໍ່ກັບໄປທຸກຍາກ ອີກ.

ຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດສະບັບນີ້ ມີຈຸດປະສົງ ເພື່ອສືບຕໍ່ຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບົບການປົກ ປ້ອງສັງຄົມ ໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ມີຜົນສຳເລັດ ຢ່າງກ້ວາງຂວາງກ່ວາເກົ່າ ພ້ອມທັງປະກອບສ່ວນອັນສຳຄັນ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ແຜນພັດທະນາຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ. ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍເຫຼົ່ານີ້, ຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ໄດ້ກຳນົດວິໄສທັດຮອດປີ 2030, ເປົ້າໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງຍຸດທະສາດ ເພື່ອພັດທະນາລະບົບປົກປ້ອງສັງຄົມຮອດປີ 2025 ໂດຍລວມມີ 3 ຈຸດ ປະສົງ ຄື: ວຽກປະກັນສຸຂະພາບ, ວຽກປະກັນສັງຄົມ ແລະ ວຽກສະຫວັດດີການສັງຄົມ ຊຶ່ງໃນແຕ່ລະຈຸດປະສົງ ໄດ້ ກຳນົດບັນດາກິດຈະກຳຕ່າງໆເພື່ອສູ້ຊົນພັດທະນາລະບົບການປົກປ້ອງສັງຄົມໃຫ້ໄປຄຽງຄູ່ກັບການເຕີບໂຕທາງເສດ ຖະກິດ, ນຳໃຊ້ໜ້າຜົນຂອງການພັດທະນາ, ການແບ່ງປັນລາຍຮັບແຫ່ງຊາດ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ຕ່າງໆເຂົ້າໃນການພັດທະນາວຽກປົກປ້ອງສັງຄົມໃຫ້ເປັນລະບົບ, ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີປະສິດທິພາບດີຂຶ້ນ ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍ ການປົກຄຸມໃນການປົກປ້ອງສັງຄົມສຳລັບທຸກຄົນໂດຍອີງໃສ່ຄວາມອາດສາມາດດ້ານຊັບພະຍາກອນ, ເງື່ອນ ໄຂການ ພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ການປົກປ້ອງພົນລະເມືອງທຸກຄົນຈາກຜົນກະທົບທີ່ບໍ່ຄາດຄິດຈາກເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ໄພພິບັດ ເພື່ອປັບປຸງເງື່ອນໄຂການດຳລົງຊີວິດໃຫ້ດີຂຶ້ນ ໃນຕະຫຼອດໄລຍະວົງຈອນຊີວິດ.

3. ຂັ້ນຕອນການສ້າງຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ

ຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດສະບັບນີ້ ແມ່ນສ້າງຂຶ້ນຈາກຜົນການປະເມີນສະພາບການປົກປ້ອງສັງຄົມ ໂດຍ ການປຶກສາຫາລືຮ່ວມກັນ ໃນລະດັບຊາດ ຊຶ່ງເປັນການປະເມີນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ໂດຍ ການນຳໃຊ້ຫຼັກວິຊາການ ຂອງອົງການແຮງງານສາກົນ ຊຶ່ງເປັນວິທີການ ທີ່ມີຄວາມສຳຄັນໃນການປະເມີນເຖິງລະບົບ ການປົກປ້ອງສັງຄົມໃນການປົກຄຸມປະຊາກອນທັງໝົດ ໂດຍໄດ້ກຳນົດຊ່ອງຫວ່າງນະໂຍບາຍ ແລະ ບັນຫາໃນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບົບການປົກປ້ອງສັງຄົມ ແລະ ສະເໜີຂໍ້ແນະນຳ ເພື່ອການປັບປຸງການຂະຫຍາຍການປົກຄຸມໃຫ້ ເຂົ້າເຖິງກຸ່ມເປົ້າໝາຍຕ່າງໆ.

ຂັ້ນຕອນການປະເມີນສະພາບການປົກປ້ອງສັງຄົມແມ່ນໄດ້ດຳເນີນພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງຄະນະກຳມະການຮ່າງຍຸດທະ ສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຊຶ່ງເປັນເຈົ້າການໂດຍກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ບັນດາຂະແໜງ ການຂອງລັດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ອົງການແຮງງານສາກົນ ທີ່ໄດ້ສະໜັບສະໜູນດ້ານແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ວິຊາການ ຮ່ວມກັບ ອົງການເຄືອຂ່າຍສະຫະປະຊາຊາດ ໂດຍໄດ້ດຳເນີນການປະເມີນດ້ວຍການເກັບກຳ ແລະ ການວິໄຈແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ, ການຈັດກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືຮ່ວມກັນຫຼາຍຄັ້ງ ທັງໃນລະດັບສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຈຶ່ງໄດ້ສຳເລັດການ ສ້າງບົດລາຍງານການປະເມີນ ແລະ ຖືກຮັບຮອງໂດຍກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມຮ່ວມກັບອົງການ ສະຫະປະຊາຊາດ ປະຈຳ ສປປ ລາວ.

ຄະນະຮັບຜິດຊອບຮ່າງຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດສະບັບນີ້ ໄດ້ອີງໃສ່ຜົນການປະເມີນດັ່ງກ່າວ ເປັນເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍໃນການຮ່າງ ຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດສະບັບນີ້ຂຶ້ນ. ຫຼັກການພື້ນຖານທີ່ອີງໃສ່ໃນການຮ່າງຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດສະບັບນີ້ ແມ່ນອີງໃສ່ ການເຂົ້າເຖິງລະບົບການບໍລິການປົກປ້ອງສັງຄົມ, ຄວາມຍືນຍົງ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງລະບົບ ຊຶ່ງໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມ

ລະດົມຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ປຶກສາຫາລືກັນຫຼາຍຄັ້ງ ທັງຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍມີການປຶກສາຫາລືຮ່ວມກັນ ລະຫວ່າງບັນດາຂະແໜງການຂອງລັດ, ອົງການຕາງໜ້າຜູ້ອອກແຮງງານ, ອົງການຕາງໜ້າຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ, ອົງການເຄືອ ຂ່າຍສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງກ້ວາງຂວາງ.

ຮ່າງຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ມີໂຄງສ້າງທີ່ເໝາະສົມ ຕາມແບບສະບັບຂອງລາວ ຊຶ່ງປະກອບມີ 4 ພາກ ຄື: ພາກທີ 1 ກ່ຽວ ກັບການສະເໜີ, ພາກທີ 2 ກ່ຽວກັບສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປົກປ້ອງສັງຄົມ ໃນລະດັບສາກົນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສປປ ລາວ, ພາກທີ 3 ກ່ຽວກັບຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ພາກທີ 4 ກ່ຽວກັບມາດຕະການ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

II. ສະພາບວຽກປົກປ້ອງສັງຄົມ ໃນລະດັບສາກົນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສປປ ລາວ

1. ສະພາບວຽກປົກປ້ອງສັງຄົມ ໃນລະດັບສາກົນ

1.1. ບັນດານິຕິກຳ ແລະ ມາດຕະຖານສາກົນ

ສປປ ລາວ ໄດ້ເປັນພາຄີກັບປະຊາຄົມສາກົນ ໃນການຮັບຮອງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາສົນທິສັນຍາ ແລະ ຂໍ້ແນະ ນຳທີ່ສຸມໃສ່ສິດທິໃນການເຂົ້າເຖິງການປົກປ້ອງສັງຄົມ ແລະ ການພັດທະນາລະບົບປົກປ້ອງສັງຄົມເປັນຕົ້ນ:

ຖະແຫຼງການສາກົນວ່າດ້ວຍສິດທິມະນຸດ ປີ 1984 ໄດ້ລະບຸການປົກປ້ອງສັງຄົມເປັນສິດທິທາງສັງຄົມ ແລະ ເສດຖະກິດ ຊຶ່ງໃນມາດຕາ 22 ແລະ ມາດຕາ 25 ລະບົບປົກປ້ອງສັງຄົມເປັນສິດທິສຳລັບທຸກຄົນໃນການເຂົ້າເຖິງການປົກປ້ອງ ສຸຂະພາບ, ການສຶກສາ, ວຽກທີ່ມີຄຸນຄ່າ ແລະ ເປັນທຳ, ມາດຕະຖານການດຳລົງຊີວິດທີ່ພຽງພໍຕະຫຼອດໄລຍະຮອບ ວຽນໃນການດຳລົງຊີວິດ.

ສົນທິສັນຍາສາກົນວ່າດ້ວຍສິດທິດ້ານເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນາທຳ ປີ 1966 ໄດ້ລະບຸສິດທິໄດ້ຮັບການປົກ ປ້ອງສັງຄົມ ຊຶ່ງມາດຕາ 19 ໄດ້ກຳນົດການປະກັນສັງຄົມ ແລະ ມາດຕາອື່ນ ໄດ້ກຳນົດທຸກຄົນຕ້ອງດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນເກນ ບໍ່ໃຫ້ຕໍ່າກວ່າມາດຕະຖານໃນການດຳລົງຊີວິດ ແລະ ທຸກຄົນຕ້ອງສາມາດເຂົ້າເຖິງການບໍລິການສັງຄົມທີ່ຈຳເປັນ.

ສົນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍມາດຕະຖານປະກັນສັງຄົມຂັ້ນພື້ນຖານ ສະບັບເລກທີ 102 ປີ 1952 ແລະ ຂໍ້ແນະນຳຂອງ ອົງການແຮງງານສາກົນ ວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງສັງຄົມຂັ້ນພື້ນຖານ ສະບັບເລກທີ 202 ປີ 2012 ໄດ້ເປັນແນວທາງໃຫ້ ກັບປະເທດສະມາຊິກສາມາດກຳນົດການປົກປ້ອງສັງຄົມຂັ້ນພື້ນຖານໃນປະເທດຂອງຕົນ ແລະ ຍ້າໃຫ້ເຫັນວ່າປະເທດ ໃດກໍ່ສາມາດສະໜອງການປົກປ້ອງສັງຄົມຂັ້ນພື້ນຖານໄດ້ ໂດຍສາມາດນຳສະເໜີ, ພັດທະນາ ແລະ ສືບຕໍ່ດຳເນີນການ ປົກປ້ອງສັງຄົມຂັ້ນພື້ນຖານໃນປະເທດຕົນ ໂດຍອີງຕາມຄວາມສາມາດ ແລະ ສະພາບຂອງແຕ່ລະປະເທດ.

ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ຫຼື SDGs ມີຈຸດປະສົງເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ເພື່ອຄວາມຍືນຍົງຂອງ ການພັດທະນາ ແລະ ຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມໃນສັງຄົມ ທີ່ມີຄວາມກົມກຽວກັນ, ເຊື່ອມໂຍງໂດຍກົງກັບການປົກປ້ອງ ສັງຄົມໃນຫຼາຍເປົ້າໝາຍ ແລະ ຫຼາຍຄາດໝາຍ. ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VIII ຊຶ່ງມີຫຼາຍຄາດໝາຍເປັນບູລິມະສິດທີ່ລັດຖະບານ ຈະຕ້ອງສຸມໃສ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ບັນລຸ ຮອດປີ 2030 ແລະ ຍຸດທະສາດວຽກປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດສະບັບນີ້ ກໍ ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຂອງລັດຖະບານໃນການບັນລຸເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວນີ້.

ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ຄາດໝາຍສະເພາະທີ່ຕິດພັນກັບຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດສະບັບນີ້ ປະກອບມີ ຄື: ເປົ້າໝາຍທີ 1 ການລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກໃນທຸກຮູບແບບ, ຄາດໝາຍ 1.3 ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບົບ ແລະ ມາດ ຕະການກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງສັງຄົມສຳລັບໝົດທຸກຄົນ ຕາມຄວາມເໝາະສົມຂອງປະເທດ ລວມທັງການບໍລິການ ສັງຄົມຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະ ພາຍໃນປີ 2030 ສາມາດບັນລຸການປົກປ້ອງສັງຄົມ ທີ່ກວມເອົາຄົນທຸກຍາກ ແລະ ມີຄວາມ ສ່ຽງຈຳນວນຫຼາຍ; ເປົ້າໝາຍທີ 8 ສິ່ງເສີມການຂະຫຍາຍຕົວດ້ານເສດຖະກິດໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ, ມີສ່ວນຮ່ວມ, ມີ ຄວາມໝັ້ນຄົງ, ມີການຈ້າງງານທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ມີຜະລິດຕະພາບ, ເປັນວຽກທີ່ມີຄຸນຄ່າ ແລະ ເປັນທຳສຳລັບທຸກຄົນ;

ຄາດໝາຍທີ່ 8.5 ຮອດປີ 2030 ບັນລຸການມີວຽກເຮັດງານທຸກໆທີ່ມີປະສິດທິພາບ ຢ່າງເຕັມສ່ວນ, ມີອາຊີບທີ່ເປັນທຳ ແລະ ໄດ້ຮັບຄ່າແຮງງານ ທີ່ເທົ່າທຽມກັນໃນການເຮັດວຽກທີ່ສ້າງມູນຄ່າເທົ່າກັນ ສຳລັບທຸກຄົນທັງຍິງ-ຊາຍ ລວມທັງໄວ ໜຸ່ມ ແລະ ຜູ້ພິການ; ຄາດໝາຍ 8.6 ຮອດປີ 2020 ຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາສ່ວນຂອງໄວໜຸ່ມທີ່ບໍ່ມີວຽກເຮັດງານທຸກໆ, ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າ ສຶກສາອຳນາດ ຫຼື ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ໃຫ້ໜ້ອຍລົງ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ; ຄາດໝາຍທີ່ 10.4 ຮັບຮອງນະໂຍບາຍ ໂດຍ ສະເພາະດ້ານງົບປະມານລັດ, ຄ່າແຮງງານ ແລະ ການປົກປ້ອງສັງຄົມ ແລະ ບັນລຸຄວາມສະເໝີພາບໃຫ້ຫຼາຍກ່ວາເກົ່າ ເປັນກ້າວໆ; ຄາດໝາຍທີ່ 18.3 ຮອດປີ 2030, ຮັບປະກັນໃຫ້ຜູ້ລອດຊີວິດທັງໝົດ ແລະ ຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກອຸປະເທດ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກທີ່ຕົກຄ້າງ ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຕາມຄວາມຈຳເປັນຂັ້ນພື້ນຖານໃນການປິ່ນປົວສຸຂະພາບ, ຊີວິດ ການເປັນຢູ່, ການມີວຽກເຮັດເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຕົກຢູ່ໃນຄວາມທຸກຍາກ.

1.2. ລະບົບການປົກປ້ອງສັງຄົມ

ລະບົບ ແລະ ນະໂຍບາຍການປົກປ້ອງສັງຄົມໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ຫຼາຍປະເທດໃນໂລກ ລວມທັງໃນບັນດາ ປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາ ເຖິງແມ່ນວ່າ ແຕ່ລະປະເທດຈະມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ແຕ່ກໍສາມາດຈັດເປັນ ຮູບແບບດັ່ງນີ້:

ລະບົບປະກັນສັງຄົມແບບປະກອບເງິນສົມທົບ ເປັນລະບົບທີ່ໄດ້ຮັບສິດອຸດໜູນ ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ຕ້ອງປະກອບທຶນ ສົມທົບ (ຈາກຜູ້ປະກັນຕົນ ແລະ ລັດຖະບານ ຫຼື ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ) ຊຶ່ງຄະນະສະພາບໍລິຫານກອງທຶນປະກັນສັງຄົມ ຫຼື ກອງທຶນປະກັນສຸຂະພາບ ເປັນຜູ້ບໍລິຫານ. ເງື່ອນໄຂໃນການເກີດສິດໄດ້ຮັບອຸດໜູນຈາກລະບົບປະກັນສັງຄົມ ແລະ ປະກັນສຸຂະພາບ ແມ່ນກຳນົດພາຍໃຕ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປະກັນສັງຄົມ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນສຸຂະພາບ. ການປະກອບທຶນສົມທົບ ແລະ ການອຸດໜູນສ່ວນໃຫຍ່ ແມ່ນອີງຕາມລາຍຮັບທີ່ສາມາດປະກັນຕົນໄດ້ຂອງຜູ້ອອກແຮງ ງານ ຊຶ່ງການອຸດໜູນແມ່ນການປົກປ້ອງແຮງງານຈາກຄວາມສ່ຽງໃນຕະຫຼອດໄລຍະດຳລົງຊີວິດ ເຊັ່ນ: ການອຸດໜູນ ປິ່ນປົວສຸຂະພາບ, ອຸດໜູນເກີດລູກ, ບໍານານ, ເສຍອົງຄະ, ເສຍຊີວິດ, ວ່າງງານ ແລະ ອື່ນໆ. ໃນຫຼາຍປະເທດ ສ່ວນ ຫຼາຍແມ່ນອີງໃສ່ທຶນສົມທົບຈາກຜູ້ປະກັນຕົນ, ແຕ່ກໍປະກອບດ້ວຍແຫຼ່ງທຶນຈາກງົບປະມານຂອງລັດ.

ລະບົບສະຫວັດດິການແບບບໍ່ປະກອບເງິນສົມທົບ ເປັນລະບົບທີ່ບໍ່ໄດ້ປະກອບທຶນສົມທົບໂດຍກົງຈາກຜູ້ໄດ້ຮັບການ ອຸດໜູນ ຫຼື ຜູ້ອອກແຮງງານ ເພື່ອການຮັບການອຸດໜູນ, ແຕ່ອີງໃສ່ບັນທັດຖານດ້ານປະຊາກອນ ເຊັ່ນ: ທີ່ຢູ່ອາໄສ, ກຸ່ມ ອາຍຸໃດໜຶ່ງ (ກຸ່ມເດັກ, ຜູ້ພິການ ແລະ ຜູ້ອາຍຸສູງ), ຄວາມທຸກຍາກ ຫຼື ຄວາມດ້ອຍໂອກາດ ຊຶ່ງລະບົບແບບບໍ່ປະກອບ ທຶນສົມທົບນີ້ ຖືເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງການປົກປ້ອງສັງຄົມທີ່ປະກອບສ່ວນອັນສຳຄັນເຂົ້າໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກ ຍາກ. ລະບົບແບບບໍ່ປະກອບທຶນສົມທົບ ຍັງປະກອບດ້ວຍການອຸດໜູນຜູ້ອາຍຸສູງ, ອຸດໜູນເດັກ, ອຸດໜູນຜູ້ພິການ, ອຸດ ໜູນວຽກສາທາລະນະ ຫຼືອຸດໜູນວ່າງງານ ລວມທັງການໃຫ້ບໍລິການປິ່ນປົວສຸຂະພາບ. ລະບົບແບບບໍ່ປະກອບທຶນ ສົມທົບ ແມ່ນນຳໃຊ້ແຫຼ່ງທຶນຈາກການເກັບພາສີຂອງລັດ ແລະ ອາດສາມາດນຳໃຊ້ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຫຼື ທຶນກູ້ຢືມຈາກອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ.

2. ສະພາບການປົກປ້ອງສັງຄົມໃນພາກພື້ນ

ໃນເດືອນຕຸລາປີ 2013, ບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນໄດ້ຮັບຮອງຖະແຫຼງການວ່າດ້ວຍການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ວຽກປົກປ້ອງສັງຄົມ ຊຶ່ງໄດ້ຖືເອົາກົດບັດອາຊຽນເປັນບ່ອນອີງໃນການສ້າງຖະແຫຼງການສະບັບດັ່ງກ່າວ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນການກຳນົດເປົ້າໝາຍ ເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນທຸກຄົນເຂົ້າເຖິງໂອກາດໃນການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ສະ ຫວັດ ດິການສັງຄົມ ແລະ ຄວາມຍຸຕິທຳ ໂດຍໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ ເພີ່ມທະວີການ ຂະຫຍາຍ, ປັບປຸງດ້ານປະລິມານ ແລະຄຸນນະພາບຂອງລະບົບປົກປ້ອງສັງຄົມຢູ່ພາຍໃນປະເທດຂອງຕົນ ຊຶ່ງເນື້ອໃນ ຖະແຫຼງການ ຍັງໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າທຸກຄົນມີສິດສະເໝີພາບໃນການເຂົ້າເຖິງການປົກປ້ອງສັງຄົມ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຜູ້ທຸກ ຍາກ ແລະ ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ ເປັນຕົ້ນ ເດັກນ້ອຍ, ຜູ້ພິການ, ຜູ້ອາຍຸສູງ ແລະ ກຸ່ມຄົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ຊຶ່ງເປັນສິດທິມະນຸດ

ຂຶ້ນພື້ນຖານ ທີ່ທຸກຄົນຄວນໄດ້ຮັບ ໂດຍຕ້ອງສົ່ງເສີມການພັດທະນາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ, ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ນອກຈາກນັ້ນ, ຍັງມີຖະແຫຼງການອື່ນທີ່ຕິດພັນກັບວຽກງານປົກປ້ອງສັງຄົມ ເປັນຕົ້ນ ຖະແຫຼງການຮ່າໂນຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມສະຫວັດດີການ ແລະ ການພັດທະນາແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກໃນອາຊຽນ ປີ 2010, ຖະແຫຼງການບຣູໄນດາຣູຊາຮາມວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມສະຖາບັນຄອບຄົວ: ການດູແລຜູ້ອາຍຸສູງ ປີ 2010, ຖະແຫຼງການບາຫຼີວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມບົດບາດ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຄົນພິການໃນປະຊາຄົມອາຊຽນ ປີ 2011 ແລະ ຖະແຫຼງການອາຊຽນວ່າດ້ວຍສິດທິມະນຸດ ປີ 2012.

ບາງບົດຮຽນໃນການອຸດໜູນລະບົບປົກປ້ອງສັງຄົມທີ່ບໍ່ໄດ້ປະກອບເງິນສົມທົບ ຂອງ ສສ ຫວຽດນາມ

ສສ ຫວຽດນາມ ໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງປ່ຽນແປງວິທີການອຸດໜູນປະກັນສັງຄົມ ທີ່ບໍ່ລວມສູນຈາກທີ່ເລັ່ງໃສ່ສະພາບຄວາມຕ້ອງການສະເພາະຂອງບຸກຄົນສູ່ລະບົບການປົກປ້ອງຕະຫຼອດໄລຍະການດຳລົງຊີວິດ ທີ່ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຄວາມບອບບາງ ທີ່ກະທົບຕໍ່ກັບກຸ່ມອາຍຸສະເພາະໃດໜຶ່ງ. ສສ ຫວຽດນາມ ຍັງໄດ້ຫັນປ່ຽນຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບລະບົບການປົກປ້ອງສັງຄົມຈາກການສະໜອງການອຸດໜູນໄປສູ່ການເປັນແຫຼ່ງສະໜັບສະໜູນ.

ອີງໃສ່ເງື່ອນໄຂດັ່ງກ່າວ, ໃນບໍ່ດົນຜ່ານມານີ້ ສສ ຫວຽດນາມ ໄດ້ພັດທະນາແຜນແມ່ບົດກ່ຽວກັບການປັບປຸງວຽກປະກັນສັງຄົມດ້ານລະບົບການປະກອບທຶນສົມທົບ ແລະ ແຜນແມ່ບົດກ່ຽວກັບການປັບປຸງ ແລະ ການພັດທະນາການຊ່ວຍເຫຼືອສັງຄົມ ດ້ານລະບົບແບບບໍ່ປະກອບທຶນສົມທົບ.

ແຜນແມ່ບົດກ່ຽວກັບການປັບປຸງວຽກປະກັນສັງຄົມດ້ານລະບົບການປະກອບທຶນສົມທົບ ມີຈຸດປະສົງເພື່ອຂະຫຍາຍການປະກັນສັງຄົມໃຫ້ກ້າວສູ່ການປົກຄຸມປະຊາກອນທຸກຄົນ. ອີງໃສ່ເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວນີ້, ສສ ຫວຽດນາມ ໄດ້ຕັ້ງໜ້າຂະຫຍາຍການປົກຄຸມລະບົບປະກັນສັງຄົມໃຫ້ກວມເອົາແຮງງານໃນລະບົບໃຫ້ກ້ວາງຂວາງທີ່ສຸດ ໂດຍມີການປະກອບທຶນສົມທົບ ແລະ ແຮງງານນອກລະບົບແບບສະໝັກໃຈ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ແຜນດັ່ງກ່າວຍັງມີເປົ້າໝາຍຂະຫຍາຍການອຸດໜູນປະກັນວ່າງງານ ແລະ ການອຸດໜູນບຳນານ ເພື່ອໃຫ້ກວມເອົາຈຳນວນຜູ້ອອກແຮງງານໃຫ້ກ້ວາງຂວາງກ່ວາເກົ່າ ແລະ ມີເປົ້າໝາຍເພື່ອເພີ່ມຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໃຫ້ກັບຜູ້ເຂົ້າປະກັນສັງຄົມໂດຍວັດແທກຈາກ “ດັດສະນີຄວາມເພິ່ງພໍໃຈການປະກັນສັງຄົມ” ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງດ້ານກອງທຶນປະກັນສັງຄົມ.

ປະຈຸບັນ, ສສ ຫວຽດນາມ ໄດ້ມີລະບົບສະຫວັດດີການສັງຄົມ ໂດຍການໃຫ້ເງິນອຸດໜູນຜູ້ອາຍຸສູງທີ່ໂດດດ່ຽວ ແລະ ບໍ່ມີຍາດພີ່ນ້ອງດູແລ, ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄົວເຮືອນທຸກຍາກ ແລະ ຜູ້ມີອາຍຸລະຫວ່າງ 60 ຫາ 80 ປີ, ຜູ້ອາຍຸສູງທີ່ມີອາຍຸ 80 ປີຂຶ້ນໄປທີ່ບໍ່ມີບຳນານ ແລະ ບໍ່ມີປະກັນສັງຄົມ, ຜູ້ພິການ, ພໍ່ ຫຼື ແມ່ ແລະ ເດັກກຳພ້າທີ່ທຸກຍາກ. ນອກຈາກນີ້, ຍັງມີລະບົບສະຫວັດດີການອື່ນເຊັ່ນ: ອຸດໜູນຊາປະນະກິດສົບ, ການປິ່ນປົວສຸຂະພາບ, ນະໂຍບາຍສະໜັບສະໜູນດ້ານການສຶກສາ, ອຸດໜູນຄ່າໄຟຟ້າໃຫ້ກັບຄົວເຮືອນທຸກຍາກ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ.

ສ່ວນການປັບປຸງ ແລະ ພັດທະນາລະບົບສະຫວັດດີການສັງຄົມນັ້ນ, ສສ ຫວຽດນາມ ມີເປົ້າໝາຍຂະຫຍາຍການໃຫ້ເງິນອຸດໜູນໃຫ້ກັບຜູ້ອາຍຸສູງທຸກຄົນທີ່ບໍ່ມີບຳນານ ຫຼື ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບເບ້ຍລ້ຽງໃດຈາກລັດຖະບານ ແລະ ເດັກນ້ອຍທຸກຄົນທີ່ມີອາຍຸຕໍ່າກ່ວາ 36 ເດືອນ. ພ້ອມກັນນີ້, ລັດຖະບານ ກໍ່ມີແຜນຈະເຊື່ອມສານລະບົບສະຫວັດດີການສັງຄົມທັງໝົດໃຫ້ເປັນລະບົບດຽວໃຫ້ສຳເລັດພາຍໃນປີ 2030.

3. ສະພາບການປົກປ້ອງສັງຄົມໃນ ສປປ ລາວ

3.1. ການສະເໜີ

ໃນໄລຍະ 25 ປີຜ່ານມາ, ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ ຫຼື GDP ຂອງ ສປປ ລາວ ໄດ້ເຕີບໂຕຢູ່ໃນລະດັບ 4 ສ່ວນຮ້ອຍ ຫາ 8 ສ່ວນຮ້ອຍ ນັບແຕ່ສົກປີ 1992-1993 ເປັນຕົ້ນມາ ຊຶ່ງເປັນໄລຍະທຳອິດທີ່ມີການສຳຫຼວດການໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ການຊົມໃຊ້ ຂອງ ສປປ ລາວ, ອັດຕາຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາກອນຫຼຸດລົງຈາກ 46% ຫາ 23%, ໃນຂະນະດຽວກັນອັດຕາການພັດທະນາມະນຸດເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 0.340 ໃນປີ 1980 ຫາ 0.575 ໃນປີ 2014,

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເປົ້າໝາຍສະຫະສະວັດເພື່ອການພັດທະນາມີຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ມາຮອດປະຈຸບັນ ແມ່ນກຳລັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ.

ເຖິງວ່າເສດຖະກິດມີການຂະຫຍາຍຕົວ, ແຕ່ກໍບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າທຸກຄົນໄດ້ຮັບໜາກຜົນຈາກການເຕີບໂຕດ້ານເສດຖະກິດຂອງປະເທດແບບເທົ່າທຽມກັນ, ປະຊາຊົນຈຳນວນໜຶ່ງຍັງມີຄວາມທຸກຍາກ, ການບໍລິການຂັ້ນພື້ນຖານຍັງບໍ່ທັນທົ່ວເຖິງໃນທຸກເມືອງ ແລະ ຄວາມບໍ່ເທົ່າທຽມກັນຍັງເພີ່ມຂຶ້ນພາຍໃນຕົວເມືອງ, ລະຫວ່າງຕົວເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດ, ລະຫວ່າງແຂວງຕໍ່ແຂວງ. ປັດໃຈເຫຼົ່ານີ້ ໄດ້ສືບຕໍ່ເປັນອຸປະສັກທີ່ສຳຄັນສຳລັບການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງປະເທດ ແລະ ການນຳພາປະເທດໃຫ້ຫຼຸດພື້ນອອກຈາກສະຖານະພາບດ້ອຍພັດທະນາ.

ອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວດ້ານເສດຖະກິດສູງ, ແຕ່ການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຢູ່ໃນລະດັບສູງ. ໃນແຕ່ລະ 1% ຂອງການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນຕໍ່ຫົວຄົນ, ຄວາມ ທຸກຍາກຫຼຸດລົງພຽງແຕ່ 0.47% ເທົ່ານັ້ນ, ຖ້າສົມທຽບກັບປະເທດເພື່ອນບ້ານຄື: ປະເທດກຳປູເຈຍ ແລະ ຫວຽດນາມ ເຫັນໄດ້ວ່າ ສປປ ລາວ ຍັງບໍ່ທັນສາມາດນຳໜາກຜົນຈາກການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດມາປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກໃຫ້ໄດ້ດີເທົ່າທີ່ຄວນ.

ອັດຕາຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນຍັງມີສູງ ໂດຍສະເພາະອັດຕາຄວາມທຸກຍາກໃນເຂດຊົນນະບົດ 29% ທຽບກັບຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນໃນຕົວເມືອງ 10%, ຄວາມແຕກໂຕນັ້ນ ຍັງສືບຕໍ່ສູງຂຶ້ນ ຍ້ອນລະດັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນຍັງມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ ໂດຍສະເພາະໃນບັນດາຊົນເຜົ່າ ແລະ ໃນບັນດາຄົວເຮືອນທີ່ການສຶກສາຂອງຫົວໜ້າຄອບຄົວຍັງບໍ່ທັນສູງ ຊຶ່ງຄົວເຮືອນທີ່ມີການສຶກສາໃນລະດັບຕ່ຳຫຼາຍ ແມ່ນໃນກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ຫຼື ໃນຄົວເຮືອນທີ່ອາໄສກະສິກຳພໍ່ກຸ່ມຕົນເອງ ຫຼື ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການວ່າງງານ.

ຜູ້ທຸກຍາກທີ່ດຳລົງຊີວິດໃນເຂດຊົນນະບົດຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບໜາກຜົນຈາກການຂະຫຍາຍຕົວດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດກໍຍັງບໍ່ທັນປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການຊົມໃຊ້ ຊຶ່ງເປັນສັນຍານຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າການຂະຫຍາຍຕົວດ້ານເສດຖະກິດຈະມີຄວາມຊັກຊ້າໃນອະນາຄົດ. ຮູບແບບການຊົມໃຊ້ຍັງບໍ່ທັນກະຈາຍຢ່າງກ້ວາງຂວາງ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມເທົ່າທຽມກັນ, ມີພຽງແຕ່ຜູ້ຮັ່ງມີເທົ່ານັ້ນທີ່ມີກຳລັງການໃຊ້ຈ່າຍເພີ່ມຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີແບບຕໍ່ເນື່ອງສ່ວນຜູ້ທຸກຍາກ ແລະ ປະຊາຊົນທີ່ດຳລົງຊີວິດໃນຊົນນະບົດຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບໜາກຜົນຈາກການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດເທົ່າທີ່ຄວນ, ລະດັບການຊົມໃຊ້ຍັງຢູ່ໃນລະດັບຕ່ຳ ແລະ ຍັງບໍ່ທັນສາມາດຂັບເຄື່ອນການພັດທະນາເສດຖະກິດໄດ້. ຖ້າຫາກສາມາດກະຈາຍໜາກຜົນຈາກລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນໃຫ້ທົ່ວເຖິງ ຈະເຮັດໃຫ້ອັດຕາການຊົມໃຊ້ຂອງປະຊາຊົນສູງຂຶ້ນ ລວມທັງການຊົມໃຊ້ຂອງຜູ້ທຸກຍາກກໍເປັນການປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນມີການຂະຫຍາຍຕົວເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ຄວາມທຸກຍາກຫຼຸດລົງ ຊຶ່ງເປັນວົງຈອນການສ້າງຜົນດີໃຫ້ກັບການພັດທະນາປະເທດ.

ໃນຂະນະດຽວກັນ, ເຖິງແມ່ນອັດຕາສຸດທິການເຂົ້າໂຮງຮຽນເພີ່ມຂຶ້ນໃນຊຸມປີທີ່ຜ່ານມາ, ແຕ່ອັດຕາສຸດທິຜູ້ທຸກຍາກເຂົ້າໂຮງຮຽນຍັງຢູ່ໃນລະດັບຕ່ຳຫຼາຍ ໂດຍສະເພາະການສຶກສາຂັ້ນເໜືອຂັ້ນປະຖົມ. ອັດຕາການເຂົ້າຮຽນຂອງປະຊາກອນທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງການສຶກສາສ່ວນຫຼາຍຍັງເປັນສິ່ງທ້າທາຍຫຼາຍເຮັດໃຫ້ເປັນອຸປະສັກສຳຄັນໃນການບັນລຸການພັດທະນາທ່າແຮງຂອງທຶນປະຊາກອນ ແລະ ກຳລັງແຮງງານຂອງປະເທດ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ ສປປ ລາວ ເປັນປະເທດທີ່ມີປະຊາກອນຮູ້ ໜັງສື ແລະ ການຄິດໄລ່ຄະນິດສາດໜ້ອຍທີ່ສຸດໃນອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້.

ໃນຊຸມປີຜ່ານມາ, ຜົນການສຳຫຼວດການໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ການຊົມໃຊ້ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຂົງເຂດ ແລະ ຄົວເຮືອນຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ມີສະພາບຄວາມເປັນຢູ່ດີຂຶ້ນ, ແຕ່ກໍຕ້ອງຕົກໄປຢູ່ໃນສະພາບທີ່ທຸກຍາກຄືນອີກ ຍ້ອນໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກບັນຫາເສດຖະກິດແບບກະທັນຫັນ ແລະ ບໍ່ມີລະບົບການປ້ອງພຽງພໍ ເພື່ອປ້ອງເຂົາເຈົ້າຈາກການຕົກສູ່ຄວາມທຸກຍາກຄືນອີກ. ຖ້າຫາກມີມາດຕະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕໍ່ໄປໃນອະນາຄົດໃນການກະຈາຍໜາກຜົນຈາກການຂະຫຍາຍຕົວເສດຖະກິດໃຫ້ມີຄວາມເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ມີການປ້ອງປະຊາຊົນໃນລະດັບທີ່ດີ ເພື່ອຮັບມືກັບຜົນ

ກະທົບແບບກະທັນຫັນຈາກເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ກໍຈະມີຄວາມອາດສາມາດພຽງພໍໃນການຫຼຸດພື້ນອອກຈາກບັນຫາສິ່ງ ທ້າທາຍທີ່ມີໃນປະຈຸບັນ ແລະ ສາມາດສ້າງອະນາຄົດທີ່ດີໃຫ້ກັບປະຊາຊົນໃຫ້ມີຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ດີຂຶ້ນ.

ສປປ ລາວ ສາມາດນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ອຸດົມສົມບູນຂອງຕົນຈາກຜົນຂອງການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມເຂົ້າ ໃນການປັບປຸງການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການຂອງລັດແບບທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ສ້າງໂອກາດໃຫ້ກັບປະຊາຊົນໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນ ຂະບວນການພັດທະນາໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວ, ການລົງທຶນເຂົ້າໃນລະບົບປົກປ້ອງສັງຄົມສໍາລັບທຸກຄົນ ແລະ ໃຫ້ການ ຊ່ວຍເຫຼືອໃນເວລາທີ່ມີຄວາມຈໍາເປັນໃນເຫດການສຸກເສີມ ໂດຍນໍາໃຊ້ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການພັດທະນາປະເທດ.

3.2. ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຂອງລັດໃນການຕັ້ງໜ້າພັດທະນາການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ, ສ້າງໂອກາດ ແລະ ເງື່ອນໄຂໃຫ້ປະຊາຊົນໄດ້ຮັບການສຶກສາ ຢ່າງທົ່ວເຖິງ ໂດຍສະເພາະປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ, ຊົນເຜົ່າ, ແມ່ຍິງ, ເດັກນ້ອຍ, ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ ແລະ ຜູ້ພິການຕາມມາດຕາ 22; ການພັດທະນາ ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ລັດເອົາໃຈໃສ່ພັດທະນາສີມິແຮງງານ, ຍົກສູງວິໄນແຮງງານ, ສົ່ງເສີມວິຊາຊີບ ແລະ ວຽກເຮັດ ງານທຳຂອງປະຊາຊົນພ້ອມທັງປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ ຕາມມາດຕາ 27; ລັດ ເອົາໃຈໃສ່ປະຕິບັດນະໂຍບາຍປະກັນສັງຄົມຕາມມາດຕາ 28 ແລະ ກຳນົດໃຫ້ເຫັນເຖິງການສະໜັບສະໜູນສິດທິການ ປົກປ້ອງສັງຄົມຫຼາຍຮູບແບບ ເປັນຕົ້ນ ມາດຕາ 25 ໄດ້ລະບຸລັດເອົາໃຈໃສ່ປັບປຸງ ແລະ ຂະຫຍາຍວຽກງານສາທາລະນະ ສູກ ເພື່ອຮັກສາ ແລະ ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບຂອງປະຊາຊົນ, ຕັ້ງໜ້າກໍ່ສ້າງ, ປັບປຸງລະບົບການກັນພະຍາດ, ປົ້ນປົວຄົນເຈັບ ຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ມີຄຸນນະພາບ, ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ປະຊາຊົນທຸກຄົນໄດ້ຮັບການເບິ່ງແຍງດ້ານສຸຂະພາບ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ ແລະ ເດັກນ້ອຍ, ປະຊາຊົນຜູ້ທຸກຍາກ ແລະ ຜູ້ຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ເພື່ອໃຫ້ທຸກຄົນມີສຸຂະພາບດີ, ມາດຕາ 38 ໄດ້ກຳນົດໄວ້ວ່າ “ພົນລະເມືອງລາວມີສິດໃນການໄດ້ຮັບການສຶກສາ” ແລະ “ເຮັດວຽກ ແລະ ປະກອບອາຊີບທີ່ບໍ່ຜິດຕໍ່ ກົດ ໝາຍ”, ມາດຕາ 39 ໄດ້ລະບຸພົນລະເມືອງລາວມີສິດເຮັດວຽກ ແລະ ປະກອບອາຊີບທີ່ບໍ່ຂັດກັບກົດໝາຍ, ຜູ້ ອອກແຮງງານມີສິດໄດ້ຮັບການພັກຜ່ອນ, ໄດ້ຮັບການປົນປົວໃນເວລາເຈັບເປັນ, ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອໃນກໍລະນີໝົດ ຄວາມສາມາດອອກແຮງງານ, ເສຍອົງຄະ, ໃນເວລາເຖົ້າແກ່ ແລະ ໃນກໍລະນີອື່ນ.

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສາທາລະນະສູກ ແລະ ຍຸດທະສາດປະກັນສຸຂະພາບແຫ່ງຊາດໄລຍະແຕ່ 2017-2020 ໄດ້ກຳນົດ ປະຊາຊົນທຸກຄົນມີສິດສະເໝີພາບໃນການໄດ້ຮັບການປົນປົວສຸຂະພາບ ໂດຍບໍ່ຈຳແນກເພດ, ອາຍຸ, ຊົນເຜົ່າ, ເຊື້ອຊາດ , ສາສະໜາ ຫຼື ສະຖານະພາບທາງສັງຄົມກ່ຽວກັບການພັດທະນາປະກັນສຸຂະພາບແຫ່ງຊາດ, ປັບປຸງສະຖານະພາບດ້ານ ນິຕິກຳ ແລະ ພັດທະນາກອງທຶນປະກັນສຸຂະພາບແຫ່ງຊາດ.

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສຶກສາ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ແລະ ກິລາ ໄລຍະແຕ່ 2016-2020 ໄດ້ກຳນົດເປົ້າໝາຍໃນການບັນລຸການສຶກສາຂັ້ນປະຖົມແບບບັງຄັບ ແລະ ຂະຫຍາຍໄປສູ່ການ ສຶກສາແບບບັງຄັບໃນຂັ້ນມັດທະຍົມ, ຮອດປີ 2030 ປະຊາຊົນທຸກຄົນມີຄວາມສະເໝີພາບ ແລະ ຄວາມເທົ່າທຽມໃນ ການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ດຳລັດວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມອາຫານທ່ຽງໃນໂຮງຮຽນ ຊຶ່ງມີເປົ້າໝາຍເພື່ອ ຫຼຸດຜ່ອນບັນຫາການຂາດໄພຊະນາການ ແລະ ເພີ່ມການເຂົ້າໂຮງຮຽນ ແລະ ຍົກລະດັບອັດຕາການຮຽນຈົບ.

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປະກັນສັງຄົມ ໄດ້ກຳນົດລະບົບປະກັນສັງຄົມແບບບັງຄັບພາຍໃຕ້ກອງທຶນປະກັນສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໂດຍການໂຮມຕົວຂອງລະບົບປະກັນສັງຄົມພາກລັດ ແລະ ພາກເອກກະຊົນເຂົ້າກັນ ແລະ ຂະຫຍາຍອັດຕາປົກຄຸມ ປະກັນສັງຄົມໄປສູ່ຜູ້ອອກແຮງງານນອກລະບົບ ໃຫ້ສາມາດເຂົ້າເປັນສະມາຊິກແບບສະໝັກໃຈໄດ້.

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮງງານ ໄດ້ກຳນົດການອຸດໜູນແຮງງານໃນລະບົບ ໂດຍການສືບຕໍ່ໄດ້ຮັບຄ່າແຮງງານຊົ່ວຄາວໃນ ເວລາເຈັບປ່ວຍ, ເກີດລູກ, ອຸປະຕິເຫດແຮງງານ ແລະ ພະຍາດອາຊີບ, ການອຸດໜູນອື່ນໃນໄລຍະສັ້ນ ແລະ ໄລຍະຍາວ ລວມທັງການອຸດໜູນປົນປົວສຸຂະພາບທີ່ເປັນລະບົບປະກັນສັງຄົມແບບປະກອບທຶນສົມທົບພາຍໃຕ້ກອງທຶນປະກັນສັງ ຄົມແຫ່ງຊາດ.

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄົນພິການ ໄດ້ກຳນົດການອຸດໜູນສຳລັບຜູ້ພິການທີ່ທຸກຍາກ ແລະ ກຳນົດໃຫ້ສ້າງກອງທຶນສະຫວັດດີການສຳລັບຜູ້ພິການ, ດຳລັດວ່າດ້ວຍສັງຄົມສົງເຄາະ ໄດ້ກຳນົດການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວັດຖຸ ແລະ ຈິດໃຈໃຫ້ກຸ່ມຄົນທີ່ທຸກຍາກ, ດ້ອຍໂອກາດ ແລະ ມີຄວາມສ່ຽງ ເປັນຕົ້ນ ເດັກທີ່ຕ້ອງການປົກປ້ອງພິເສດ, ຜູ້ພິການ, ຜູ້ອາຍຸສູງ, ຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ແລະ ໄພພິບັດຕ່າງໆ.

ດຳລັດວ່າດ້ວຍກອງທຶນປະກັນສຸຂະພາບແຫ່ງຊາດ ໄດ້ກຳນົດການໂຮມບັນດາລະບົບປະກັນສຸຂະພາບເຂົ້າກັນ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການບໍລິການສຸຂະພາບສຳລັບທຸກຄົນ; ດຳລັດວ່າດ້ວຍນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດເພື່ອການປິ່ນປົວແມ່ ແລະ ເດັກລຸ່ມອາຍຸ 5 ປີ ແບບບໍ່ເສຍຄ່າ.

ດຳລັດວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມອາຫານໃນໂຮງຮຽນມີເປົ້າໝາຍເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການຂາດສານອາຫານ, ເພີ່ມການເຂົ້າໂຮງຮຽນ ແລະ ປັບປຸງອັດຕາການເຂົ້າໂຮງຮຽນຈົນຈົບ.

ດຳລັດວ່າດ້ວຍນະໂຍບາຍປະຊາກອນແຫ່ງຊາດ ແລະ ການພັດທະນາໄດ້ກຳນົດບຸລິມະສິດໃນການຂະຫຍາຍການບໍລິການສຸຂະພາບໄວຈະເລີນພັນສຳລັບເດັກ.

ດຳລັດວ່າກອງທຶນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ພັດທະນາຄວາມອາດສາມາດຍືນຍົງ, ຂຶ້ນຕອນ ແລະ ລະບົບທີ່ສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍຂອງການພັດທະນາການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ເປົ້າໝາຍການຫຼຸດຄວາມທຸກຍາກ.

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ມີຄວາມພະຍາຍາມໃນການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍເນື້ອໃນຈິດໃຈຂອງສົນທິສັນຍາ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ເຂົ້າໃນນະໂຍບາຍຂອງພັກ ຊຶ່ງສະແດງອອກໃນມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຂອງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ ໄດ້ກຳນົດທິດນຳວ່າ, “ສ້າງຄວາມກົມກຽວລະຫວ່າງການພັດທະນາໃນຂົງເຂດເສດຖະກິດກັບການພັດທະນາໃນຂົງເຂດວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ເພື່ອຮັບປະກັນການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນບັນດາ ເຜົ່າໃຫ້ດີຂຶ້ນຕາມລຳດັບ ແລະ ຮັບປະກັນການພັດທະນາໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ.

ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ສປປລາວຍັງມີປະຊາກອນຈຳນວນຫຼາຍ ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ຢ່າງພຽງພໍຈາກຄວາມສ່ຽງດ້ານຕ່າງໆເປັນຕົ້ນ ແມ່ນການວ່າງງານ, ຍັງບໍ່ມີອຸດໜູນເດັກດ້ອຍໂອກາດ, ຜູ້ພິການ ແລະ ຜູ້ອາຍຸສູງທີ່ປ່ຽວພອຍ ແລະ ອື່ນໆທີ່ເປັນສາເຫດທີ່ສາມາດນຳໄປສູ່ຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ບັນຫາສັງຄົມ.

ເພື່ອພັດທະນາລະບົບປົກປ້ອງສັງຄົມໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ສາມາດກວມເອົາກຸ່ມເປົ້າໝາຍຕ່າງໆໃນສັງຄົມ, ຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນໃນການສ້າງຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ເພື່ອກຳນົດເປົ້າໝາຍໃນການສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກປະກັນສຸຂະພາບ, ວຽກປະກັນສັງຄົມ ແລະ ວຽກສະຫວັດດີການສັງຄົມໃຫ້ເປັນລະບົບ ແລະ ມີປະສິດທິພາບດີຂຶ້ນກ່ວາເກົ່າ.

3.3 ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VIII

ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VIII ໄດ້ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີ X ຂອງພັກ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການພັດທະນາປະເທດສາມາດບັນລຸຕາມຈຸດປະສົງທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຍຸດທະສາດການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດຮອດປີ 2025 ແລະ ວິໄສທັດ 2030.

ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VIII ໄດ້ຕັ້ງເປົ້າໝາຍນຳພາປະເທດໃຫ້ກາຍເປັນປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບປານກາງ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ສ້າງສັງຄົມໃຫ້ມີຄວາມຍຸຕິທຳ, ຄວາມສາມັກຄີ ແລະ ທຸກຄົນເຂົ້າເຖິງການບໍລິການສັງຄົມທີ່ມີຄຸນນະພາບ.

ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍນີ້, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໄດ້ກຳນົດທິດທາງໃນການພັດທະນາໃຫ້ມີຄວາມກົມກຽວກັນດ້ານການພັດທະນາເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທຳ ຕິດພັນກັບການພັດທະນາຊືນນະບົດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ, ຍົກລະດັບຄວາມອາດສາມາດຂອງຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ໂດຍການພັດທະນາສີມິແຮງງານ, ການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ສ້າງຄວາມສາມັກຄີໃນສັງຄົມ.

ຈຸດປະສົງລວມຂອງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໄດ້ກຳນົດຄາດໝາຍ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ບັນລຸການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ຊຶ່ງມີ 2 ຈຸດສຸມດັ່ງນີ້:

ຈຸດສຸມທີ 1: ໃຫ້ຂະຫຍາຍການປົກປ້ອງສັງຄົມໃຫ້ປະຊາຊົນທຸກທ້ວນໜ້າ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຜູ້ທຸກຍາກ ແລະ ຜູ້ເຮັດວຽກໃນຂະແໜງນອກລະບົບ, ເຜີຍແຜ່ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນສັງຄົມ”.

ຈຸດສຸມທີ 2: ສຸມໃສ່ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ການບໍລິການສຸຂະພາບ. ໝາກຜົນນີ້ ໄດ້ກຳນົດ 7 ໝາກຜົນ, ໃນນັ້ນ 5 ໝາກຜົນມີຄວາມສຳຄັນໃນການພັດທະນາວຽກປົກປ້ອງສັງຄົມ.

ໝາກຜົນທີ 1: ສືບຕໍ່ພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ໄດ້ຢ່າງໜັກແໜ້ນ ແລະ ກວ້າງຂວາງຕາມທິດ 3 ສ້າງ ໂດຍສຸມໃສ່ແກ້ໄຂຄວາມດ້ອຍໂອກາດຂອງຄົວເຮືອນ ໂດຍການສ້າງຕາໜ່າງປົກປ້ອງສັງຄົມ ເພື່ອແກ້ໄຂຜົນປະທັບຕໍ່ເຫດສຸກເສີນ, ເພື່ອສົ່ງເສີມໃຫ້ທຸກຄົນໃນສັງຄົມປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ, ເພື່ອປັບປຸງນະໂຍບາຍໃນການສະໜອງການສຶກສາ ແລະ ສາທາລະນະສຸກໃນເຂດຊົນນະບົດ, ເພື່ອພັດທະນາການຝຶກອົບຮົມຍົກລະດັບສີມືແຮງງານໃນເຂດຊົນນະບົດ.

ໝາກຜົນທີ 2: ຄຳປະກັນສະບຽງອາຫານ ແລະ ໂພຊະນາການ ໂດຍສຸມໃສ່ຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ການບໍລິໂພກທີ່ມີໂພຊະນາການຄົບຖ້ວນ ແລະ ປອດໄພຕໍ່ສຸຂະພາບ, ສະໜອງການຝຶກອົບຮົມຕົວຈິງໃຫ້ກັບຊາວກະສິກອນເປັນປະຈຳ.

ໝາກຜົນທີ 3: ທຸກຄົນເຂົ້າເຖິງການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບ ໂດຍສຸມໃສ່ຂະຫຍາຍໂອກາດດ້ານການສຶກສາເລີ່ມແຕ່ລະດັບອະນຸບານຈົນເຖິງອະຊີວະສຶກສາ ແລະ ມະຫາວິທະຍາໄລ, ຮັບປະກັນໃຫ້ມີນະໂຍບາຍດຶງດູດໃຫ້ນັກຮຽນເຂົ້າຮຽນໃນສາຍອາຊີວະສຶກສາໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມອາຫານໃນໂຮງຮຽນ.

ໝາກຜົນທີ 4: ຮັບປະກັນການບໍລິການດ້ານສາທາລະນະສຸກທີ່ມີຄຸນນະພາບ ໂດຍຂະຫຍາຍ ແລະ ຍົກລະດັບຄຸນນະພາບຂອງການບໍລິການ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ເຂົ້າເຖິງການບໍລິການຮັກສາສຸຂະພາບ ແລະ ໄດ້ຮັບການບໍລິການດ້ານການແພດທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ຂະຫຍາຍການບໍລິການສາທາລະນະສຸກໃຫ້ໄປເຖິງຊົນນະບົດບ່ອນຫ່າງໄກສອກຫຼີກ, ຮັບປະກັນໃຫ້ເດັກໄດ້ຮັບໂພຊະນາການພຽງພໍ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍປົນປົວສຸຂະພາບບໍ່ເສຍຄ່າ, ພັດທະນານະໂຍບາຍຍົກລະດັບຄຸນນະພາບຂອງການບໍລິການສາທາລະນະສຸກ.

ໝາກຜົນທີ 5: ການບໍລິການດ້ານການປົກປ້ອງສັງຄົມໄດ້ຮັບການຍົກລະດັບ ແລະ ທຸກຄົນໄດ້ເຂົ້າເຖິງຢ່າງກ້ວາງຂວາງ, ພັດທະນາລະບົບປະກັນສັງຄົມໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ ພ້ອມທັງຂະຫຍາຍອັດຕາປົກຄຸມຂອງລະບົບປະກັນສັງຄົມ ຢ່າງກ້ວາງຂວາງ ແລະ ໃຫ້ການບໍລິການທີ່ມີປະສິດທິພາບເພື່ອໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານ ແລະ ຜູ້ປະກອບອາຊີບສ່ວນບຸກຄົນໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ຮັບປະກັນການພັດທະນາທີ່ສົມດຸນ ແລະ ຍືນຍົງ ໂດຍຂະຫຍາຍຂອບເຂດປົກຄຸມປະກັນສັງຄົມ ແລະ ປະກັນສຸຂະພາບໃຫ້ກວມເອົາ 80 ສ່ວນຮ້ອຍໃນປີ 2020, ສ້າງຕັ້ງກອງທຶນສັງຄົມສົງເຄາະເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ພັດທະນາຄຸນນະພາບຊີວິດຂອງຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ, ຜູ້ປະສົບໄພພິບັດ ແລະ ຜູ້ຕົກເປັນເຫຍື່ອຂອງການຄ້າມະນຸດ, ດຳເນີນການສຳຫລວດສະຖິຕິຄົນພິການ ແລະ ຜູ້ອາຍຸສູງໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ, ດູແລສຸຂະພາບຂັ້ນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ຄົນພິການ ແລະ ຜູ້ອາຍຸສູງ, ປັບປຸງການບໍລິການໃຫ້ຄຳປຶກສາ, ການປົກປ້ອງເດັກ ແລະ ຄອບຄົວທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ, ເສີມຂະຫຍາຍການຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ ຢ່າງກ້ວາງຂວາງ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍຈາກໄພພິບັດ ໂດຍມີການສ່ວນຮ່ວມຈາກທຸກພາກສ່ວນໃນສັງຄົມ.

3.4 ບັນດາແຜນພັດທະນາຂອງຂະແໜງການທີ່ຕິດພັນກັບວຽກງານປົກປ້ອງສັງຄົມ

ຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໄດ້ຮັບການສ້າງຂຶ້ນໂດຍຕິດພັນກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາຍຸດທະສາດຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງດັ່ງນີ້:

ນະໂຍບາຍການອຸດໜູນປົນປົວສຸຂະພາບ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍນະໂຍບາຍການອອກລູກໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າ, ການປົນປົວສຸຂະພາບແມ່ ແລະ ເດັກ ໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ, ນະໂຍບາຍກອງທຶນປົນປົວສຸຂະພາບສໍາລັບຜູ້ທຸກຍາກ ມີຈຸດປະສົງເພື່ອປົນປົວສຸຂະພາບໃຫ້ຜູ້ທຸກຍາກ ໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ພ້ອມທັງຮັບຮອງດໍາລັດປະກັນສຸຂະພາບແຫ່ງຊາດ ເພື່ອໂຮມລະບົບປົນປົວສຸຂະພາບທີ່ມີໃນປະຈຸບັນໃຫ້ເປັນລະບົບດຽວ ແລະ ເພື່ອສາມາດຂະຫຍາຍການບໍລິການປົນປົວສຸຂະພາບແບບທຸກທ້ວໜ້າໃນໄລຍະຍາວ.

ແຜນຍຸດທະສາດເພື່ອການຂະຫຍາຍຕົວແຫ່ງຊາດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ຊຶ່ງເປັນຂອບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ຄົບຖ້ວນຮອດປີ 2020 ໃນການສົ່ງເສີມການຂະຫຍາຍຕົວ, ການພັດທະນາ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ໂດຍເນັ້ນໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຂອງລັດຖະບານໃນການຫຼຸດຜ່ອນການອົງໃສ່ການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຈາກຕ່າງປະເທດລົງເທື່ອລະກ້າວ, ປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ດີຂອງປະຊາຊົນໃນການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ ແລະ ການຂະຫຍາຍການບໍລິການສັງຄົມ.

ແຜນພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ໄລຍະແຕ່ 2011-2015 ໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຕ້ອງການໃນການສະໜອງສະຫວັດດີການສັງຄົມໃຫ້ກັບຜູ້ທີ່ທຸກຍາກ, ດ້ອຍໂອກາດ ແລະ ບໍ່ມີລາຍຮັບພຽງພໍ ຫຼື ວ່າງງານ. ດໍາລັດວ່າດ້ວຍກອງທຶນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກເປັນກອງທຶນສະໜັບສະໜູນ ແລະ ສ້າງຄວາມອາດສາມາດ, ຂັ້ນຕອນ ແລະ ຄວາມຍິນຍົງໃຫ້ກັບທ້ອງຖິ່ນ, ສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍສາມສ້າງຂອງລັດຖະບານ ແລະ ເປົ້າໝາຍຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ.

ນະໂຍບາຍປະຊາກອນ ແລະ ການພັດທະນາ ໄດ້ກໍານົດບູລິມາສິດເພື່ອຂະຫຍາຍການບໍລິການປົນປົວສຸຂະພາບໄວ ຈະເລີນພັນໃນ ສປປ ລາວ, ການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອເດັກ ແລະ ຜູ້ອາຍຸສູງ.

ແຜນຍຸດທະສາດພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດແຫ່ງຊາດຮອດປີ 2025 ໄດ້ກໍານົດສະເພາະເປົ້າໝາຍໃນການເພີ່ມອັດຕາຕົວຊີ້ວັດການພັດທະນາມະນຸດເຖິງ 66 ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍິນຍົງ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ປະຊາຊົນລາວທຸກຄົນສໍາເລັດການສຶກສາຂັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ.

3.5 ຜົນສໍາເລັດການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການປົກປ້ອງສັງຄົມໃນ ສປປ ລາວ

ຜົນສໍາເລັດການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປົກປ້ອງສັງຄົມໃນໄລຍະຜ່ານມາ ໄດ້ສັງລວມມີດັ່ງນີ້:

- 1). **ວຽກປະກັນສຸຂະພາບ** ໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ມີການບໍລິການປົນປົວສຸຂະພາບທີ່ມີຄຸນນະພາບດີຂຶ້ນ ໂດຍກວມເອົາຜູ້ປະກັນຕົນທີ່ເປັນພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ຜູ້ອອກແຮງງານໃນຫົວໜ່ວຍແຮງງານ ແລະ ສະມາຊິກຄອບຄົວຕາມລະບົບປະກັນສັງຄົມ, ຜູ້ທຸກຍາກ, ແຮງງານນອກລະບົບ, ການອອກລູກ, ສຸຂະພາບແມ່ ແລະ ເດັກແບບບໍ່ເສຍຄ່າຕາມລະບົບປະກັນສຸຂະພາບ.
- 2). **ວຽກປະກັນສັງຄົມ** ໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ເປັນລະບົບ, ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີປະສິດທິພາບດີຂຶ້ນ ໂດຍໄດ້ໃຫ້ການບໍລິການອຸດໜູນປະກັນສັງຄົມ 8 ປະເພດ ເຊັ່ນ: ການອຸດໜູນປົນປົວສຸຂະພາບ, ອຸດໜູນອອກລູກ, ອຸດໜູນອຸປະຕິເຫດແຮງງານ ຫຼື ພະຍາດອາຊີບ, ອຸດໜູນເສຍອົງຄະ, ອຸດໜູນປ່ວຍການ, ອຸດໜູນບໍານານ, ອຸດໜູນເສຍຊີວິດ, ອຸດໜູນສະມາຊິກຄອບຄົວຂອງຜູ້ປະກັນຕົນ ແລະ ອຸດໜູນວ່າງງານ ໃຫ້ຜູ້ປະກັນຕົນທີ່ເປັນພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ທະຫານ, ຕໍາຫຼວດ, ຜູ້ອອກແຮງງານໃນຫົວໜ່ວຍແຮງງານ, ຜູ້ປະກອບອາຊີບສ່ວນບຸກຄົນ ແລະ ສະມາຊິກຄອບຄົວທີ່ເກີດສິດຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນສັງຄົມ, ໄດ້ຂະຫຍາຍຂອບເຂດປົກຄຸມໄປສູ່ຜູ້ອອກແຮງງານໃນຫົວໜ່ວຍແຮງງານ ແລະ ຜູ້ປະກອບອາຊີບສ່ວນບຸກຄົນຫຼາຍຂຶ້ນ, ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານກອງທຶນປະກັນສັງຄົມແຫ່ງຊາດໃຫ້ມີຄວາມໂປ່ງໃສ, ວ່ອງໄວ ແລະ ຍິນຍົງ.
- 3). **ວຽກສະຫວັດດີການສັງຄົມ** ໄດ້ສະໜັບສະໜູນການສຶກສາບໍ່ເສຍຄ່າໃຫ້ເດັກ ໂດຍໄດ້ໃຫ້ທຶນບໍລິຫານໂຮງຮຽນເພື່ອລຶບລ້າງການເກັບເງິນຂອງໂຮງຮຽນສໍາລັບນັກຮຽນທຸກຄົນ, ໃຫ້ທຶນການສຶກສາຂັ້ນມັດທະຍົມສໍາລັບນັກຮຽນຈາກຄອບຄົວທຸກຍາກ, ປະຕິບັດໂຄງການອາຫານໂຮງຮຽນແຫ່ງຊາດສໍາລັບນັກຮຽນຂັ້ນປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມໃນບັນດາເມືອງທຸກຍາກທີ່ສະໜັບສະໜູນໂດຍອົງການອາຫານໂລກ, ອົງການບັນເທົາທຸກ ແລະ ກອງທຶນພັດທະນາການສຶກສາ,

ປະຕິບັດໂຄງການໃຫ້ເປັນລ້ຽງນັກຮຽນຂັ້ນມັດທະຍົມສຳລັບນັກຮຽນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແລະ ຕອນປາຍໃນຄອບຄົວ ທີ່ທຸກຍາກທີ່ສະໜັບສະໜູນໂດຍທະນາຄານເອດິບີ, ໃຫ້ທຶນການຮຽນອາຊີວະສຶກສາສຳລັບນັກຮຽນຈາກຄອບຄົວທຸກ ຍາກ ແລະ ດ້ອຍໂອກາດ; ວຽກສະໜັບສະໜູນການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ການບໍລິການທີ່ຈຳເປັນຂອງກອງທຶນ ທູດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ໂດຍການສ້າງຊັບສິນຊຸມຊົນໃຫ້ຊຸມຊົນໃນເປົ້າໝາຍເມືອງທຸກຍາກ; ວຽກສະໜັບສະໜູນການ ສັງຄົມໄດ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອບັນເທົາທຸກສຸກເສີນ ແລະ ພື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່ໃຫ້ຄົນສູ່ສະພາບປົກກະຕິໃຫ້ຜູ້ປະສົບ ໄພພິບັດຕ່າງໆ, ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອເດັກທີ່ຕ້ອງການປົກປ້ອງພິເສດ, ຜູ້ພິການ ແລະ ຜູ້ອາຍຸສູງ ລວມທັງຜູ້ປະສົບເຄາະ ຮ້າຍຍ້ອນລະເບີດຕົກຄ້າງທີ່ສະໜັບສະໜູນດ້ວຍແຫຼ່ງທຶນຈາກອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ສັງກັດ ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ.

3.6 ຂໍ້ຄົງຄ້າງ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ໃນທົດສະວັດຜ່ານມາ, ສປປ ລາວ ໄດ້ມີການປັບປຸງຕົວຊີ້ວັດໃນການປະກັນສຸຂະພາບ, ໂພຊະນາການ ແລະ ການສຶກ ສາ. ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ມີຄວາມຄືບໜ້າທີ່ສຳຄັນໃນຫຼາຍດ້ານທີ່ຕິດພັນກັບລະບົບປົກປ້ອງສັງຄົມ ທີ່ຍັງຢູ່ໃນ ລະດັບ ເລີ່ມພັດທະນາ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນການປະເມີນສະພາບການປົກປ້ອງສັງຄົມໂດຍການປຶກສາຫາລືຮ່ວມກັນຢູ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ລະບົບທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນປະຈຸບັນ ຍັງມີສິ່ງທ້າທາຍຫຼາຍດ້ານ ລວມທັງການສະໜັ ບສະ ໜູນ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງດ້ານການເງິນຍັງບໍ່ພຽງພໍກັບຄວາມຕ້ອງການ ຊຶ່ງສັງລວມມີດັ່ງນີ້:

- 1). **ດ້ານການປະກັນສຸຂະພາບ:** ທຶນສະໜັບສະໜູນວຽກປະກັນສຸຂະພາບ ຍັງບໍ່ພຽງພໍ ໂດຍສະເພາະງົບປະມານຂອງ ລັດ, ຄວາມອາດສາມາດຂອງຊັບພະຍາກອນມະນຸດຍັງບໍ່ທັນສູງ; ການບໍລິຫານ, ການວາງແຜນ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນວຽກປະກັນສຸຂະພາບ ຍັງບໍ່ມີປະສິດທິພາບເທົ່າທີ່ຄວນ; ການໂຮມຕົວບັນດາລະບົບ ປະກັນສຸຂະພາບຂອງກອງທຶນປະກັນສັງຄົມແຫ່ງຊາດເຂົ້າກັນ ຍັງບໍ່ທັນເປັນລະບົບ ແລະ ເຂັ້ມແຂງ; ຫ້ອງການປະກັນ ສຸຂະພາບແຫ່ງຊາດ ຍັງບໍ່ທັນເປັນຫ້ອງການເອກກະລາດຕາມຂໍ້ກຳນົດໃນລະບຽບການ, ຍັງຂາດເຂີນພະນັກງານໃນວຽກ ປະກັນສຸຂະພາບ ໂດຍສະເພາະຊ່ຽວຊານລະດັບກາງ ແລະ ພະນັກງານປະຈຳໃນເຂດຊົນນະບົດ, ຍັງຂາດເຂີນສິ່ງ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ອຸປະກອນການແພດຮັບໃຊ້ການປິ່ນປົວ, ການສ້າງສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ການ ແຕ່ງຕັ້ງແພດໝໍປະຈຳ ຍັງບໍ່ທັນເທົ່າທຽມກັນລະຫວ່າງໃນເຂດຕົວເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດ, ຊ່ອງວ່າງໃນການຝຶກອົບຮົມ ພະນັກງານ, ປະຊາຊົນຍັງບໍ່ທັນຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບເງື່ອນໄຂໃນການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກ, ການບໍລິການ, ສິດທິ ແລະ ພັນທະ ໃນການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກປະກັນສຸຂະພາບ.
- 2). **ດ້ານປະກັນສັງຄົມ:** ການເຂົ້າຮ່ວມລະບົບປະກັນສັງຄົມຂອງບັນດາຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ຍັງກວມຈຳນວນໜ້ອຍ, ບັນຫາຄວາມສ່ຽງໃນການສະສົມທຶນ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງດ້ານການເງິນຂອງກອງທຶນປະກັນສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ການ ຂະຫຍາຍປະກັນສັງຄົມສຳລັບຜູ້ອອກແຮງງານໃນຂະແໜງນອກລະບົບຍັງມີຈຳກັດ, ແຮງງານໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ໃນຂົງເຂດກະສິກຳຍັງມີລາຍຮັບຕໍ່າ ແລະ ຍັງບໍ່ສາມາດເຂົ້າປະກັນສັງຄົມ ແລະ ບໍ່ມີການອຸດໜູນປະກັນສັງຄົມທີ່ເປັນ ປົກກະຕິ.
- 3). **ດ້ານສະຫວັດດີການສັງຄົມ:** ການສົ່ງເຄາະ ຫຼື ການອຸດໜູນໃຫ້ເດັກລຸ່ມອາຍຸ 3 ປີທີ່ທຸກຍາກ, ເດັກທີ່ຕ້ອງການປົກ ປ້ອງພິເສດ, ຜູ້ພິການທີ່ທຸກຍາກ, ຜູ້ອາຍຸສູງທີ່ປ່ຽວພອຍ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ທຸກຍາກທີ່ບໍ່ມີວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ອື່ນໆ ຍັງບໍ່ທັນເປັນລະບົບປົກກະຕິ, ຍັງບໍ່ມີງົບປະມານສຳລັບການບໍລິຫານໂຮງຮຽນເພື່ອປົກຄຸມນັກຮຽນທຸກຍາກ, ທຶນ ການສຶກສາສຳລັບນັກຮຽນໃນຂັ້ນມັດທະຍົມຍັງບໍ່ພຽງພໍ, ຍັງບໍ່ມີທັກພຽງພໍໃຫ້ນັກຮຽນ, ອຸປະກອນການຮຽນ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນໆ, ທຶນການສຶກສາໃນລະດັບອະຊີວະສຶກສາ, ການຝຶກວິຊາຊີບ ແລະ ສີມີແຮງງານໃຫ້ຜູ້ທຸກຍາກຍັງບໍ່ທັນ ສະໜອງທຶນໃຫ້ພຽງພໍກັບຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈຳເປັນ, ໂຄງການໂພຊະນາການຍັງບໍ່ພຽງພໍໃຫ້ໂພຊະນາການສຳລັບເດັກ ໃນເກນອາຍຸເຂົ້າໂຮງຮຽນ ແລະ ໂຄງການກໍ່ຍັງຢູ່ພາຍໃຕ້ການສະໜັບສະໜູນທຶນຈາກຜູ້ໃຫ້ທຶນ, ການຈັດສັນງົບປະມານ ເພື່ອແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍເຫຼົ່ານີ້ຍັງມີຄວາມຈຳກັດ ແລະ ຍັງເປັນສິ່ງທ້າທາຍໃນສັງຄົມໃນອະນາຄົດ.

3.7 ຂໍ້ແນະນຳ ແລະ ວິທີການແກ້ໄຂ

ເພື່ອສືບຕໍ່ພັດທະນາວຽກປົກປ້ອງສັງຄົມໃຫ້ເປັນລະບົບ, ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີປະສິດທິພາບດີຂຶ້ນ ຈຶ່ງໄດ້ກຳນົດຂໍ້ແນະນຳ ແລະ ວິທີການແກ້ໄຂດັ່ງນີ້:

1). **ດ້ານວຽກປະກັນສຸຂະພາບ:** ສະເໜີໃຫ້ພັດທະນາໂຄງສ້າງການຄຸ້ມຄອງວຽກປະກັນສຸຂະພາບ ແລະ ກອງທຶນປະກັນສຸຂະພາບ, ພັດທະນາຄວາມອາດສາມາດໃນທຸກລະດັບ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນວຽກປະກັນສຸຂະພາບ ເພື່ອປັບປຸງການບໍລິການ ແລະ ການໃຊ້ການບໍລິການປະກັນສຸຂະພາບ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບດີຂຶ້ນ; ເພີ່ມງົບປະມານຂອງລັດເຂົ້າໃນວຽກປະກັນສຸຂະພາບເພື່ອປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງການບໍລິການປົນປົວ ແລະ ການຂະຫຍາຍບໍລິການໃຫ້ກ້ວາງຂວາງ ແລະ ປັບປຸງຄວາມໂປ່ງໃສໃນການບໍລິຫານງົບປະມານ; ຮັບປະກັນຄຸນນະພາບໃນການບໍລິການຂັ້ນພື້ນຖານຂອງບັນດາໂຮງໝໍ ແລະ ສຸກສາລາ ໂດຍສະເພາະໃນເຂດຊົນນະບົດ; ເພີ່ມທະວີການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ໃຫ້ສັງຄົມໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງການປະກັນສຸຂະພາບ ຢ່າງກ້ວາງຂວາງ ແລະ ສະເໜີໃຫ້ມີກົນໄກໃນການຮັບຄຳຄິດເຫັນ ແລະ ຄຳຕຳນິຕິຊົມ.

2). **ດ້ານວຽກປະກັນສັງຄົມ:** ສະເໜີໃຫ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການກວດກາເປັນປົກກະຕິໃນບັນຫາຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດທີ່ລົງທະບຽນ; ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການປັບໄໝສຳລັບຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ບໍ່ປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກປະກັນສັງຄົມ; ຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ວິໄຈຄະນິດສາດປະກັນສັງຄົມ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີການສະສົມທຶນ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງຂອງກອງທຶນປະກັນສັງຄົມແຫ່ງຊາດ.

3). **ດ້ານວຽກສະຫວັດດີການສັງຄົມ:** ສ້າງຕັ້ງລະບົບການສົ່ງເຄາະ ຫຼື ການອຸດໜູນໃຫ້ຜູ້ທຸກຍາກ ແລະ ດ້ອຍໂອກາດຕາມກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ເປັນຕົ້ນ ເດັກລຸ່ມອາຍຸ 5 ປີທີ່ທຸກຍາກ, ເດັກທີ່ຕ້ອງການປົກປ້ອງພິເສດ, ຜູ້ພິການທີ່ທຸກຍາກ ແລະ ຜູ້ອາຍຸສູງທີ່ປ່ຽວພອຍ ແລະ ອື່ນໆ; ເພີ່ມງົບປະມານ ແລະ ສ້າງຄວາມຍືນຍົງໃນການຈັດສັນງົບປະມານເຂົ້າໃນໂຮງຮຽນຕາມກຳນົດເວລາໃນອານາຄົດ; ເພີ່ມຈຳນວນ ແລະ ຂະໜາດທຶນການສຶກສາຂັ້ນມັດທະຍົມ, ຈັດສັນງົບປະມານເຂົ້າໃນການສົ່ງເສີມໂພຊະນາການໃຫ້ກັບນັກຮຽນ, ການສຶກສາ ແລະ ການປົນປົວສຸຂະພາບ; ພັດທະນາການສະໜັບສະໜູນເດັກເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາດ້ານໂພຊະນາການ ແລະ ຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ; ສະໜອງທຶນການຝຶກວິຊາຊີບ ແລະ ສົມແຮງງານໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ທຸກຍາກໃຫ້ສາມາດປ່ຽນອາຊີບ, ປະກອບການ ແລະ ສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ; ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ທຸກຍາກທີ່ບໍ່ມີວຽກເຮັດງານທຳ ຫຼື ເຮັດວຽກເພື່ອການຊົມໃຊ້ຄົວເຮືອນ ໂດຍສ້າງກຸ່ມການຜະລິດ ແລະ ສະຫະກອນການຜະລິດຕ່າງໆ, ສ້າງຕັ້ງກຸ່ມກອງທຶນປະຈຳບ້ານ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ.

III. ຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ

ເພື່ອສືບຕໍ່ເສີມຂະຫຍາຍຜົນສຳເລັດທີ່ເປັນພື້ນຖານ ແລະ ປັບປຸງແກ້ໄຂສິ່ງຄົງຄ້າງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກປົກປ້ອງສັງຄົມໃນໄລຍະຜ່ານມາ ລວມທັງຮັບມືກັບສິ່ງທ້າທາຍໃນຕໍ່ໜ້າ, ຈຶ່ງໄດ້ກຳນົດວິໄສທັດ, ເປົ້າໝາຍ, ຈຸດປະສົງ ແລະ ບັນດາກິດຈະກຳເຂົ້າໃນຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ປະສິດທິພາບ ຊຶ່ງມີເນື້ອໃນດັ່ງນີ້:

1. ວິໄສທັດ

ຮອດປີ 2030, ປະຊາຊົນລາວຕາມກຸ່ມເປົ້າໝາຍຕ່າງໆໄດ້ຮັບການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການລະບົບປົກປ້ອງສັງຄົມດ້ານການປະກັນສຸຂະພາບ, ການປະກັນສັງຄົມ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມຂັ້ນພື້ນຖານ ຢ່າງກ້ວາງຂວາງ, ສະເໝີພາບ, ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງ.

2. ຫຼັກການລວມ

ຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແມ່ນອີງໃສ່ຫຼັກການຄວາມສະເໝີພາບ, ຄວາມພຽງພໍ, ປະສິດທິພາບ, ໃຫ້ກວມເອົາທຸກຄົນ, ຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງ ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂໃຫ້ປະຊາຊົນລາວ ຕາມກຸ່ມເປົ້າໝາຍຕ່າງໆ ໄດ້ເຂົ້າເຖິງການບໍລິການປົກປ້ອງສັງຄົມໃນເງື່ອນໄຂດຽວກັນ ໂດຍບໍ່ຈຳແນກອາຍຸ, ເພດ, ພູມລຳເນົາ, ສະຖານະທາງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຫຼື ອື່ນໆ.

3. ເປົ້າໝາຍລວມ

ຮອດປີ 2025, ລະບົບປົກປ້ອງສັງຄົມ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີປະສິດທິພາບດີຂຶ້ນ ໂດຍມີເປົ້າໝາຍ ໃນການໃຫ້ບໍລິການປົກປ້ອງສັງຄົມ ໃຫ້ກວມເອົາກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ຢ່າງກ້ວາງຂວາງກ່ວາເກົ່າ ແລະ ມີມາດຕະຖານດ້ານການບໍລິການທີ່ມີຄຸນນະພາບທີ່ດີຂຶ້ນ.

ຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດສະບັບນີ້ ໄດ້ກຳນົດ 3 ເປົ້າໝາຍຫຼັກ ເພື່ອຂະຫຍາຍການປົກຄຸມຕາມກຸ່ມເປົ້າໝາຍໃນການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການປົກປ້ອງສັງຄົມ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ຊຶ່ງມີດັ່ງນີ້:

ເປົ້າໝາຍ 1: ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ລະບົບປະກັນສຸຂະພາບ

ພັດທະນາວຽກປະກັນສຸຂະພາບໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ເພື່ອຮັບປະກັນການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການປົກປ້ອງສຸຂະພາບທີ່ມີຄຸນນະພາບ ໂດຍບໍ່ສ້າງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກດ້ານການເງິນ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບສຳລັບທຸກຄົນ ດ້ວຍການສະໜັບສະໜູນງົບປະມານໃຫ້ພຽງພໍ ແລະ ການຂະຫຍາຍການປະກັນສຸຂະພາບສຳລັບທຸກຄົນພາຍໃນປີ 2025.

ເປົ້າໝາຍ 2: ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ລະບົບປະກັນສັງຄົມ

ພັດທະນາວຽກປະກັນສັງຄົມໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ເປັນລະບົບ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດເກັບແຫຼ່ງເງິນສົມທົບເຂົ້າກອງທຶນປະກັນສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ໃຫ້ການບໍລິການອຸດໜູນປະກັນສັງຄົມປະເພດຕ່າງໆສຳລັບຜູ້ປະກັນຕົນທີ່ເປັນພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ຜູ້ອອກແຮງງານໃນຫົວໜ່ວຍແຮງງານ, ຜູ້ປະກອບອາຊີບສ່ວນບຸກຄົນ ແລະ ສະມາຊິກຄອບຄົວທີ່ເກີດສິດ ຢ່າງກ້ວາງຂວາງ ລວມທັງການຄຸ້ມຄອງກອງທຶນປະກັນສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ມີຄວາມໂປ່ງໄສ, ການສະສົມທຶນ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງ.

ເປົ້າໝາຍ 3: ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ລະບົບສະຫວັດດີການສັງຄົມ

ພັດທະນາວຽກສະຫວັດດີການສັງຄົມໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ເປັນລະບົບ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ ເພື່ອໃຫ້ການບໍລິການໃນການສົ່ງເຄາະ ຫຼື ການອຸດໜູນໃຫ້ເດັກທີ່ຕ້ອງການປົກປ້ອງພິເສດ ຫຼື ດ້ອຍໂອກາດ, ຜູ້ພິການ, ຜູ້ອາຍຸສູງທີ່ປ່ຽວພອຍ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ທຸກຍາກບໍ່ສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອຕົນເອງ ຢ່າງກ້ວາງຂວາງ, ສະໜອງການສົ່ງເຄາະບັນເທົາທຸກສຸກເສີນຜູ້ປະສົບໄພພິບັດຕ່າງໆ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ, ສະໜອງທຶນການບໍລິຫານໂຮງຮຽນ, ທຶນສຳລັບນັກຮຽນທີ່ທຸກຍາກໃນຊັ້ນຮຽນຕ່າງໆ ແລະ ທຶນອາຫານທ່ຽງໃນໂຮງຮຽນ ເພື່ອປະກອບສ່ວນອັນສຳຄັນເຂົ້າໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ, ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.

4. ຈຸດປະສົງ

ຈຸດປະສົງຂອງຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດໄດ້ກຳນົດ 3 ຈຸດປະສົງຕົ້ນຕໍ ຄື: ຈຸດປະສົງວຽກປະກັນສຸຂະພາບວຽກປະກັນສັງຄົມ ແລະ ວຽກສະຫວັດດີການສັງຄົມ ໂດຍໄດ້ຈັດວາງບັນດາກິດຈະກຳທີ່ຈະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມຕົວຊີ້ວັດຕ່າງໆຂອງແຕ່ລະຈຸດປະສົງ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຜົນສຳເລັດຕາມເປົ້າໝາຍ ແລະ ວິໄສທັດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ຊຶ່ງມີເນື້ອໃນດັ່ງນີ້:

4.1.ຈຸດປະສົງວຽກປະກັນສຸຂະພາບ

ເພື່ອພັດທະນາວຽກປະກັນສຸຂະພາບໃຫ້ທຸກຄົນສາມາດເຂົ້າເຖິງການບໍລິການປິ່ນປົວສຸຂະພາບ ລວມທັງການສົ່ງເສີມ, ການປ້ອງກັນ, ການຮັກສາ, ການຟື້ນຟູ, ການດູແລທີ່ມີຄຸນນະພາບດີ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການປິ່ນປົວ ທີ່ບໍ່ມີຜົນກະທົບໃນການສ້າງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກດ້ານການເງິນໃຫ້ກັບບຸກຄົນ.

ຈຸດປະສົງ 1.1: ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງການພັດທະນາວຽກປະກັນສຸຂະພາບ ເພື່ອໃຫ້ເປັນລະບົບ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ ໃຫ້ທຸກຄົນ ສາມາດເຂົ້າເຖິງການບໍລິການປິ່ນປົວສຸຂະພາບ

ກິດຈະກຳ 1: ພັດທະນາລະບົບນິຕິກຳກ່ຽວກັບວຽກປະກັນສຸຂະພາບສຳລັບທຸກຄົນ

- ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງນິຕິກຳກ່ຽວກັບວຽກປະກັນສຸຂະພາບ ໃຫ້ມີເນື້ອໃນເລິກເຊິ່ງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ ເພື່ອແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ຊ່ອງຫວ່າງທີ່ສິ່ງຜົນໃຫ້ຍັງມີຄວາມຈຳກັດໃນການຂະຫຍາຍວຽກປະກັນສຸຂະພາບແຫ່ງຊາດສຳລັບທຸກຄົນ;
- ເຜີຍແຜ່, ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- ທົບທວນຄືນບັນດາອຸດໜູນປະກັນສຸຂະພາບ ໂດຍມີຈຸດປະສົງເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ການອຸດໜູນພຽງພໍ ແລະ ສາມາດປົກປ້ອງດ້ານການເງິນໄດ້.

ກິດຈະກຳ 2: ພັດທະນາລະບົບ ແລະ ສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃຫ້ກັບອົງການຈັດຕັ້ງບໍລິຫານລະບົບປະກັນສຸຂະພາບແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ

- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການກອງທຶນປະກັນສຸຂະພາບແຫ່ງຊາດໃນທຸກຂັ້ນ;
- ພັດທະນາລະບົບການບໍລິຫານກອງທຶນປະກັນສຸຂະພາບແຫ່ງຊາດໃຫ້ມີຄວາມພຽງພໍ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງ;
- ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບົບການຕິດຕາມ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃຫ້ມີຄວາມປະສົມປະສານດີຂຶ້ນ;
- ຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ຖອດຖອນບົດຮຽນທີ່ດີຈາກຕ່າງປະເທດ ແລະ ສາກົນ.

ກິດຈະກຳ 3: ພັດທະນາ ແລະ ກຳນົດມາດຕະຖານຂັ້ນພື້ນຖານສຳລັບສະຖານທີ່ໃຫ້ບໍລິການປິ່ນປົວສຸຂະພາບ

- ກຳນົດ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະຖານຄຸນນະພາບຂັ້ນພື້ນຖານໃນການໃຫ້ບໍລິການປິ່ນປົວສຸຂະພາບ ໂດຍສຸມໃສ່ອັດຕາສ່ວນແພດໝໍຕໍ່ຈຳນວນປະຊາກອນ, ການສະໜອງການບໍລິການ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງສະຖານທີ່ການບໍລິການ, ອຸປະກອນການແພດ ແລະ ຢາປິ່ນປົວພະຍາດ;
- ປັບປຸງ ແລະ ຄວບຄຸມການປະຕິບັດຕາມຄູ່ມືການປິ່ນປົວແຫ່ງຊາດ;
- ປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງສະຖານທີ່ໃຫ້ການບໍລິການປິ່ນປົວສຸຂະພາບ, ເພີ່ມຈຳນວນແພດໝໍ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ສະຖານທີ່ປິ່ນປົວສຸຂະພາບມີຢາທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ເຄື່ອງມືການແພດທີ່ຈຳເປັນພຽງພໍ.

ກິດຈະກຳ 4: ຂະຫຍາຍການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການປິ່ນປົວສຸຂະພາບຂອງປະຊາຊົນໃນເຂດຊົນນະບົດ

- ຂະຫຍາຍສະຖານທີ່ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງການປິ່ນປົວສຸຂະພາບ, ອຸປະກອນການແພດ, ແພດໝໍ ແລະ ຢາປິ່ນປົວສຸຂະພາບທີ່ຈຳເປັນໃນເຂດຊົນນະບົດທີ່ທຸກຍາກຫ່າງໄກສອກຫຼີກ;
- ຂະຫຍາຍການປົກຄຸມການປະກັນສຸຂະພາບໃຫ້ປະຊາຊົນ ທີ່ທຸກຍາກໃນຊົນນະບົດ ໂດຍອອກບັດຢັ້ງຢືນການປະກັນສຸຂະພາບ ແລະ ໃຫ້ການບໍລິການປິ່ນປົວສຸຂະພາບ ຢ່າງທົ່ວເຖິງ.

ກິດຈະກຳ 5: ຈັດສັນງົບປະມານລັດ ແລະ ການລະດົມແຫຼ່ງທຶນໃຫ້ພຽງພໍກັບວຽກປະກັນສຸຂະພາບ

- ສະເໜີການຈັດສັນງົບປະມານລັດ ເພື່ອເປັນທຶນສົມທົບ ແລະ ເກັບແຫຼ່ງເງິນສົມທົບຈາກຜູ້ປະກັນຕົນໃຫ້ພຽງພໍກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກປະກັນສຸຂະພາບ;
- ລະດົມແຫຼ່ງທຶນຈາກຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຕ່າງໆ ເພື່ອຮັບປະກັນໃນການໃຫ້ບໍລິການປິ່ນປົວສຸຂະພາບສຳລັບຜູ້ທຸກຍາກ.

ພາກສ່ວນຮັບຜິດຊອບຫຼັກ: ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ກະຊວງການເງິນ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງພາຍໃນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

4.2. ຈຸດປະສົງວຽກປະກັນສັງຄົມ

ເພື່ອພັດທະນາວຽກປະກັນສັງຄົມໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານສາມາດເຂົ້າເຖິງການປະກັນຕົນ ຢ່າງກ້ວາງຂວາງ ແລະ ເຂົ້າເຖິງການບໍລິການປະກັນສັງຄົມ ທີ່ບໍ່ມີຜົນກະທົບດ້ານການເງິນໃຫ້ກັບຜູ້ປະກັນຕົນ ແລະ ສະມາຊິກຄອບຄົວ ທີ່ເກີດສິດດ້ວຍຮູບແບບປະກອບທຶນສົມທົບ.

ຈຸດປະສົງ 2.1: ຜູ້ອອກແຮງງານທຸກຄົນ ແລະ ແຮງງານທີ່ປະກອບອາຊີບສ່ວນບຸກຄົນຂອງຂະແໜງໃນລະບົບໄດ້ຮັບການປົກຄຸມປະກັນສັງຄົມ

ກົດຈະກຳ 1: ຂະຫຍາຍການປົກຄຸມປະກັນສັງຄົມ ສຳລັບຜູ້ອອກແຮງງານໃຫ້ກວມເອົາກຸ່ມເປົ້າໝາຍຕ່າງໆ

- ຂະຫຍາຍອັດຕາປົກຄຸມປະກັນສັງຄົມສຳລັບຜູ້ອອກແຮງງານໃນຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດທີ່ຈົດທະບຽນວິສະຫະກິດກັບກະຊວງອຸດສະຫະກຳ ແລະ ການຄ້າໃນຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຢ່າງກວ້າງຂວາງ;
- ຂະຫຍາຍອັດຕາປົກຄຸມປະກັນສັງຄົມສຳລັບຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ປະກອບອາຊີບສ່ວນບຸກຄົນໃນຂະແໜງເສດຖະກິດໃນລະບົບຢ່າງກວ້າງຂວາງ.

ກົດຈະກຳ 2: ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການກວດກາຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ

- ສ້າງໜ່ວຍງານວິຊາການໃນການກວດກາການເຂົ້າຮ່ວມປະກັນສັງຄົມໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ສາມາດປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນສັງຄົມ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງນິຕິກຳສຳລັບການກວດກາການເຂົ້າປະກັນສັງຄົມ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງບຸກຄະລາກອນ ແລະ ຈັດສັນງົບປະມານທີ່ຈຳເປັນ;
- ສະເໜີໃຫ້ມີການພິຈາລະນາລົງໂທດຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານ ທີ່ບໍ່ປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳກ່ຽວກັບວຽກປະກັນສັງຄົມ;
- ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານລະຫວ່າງການກວດກາແຮງງານ ແລະ ການກວດກາວຽກປະກັນສັງຄົມ;
- ດັດແກ້ ແລະ ປັບປຸງລາຍຊື່ການຂຶ້ນທະບຽນວິສະຫະກິດເອກກະຊົນກັບກະຊວງອຸດສະຫະກຳ ແລະ ການຄ້າເພື່ອກວດກາເບິ່ງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍປະກັນສັງຄົມ ແລະ ນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງດ້ານແຮງງານ;
- ສ້າງໜ່ວຍງານວິຊາການໃນການກວດກາການເຂົ້າຮ່ວມປະກັນສັງຄົມໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ສາມາດປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກປະກັນສັງຄົມ.

ກົດຈະກຳ 3: ສົ່ງເສີມການເຂົ້າຮ່ວມປະກັນສັງຄົມ

- ດຳເນີນການປະຊາສຳພັນວຽກປະກັນສັງຄົມໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ກ້ວາງຂວາງເຮັດໃຫ້ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ, ຜູ້ອອກແຮງງານ ແລະ ຜູ້ປະກອບອາຊີບສ່ວນບຸກຄົນມີຄວາມຮັບຮູ້ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງວຽກປະກັນສັງຄົມ;
- ຊຸກຍູ້ໃຫ້ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ, ຜູ້ອອກແຮງງານ ແລະ ຜູ້ປະກອບອາຊີບສ່ວນບຸກຄົນເຂົ້າຮ່ວມລະບົບປະກັນສັງຄົມຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກປະກັນສັງຄົມ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ກົດຈະກຳ 4: ຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ວິໄຈຄະນິດສາດປະກັນສັງຄົມ

- ຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ວິໄຈຄະນິດສາດປະກັນສັງຄົມ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີຖານການເງິນທີ່ມີການສະສົມທຶນ ແລະ ຍືນຍົງຂອງກອງທຶນປະກັນສັງຄົມແຫ່ງຊາດໃນໄລຍະສັ້ນ ແລະ ໄລຍະຍາວ;
- ດຳເນີນການປັບປຸງລະບົບການອຸດໜູນປະກັນສັງຄົມ ອີງຕາມຜົນການປະເມີນ ແລະ ວິໄຈຄະນິດສາດປະກັນສັງຄົມເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຍືນຍົງຂອງກອງທຶນປະກັນສັງຄົມແຫ່ງຊາດ.

ກົດຈະກຳ 5: ປັບປຸງລະບົບການເກັບເງິນສົມທົບຂອງປະກັນສັງຄົມ

- ປັບປຸງເງື່ອນໄຂທີ່ຈຳເປັນເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການປະກອບທຶນສົມທົບເຂົ້າປະກັນສັງຄົມ ໂດຍຜ່ານລະບົບການໂອນຜ່ານທະນາຄານ ເພື່ອຮັບປະກັນການເກັບທຶນສົມທົບ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງຂອງກອງທຶນປະກັນສັງຄົມແຫ່ງຊາດ.

ຈຸດປະສົງ 2.2: ປະກັນສັງຄົມປົກຄຸມຈຳນວນແຮງງານນອກລະບົບເພີ່ມຂຶ້ນ

ກິດຈະກຳ 6: ສ້າງກົນໄກການບໍລິການໃນການເຂົ້າຮ່ວມລະບົບປະກັນສັງຄົມສຳລັບຜູ້ອອກແຮງງານນອກລະບົບຕາມກຸ່ມອາຊີບຕ່າງໆ ແລະ ການຮັບອຸດໜູນແບບເໝາະສົມ

- ປະສານສົມທົບການສ້າງສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານນອກລະບົບຕາມກຸ່ມອາຊີບຕ່າງໆ ໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມລະບົບປະກັນສັງຄົມແບບສະໝັກໃຈ ຢ່າງກ້ວາງຂວາງ ແລະ ໃຫ້ອຸດໜູນທີ່ເໝາະສົມກັບຄວາມຕ້ອງການສະເພາະຂອງແຕ່ລະກຸ່ມເປົ້າໝາຍ;
- ໂຄສະນາ ແລະ ເຜີຍແຜ່ໃຫ້ກັບແຮງງານນອກລະບົບຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມສໍາຄັນຂອງການເຂົ້າລະບົບປະກັນສັງຄົມຂອງແຮງງານນອກລະບົບແບບສະໝັກໃຈ ໂດຍມີການໃຫ້ໂອກາດປະກອບທຶນສົມທົບໃນອັດຕາຕໍ່າກ່ວາປົກກະຕິ.

ພາກສ່ວນຮັບຜິດຊອບຫຼັກ: ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳແລະ ການຄ້າ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງພາຍໃນ, ທະນາຄານທຸລະກິດ, ສູນກາງສະຫະພັນກຳມະບານລາວ, ສະພາການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳແຫ່ງຊາດ.

4.3. ຈຸດປະສົງວຽກສະຫວັດດີການສັງຄົມ

ເພື່ອພັດທະນາວຽກສະຫວັດດີການສັງຄົມ ໃຫ້ກຸ່ມຜູ້ຕ້ອຍໂອກາດ, ກຸ່ມຜູ້ທຸກຍາກ ແລະ ປະສົບໄພພິບັດຕ່າງໆ ສາມາດເຂົ້າເຖິງການບໍລິການໃນການຊ່ວຍເຫຼືອສິງເຄາະ ຫຼື ການອຸໜູນຕ່າງໆ ໃຫ້ມີຊີວິດການເປັນຢູ່ດີຂຶ້ນ, ສາມາດຢູ່ຮ່ວມກັບສັງຄົມ ແລະ ປະກອບສ່ວນໃນການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ.

ຈຸດປະສົງ 3.1: ຂະຫຍາຍການປົກຄຸມ ແລະ ການບໍລິການໃຫ້ກຸ່ມເປົ້າໝາຍ

ກິດຈະກຳ 1: ການບໍລິການອຸດໜູນ ແລະ ການສົ່ງເຄາະແມ່ຍິງຖືພາ ແລະ ເດັກ

- ເກັບກຳ ແລະ ສັງລວມຂໍ້ມູນແມ່ຍິງຖືພາ ແລະ ເດັກ ໂດຍສະເພາະຜູ້ທຸກຍາກ ຫຼື ຜູ້ຢູ່ໃນກຸ່ມທີ່ບອບບາງ;
- ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງນິຕິກຳກ່ຽວກັບການສົ່ງເຄາະ ຫຼື ການອຸໜູນແມ່ຍິງຖືພາ ແລະ ເດັກອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 3 ປີ ໃນຄອບຄົວທຸກຍາກທີ່ສຸດ ແລະ ເດັກທີ່ຕ້ອງການປ້ອງພິເສດໃນສັງຄົມ ຕາມເງື່ອນໄຂຕົວຈິງ;
- ໃຫ້ອຸດໜູນເດັກອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 3 ປີ ໃນເມືອງທຸກຍາກທີ່ສຸດ ເພື່ອໃຫ້ເດັກໄດ້ຮັບໂພຊະນາການທີ່ຈຳເປັນໃນໄວອາຍຸ 2 ປີທຳອິດຂອງຊີວິດ;
- ໃຫ້ການບໍລິການສົ່ງເຄາະດ້ານວັດຖຸ ແລະ ຈິດໃຈ ທີ່ຈຳເປັນຕໍ່ແມ່ຍິງຖືພາ ທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າ ແລະ ເດັກທີ່ຕ້ອງການປ້ອງພິເສດ ຄື: ເດັກກຳພ້າ-ກຳພອຍທີ່ທຸກຍາກ, ເດັກທີ່ຖືກປະຖິ້ມ, ເດັກທີ່ຖືກທຳຮ້າຍຮ່າງກາຍ, ເດັກທີ່ຖືກຊຸດຮິດ ແລະ ທາລຸນທາງເພດ, ເດັກທີ່ຕົກເປັນເຫຍື່ອຂອງການຄ້າມະນຸດ, ເດັກທີ່ເຮັດວຽກໃນສະພາບອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ ຫຼື ຖືກຊຸດຮິດແຮງງານ ແລະ ເດັກທີ່ຕິດຢາເສບຕິດ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຢູ່ຮ່ວມກັບສັງຄົມ.

ກິດຈະກຳ 2: ການບໍລິການອຸດໜູນ ຫຼື ການສົ່ງເຄາະໃຫ້ຜູ້ພິການ ແລະ ຜູ້ທີ່ລອດຊີວິດຈາກອຸປະຕິເຫດລະເບີດຕົກຄ້າງ

- ເກັບກຳ ແລະ ສັງລວມຂໍ້ມູນຜູ້ພິການເພື່ອໃຫ້ການສົ່ງເຄາະ ຫຼື ການອຸໜູນທີ່ເໝາະສົມ;
- ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງນິຕິກຳກ່ຽວກັບການສົ່ງເຄາະ ຫຼື ການອຸໜູນຜູ້ພິການ ລວມທັງຜູ້ພິການເຄາະຮ້າຍຈາກລະເບີດຕົກຄ້າງ ແລະ ຈາກການຖືກໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ທີ່ຜູ້ທຸກຍາກ ຕາມເງື່ອນໄຂຕົວຈິງ;
- ໃຫ້ບໍລິການອຸດໜູນ ແລະ ການສົ່ງເຄາະຕໍ່ຜູ້ພິການປະເພດຕ່າງໆທີ່ບໍ່ສາມາດອອກແຮງງານ, ບໍ່ສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອຕົນເອງ ແລະ ຢູ່ໃນຄອບຄົວທີ່ທຸກຍາກມີລາຍຮັບຕໍ່າ ລວມທັງຜູ້ພິການທີ່ລອດຊີວິດຈາກອຸປະຕິເຫດລະເບີດຕົກຄ້າງແລະ ຈາກການຖືກໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ເພື່ອສະໜອງຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈຳເປັນຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະ ສາມາດຢູ່ຮ່ວມກັບສັງຄົມ;
- ສົ່ງເສີມການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາຄວາມອາດສາມາດຂອງສະມາຄົມການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ພິການ ໂດຍການຝຶກອົບຮົມການບໍລິການຕ່າງໆ ຕາມຄວາມສາມາດ ແລະ ເງື່ອນໄຂຕົວຈິງ;
- ເຊື່ອມສານວຽກສະໜັບສະໜູນຜູ້ພິການເຂົ້າໃນແຜນການຂອງຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ກິດຈະກຳ 3: ການບໍລິການອຸດໜູນ ຫຼື ການສົ່ງເຄາະໃຫ້ຜູ້ອາຍຸສູງ

- ເກັບກຳ ແລະ ສັງລວມຂໍ້ມູນຜູ້ອາຍຸສູງ ໂດຍສະເພາະຜູ້ທີ່ທຸກຍາກ, ປ່ຽວພອຍ ແລະ ບອບບາງໃນສັງຄົມເພື່ອໃຫ້ການການອຸດໜູນ ແລະ ການສົ່ງເຄາະທີ່ເໝາະສົມ ໂດຍໃຫ້ຜູ້ອາຍຸສູງສາມາດຢູ່ຮ່ວມກັບສັງຄົມ;
- ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງນິຕິກຳກ່ຽວກັບການອຸດໜູນ ແລະ ການສົ່ງເຄາະຜູ້ອາຍຸສູງ ໂດຍສະເພາະຜູ້ທີ່ທຸກຍາກ ແລະ ປ່ຽວພອຍໃນສັງຄົມ ຕາມເງື່ອນໄຂຕົວຈິງ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງມືທີ່ສຳຄັນໃນການບໍລິການໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.
- ດຳເນີນການປະເມີນຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດອຸດໜູນຜູ້ອາຍຸສູງທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອຸດໜູນຈາກປະກັນສັງຄົມ;
- ໃຫ້ບໍລິການການອຸດໜູນ ແລະ ການສົ່ງເຄາະດ້ານວັດຖຸ ແລະ ຈິດໃຈຕໍ່ຜູ້ອາຍຸສູງທີ່ທຸກຍາກ ແລະ ປ່ຽວພອຍໃນສັງຄົມ ເພື່ອສະໜອງຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈຳເປັນຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະ ສາມາດຢູ່ຮ່ວມກັບສັງຄົມ;
- ສະໜັບສະໜູນການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາຄວາມອາດສາມາດຂອງສະມາຄົມຜູ້ອາຍຸສູງ.

ກິດຈະກຳ 4: ການບໍລິການສົ່ງເຄາະໃຫ້ຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍຈາກໄພພິບັດຕ່າງໆ

- ເກັບກຳ ແລະ ສັງລວມຂໍ້ມູນຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍຈາກໄພພິບັດຕ່າງໆໃນສັງຄົມ ເພື່ອໃຫ້ການສົ່ງເຄາະ ແລະ ການອຸດໜູນທີ່ເໝາະສົມກັບຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈຳເປັນ;
- ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງນິຕິກຳກ່ຽວກັບການບໍລິການສົ່ງເຄາະຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍຈາກໄພພິບັດຕ່າງໆໃນສັງຄົມ ຕາມເງື່ອນໄຂຕົວຈິງ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງມືທີ່ສຳຄັນໃນການບໍລິຫານໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.
- ໃຫ້ບໍລິການສົ່ງເຄາະ ແລະ ອຸດໜູນທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍຈາກໄພພິບັດຕ່າງໆ ເພື່ອບັນເທົາທຸກສຸກເສີນ ແລະ ພື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່ໃຫ້ຄືນສູ່ສະພາບປົກກະຕິ;
- ໃຫ້ບໍລິການສົ່ງເຄາະ ແລະ ການອຸດໜູນທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍຈາກການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງເພື່ອບັນເທົາທຸກສຸກເສີນ ແລະ ພື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່ໃຫ້ຄືນສູ່ສະພາບປົກກະຕິ;

ກິດຈະກຳ 5: ຂະຫຍາຍໂຄງການອາຫານສຳລັບເດັກນັກຮຽນທຸກຄົນໃນໂຮງຮຽນຂັ້ນອະນຸບານ, ຂັ້ນກຽມປະຖົມ, ຂັ້ນປະຖົມ ແລະ ຂັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນຂອງລັດຢູ່ບັນດາບ້ານ ແລະ ເມືອງທີ່ທຸກຍາກໃນທົ່ວປະເທດ

- ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງນິຕິກຳກ່ຽວກັບການບໍລິການອາຫານກາງວັນສຳລັບເດັກນັກຮຽນໃນຊັ້ນຮຽນຕ່າງໆ ຕາມເງື່ອນໄຂຕົວຈິງ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງມືທີ່ສຳຄັນໃນການບໍລິຫານໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.
- ໃຫ້ການບໍລິການອາຫານກາງວັນສຳລັບເດັກນັກຮຽນທຸກຄົນໃນໂຮງຮຽນອະນຸບານ, ໂຮງຮຽນກຽມປະຖົມ, ໂຮງຮຽນປະຖົມ ແລະ ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນຂອງລັດ ໂດຍໃຫ້ອາຫານໜຶ່ງຄາບຕໍ່ມື້ ຊຶ່ງລາຍການອາຫານແຕ່ລະອາທິດຈະຖືກກຳນົດຕາມຄວາມຕ້ອງການສະເພາະດ້ານໂພຊະນາການຂອງເດັກ.

ກິດຈະກຳ 6: ເພີ່ມການສະໜອງທຶນການສຶກສາ ແລະ ເບ້ຍລ້ຽງອຸດໜູນສຳລັບນັກຮຽນຂັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ໂດຍໃຫ້ ບຸລິມະສິດກັບນັກຮຽນຈາກຄອບຄົວທຸກຍາກ ແລະ ດ້ອຍໂອກາດ

- ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງນິຕິກຳກ່ຽວກັບການສະໜອງທຶນການສຶກສາ ແລະ ເບ້ຍລ້ຽງອຸດໜູນສຳລັບນັກຮຽນຂັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ຕາມເງື່ອນໄຂຕົວຈິງ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງມືທີ່ສຳຄັນໃນການບໍລິຫານໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.
- ສະໜອງທຶນການສຶກສາ ແລະ ເບ້ຍລ້ຽງສຳລັບນັກຮຽນຂັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນທີ່ທຸກຍາກ ແລະ ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດທີ່ເປັນພິການ ແລະ ຊົນເຜົ່າໃຫ້ສາມາດຈ່າຍຄ່າລົງທະບຽນຮຽນ, ຄ່າຮຽນ, ຄ່າອຸປະກອນຮຽນ, ຄ່າຫໍພັກ ແລະ ຄ່າເດີນທາງທີ່ຈຳເປັນໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ກິດຈະກຳ 7: ເພີ່ມການສະໜອງງົບປະມານບໍລິຫານໂຮງຮຽນໃຫ້ທັນຕາມກຳນົດເວລາໂດຍຂະຫຍາຍຂອບເຂດການປົກຄຸມບັນດາໂຮງຮຽນລະບົບສາມັນໃນທົ່ວປະເທດ

- ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງນິຕິກຳກ່ຽວກັບການສະໜອງງົບປະມານບໍລິຫານໂຮງຮຽນຕ່າງໆໃນລະບົບສາມັນ ຕາມເງື່ອນໄຂຕົວຈິງ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງມືທີ່ສຳຄັນໃນການບໍລິຫານໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.
- ປັບປຸງກົນໄກການປະສານງານລະຫວ່າງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ກະຊວງການເງິນກ່ຽວກັບແຜນງົບປະມານ;

- ຮັບປະກັນໃນການສະໜອງງົບປະມານບໍລິຫານໂຮງຮຽນໃນລະດັບພຽງພໍ ແລະ ທັນເວລາ ເພື່ອລົບລ້າງບໍ່ໃຫ້ຄອບຄົວນັກຮຽນເສຍຄ່າໂຮງຮຽນໃນໂຮງຮຽນອະນຸບານ, ໂຮງຮຽນກຽມປະຖົມ, ໂຮງຮຽນປະຖົມ ແລະ ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ກິດຈະກຳ 8: ໃຫ້ການສະໜອງທຶນອາຊີວະສຶກສາ, ຝຶກວິຊາຊີບ ຫຼື ສີມິແຮງງານໃຫ້ຜູ້ຢູ່ໃນໄວອອກແຮງງານທີ່ທຸກຍາກ ແລະ ດ້ອຍໂອກາດໃຫ້ເຂົ້າເຖິງການມີວຽກເຮັດທີ່ມີຄຸນຄ່າ ແລະ ເປັນທຳ

- ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງນິຕິກຳກ່ຽວກັບການສະໜອງທຶນການສຶກສາຂັ້ນອາຊີວະສຶກສາ, ຝຶກວິຊາຊີບ ຫຼື ພັດທະນາສີມິແຮງງານໃຫ້ຜູ້ຢູ່ໃນໄວອອກແຮງງານທີ່ທຸກຍາກ ແລະ ດ້ອຍໂອກາດໃນເຂດຊົນນະບົດ ຕາມເງື່ອນໄຂຕົວຈິງ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງມືທີ່ສຳຄັນໃນການບໍລິຫານໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.
- ສະໜອງເບ້ຍລ້ຽງ ແລະ ທຶນການສຶກສາຂັ້ນອາຊີວະສຶກສາ, ຝຶກວິຊາຊີບ ຫຼື ສີມິແຮງງານໃຫ້ຜູ້ຢູ່ໃນໄວອອກແຮງງານທີ່ທຸກຍາກ ແລະ ດ້ອຍໂອກາດໃນເຂດຊົນນະບົດ ເພື່ອສົ່ງເສີມການມີວຽກເຮັດງານທຳ, ການປະກອບການ, ການເຂົ້າຮ່ວມກຸ່ມການຜະລິດ, ສະຫະກອນ, ວິສາຫະກິດຂະໜາດໜ້ອຍ ແລະ ກາງ ໃນທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ, ຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ໃຫ້ດີຂຶ້ນແລະກ້າວສູ່ການລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ.

ກິດຈະກຳ 9: ສົ່ງເສີມການຈັດຕັ້ງກຸ່ມຮ່ວມມືການຜະລິດ, ສະຫະກອນ ແລະ ການບໍລິການ ດ້ວຍຮູບແບບຕ່າງໆ ເພື່ອການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳທີ່ມີຄຸນຄ່າ ແລະ ເປັນທຳ

- ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງນິຕິກຳກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງກຸ່ມຮ່ວມມືການຜະລິດ, ກຸ່ມການບໍລິການ, ສະຫະກອນ, ວິສາຫະກິດຂະໜາດໜ້ອຍ ແລະ ກາງ ດ້ວຍຮູບແບບຕ່າງໆ ເພື່ອໃຫ້ແຮງງານໃນຊົນນະບົດທີ່ທຸກຍາກໄດ້ເຂົ້າເຖິງການມີວຽກເຮັດງານທຳທີ່ມີຄຸນຄ່າ ແລະ ເປັນທຳ ຕາມເງື່ອນໄຂຕົວຈິງ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງມືທີ່ສຳຄັນໃນການບໍລິຫານໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.
- ພັດທະນາສະຫະກອນຕົວແບບ ໂດຍການຮ່ວມມືກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາຕ່າງໆ ໃຫ້ມີການນຳໃຊ້ແຮງງານ ຢ່າງກ້ວາງຂວາງ;
- ຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງກຸ່ມຮ່ວມມືການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການດ້ວຍຮູບແບບຕ່າງໆ ເພື່ອໃຫ້ແຮງງານໃນຊົນນະບົດທີ່ທຸກຍາກໄດ້ເຂົ້າເຖິງການມີວຽກເຮັດງານທຳທີ່ມີຄຸນຄ່າ ແລະ ເປັນທຳ, ມີການຫັນປ່ຽນອາຊີບຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງກຸ່ມການຜະລິດ, ກຸ່ມການບໍລິການ, ສະຫະກອນ, ໂຄງການສາທາລະນະ, ວິສາຫະກິດຂະໜາດໜ້ອຍ ແລະ ກາງໃນທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອເພີ່ມລາຍໄດ້ໃຫ້ສູງຂຶ້ນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ.

ພາກສ່ວນຮັບຜິດຊອບຫຼັກ: ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ກະຊວງການເງິນ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ທະນາຄານແຫ່ງສປປລາວ ແລະ ອື່ນໆ.

IV. ມາດຕະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ສະບັບນີ້ ໃຫ້ບັນລຸຜົນສຳເລັດ ຈະໄດ້ສຸມໃສ່ປະຕິບັດບັນດາມາດຕະການ ທີ່ສຳຄັນ ດັ່ງນີ້:

1. ກົນໄກການປະສານງານ ແລະ ການຮ່ວມມືກັບຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອການປົກປ້ອງສັງຄົມ ແມ່ນຮັບຜິດຊອບຊີ້ນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໂດຍມີການປະສານງານກັບຂະແໜງການຕ່າງໆ, ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍມີການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກປົກປ້ອງສັງຄົມ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດທີ່ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ເປັນອົງກອນທີ່ເຄື່ອນໄຫວບໍ່ປະຈຳການ ແລະ ປະກອບດ້ວຍຕາງໜ້າຈາກ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງ

ການເງິນ, ສູນກາງສະຫະພັນກຳມະບານລາວ, ສະພາອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແຫ່ງຊາດລາວ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອການປົກປ້ອງສັງຄົມ ເປັນອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດຖະບານ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວບໍ່ປະຈຳການ, ມີພາລະບົດບາດ ເປັນເສນາທິການໃຫ້ລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບວຽກປົກປ້ອງສັງຄົມ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມີຈຸດ ປະສານງານລວມ ແລະ ມີກອງເລຂາປະຈຳການຂອງຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດປະຈຳ ຢູ່ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ. ສຳລັບພາລະບົດບາດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ສິດຂອງຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ ແລະ ກອງເລຂາ ເພື່ອ ການປົກປ້ອງສັງຄົມ ຈະໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ສຳລັບຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ຈະໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການຮັບຜິດຊອບຂຶ້ນ ໂດຍປະກອບມີ ທ່ານຮອງເຈົ້າແຂວງ ເປັນປະທານ , ຫົວໜ້າພະແນກແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເປັນຮອງ ແລະ ພະແນກການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຄະນະ.

ໃນການປະສານງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຕ່ລະຈຸດປະສົງຂອງຍຸດທະສາດ ໄດ້ແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບໃຫ້ຂະແໜງການ ຫຼັກເປັນໃຈກາງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຄື: ຈຸດປະສົງຍຸດທະສາດທີ 1 ວຽກປະກັນສຸຂະພາບ ແມ່ນຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມ ຮັບຜິດຊອບຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ໂດຍມີກອງທຶນປະກັນສຸຂະພາບແຫ່ງຊາດຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິ ບັດ; ຈຸດປະສົງຍຸດທະສາດທີ 2 ວຽກງານປະກັນສັງຄົມ ແມ່ນຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມໂດຍມີກອງທຶນປະກັນສັງຄົມແຫ່ງຊາດຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຈຸດປະສົງຍຸດ ທະສາດທີ 3 ວຽກສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແມ່ນຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການ ສັງຄົມ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວວຽກຂອງຄະນະກຳມາທິການ ແລະ ກອງເລຂາໃນການວາງແຜນ, ການປະສານງານ ແລະ ການຊີ້ນຳໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ໃຫ້ມີຄວາມຄ່ອງຕົວ ແລະ ມີປະສິດທິ ຜົນ ຕ້ອງໄດ້ສ້າງລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານວຽກປົກປ້ອງສັງຄົມ ໂດຍໃຫ້ລວມສູນຢູ່ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການ ສັງຄົມ ເພື່ອໃຫ້ມີຂໍ້ມູນທີ່ຈຳເປັນໃນການພັດທະນາ ແລະ ການບໍລິຫານຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

2. ງົບປະມານ ແລະ ການລະດົມແຫຼ່ງທຶນສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດສະບັບນີ້ ຄາດຫວັງຈະໄດ້ຮັບການຈັດສັນງົບປະມານຂອງລັດພາຍໃຕ້ການຈັດ ຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ສືບຕໍ່ການລະດົມແຫຼ່ງທຶນສະໜັບສະ ໜູນຈາກການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ຂອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍຜ່ານຂະບວນການ ໂຕະມິນ ພ້ອມທັງສະເໜີເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ເພື່ອນຳໃຊ້ທຶນກູ້ຢືມໄລຍະຍາວ ແລະ ດອກເບ້ຍຕໍ່າ ຈາກອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ເພື່ອການພັດທະນາສັງຄົມ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ລວມທັງລະດົມການລົງທຶນ ຈາກພາກເອກະຊົນ ແລະ ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດ.

ຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຈະນຳໃຊ້ງົບປະມານຂອງລັດ ແລະ ການລະດົມແຫຼ່ງທຶນຈາກຄູ່ຮ່ວມ ພັດທະນາ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາຈຸດປະສົງ ແລະ ກິດຈະກຳຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ຊຶ່ງແຫຼ່ງທຶນສະໜັບສະໜູນແມ່ນມີແຫຼ່ງທຶນ ດັ່ງນີ້:

1) ແຫຼ່ງງົບປະມານສະໜັບສະໜູນວຽກປະກັນສຸຂະພາບ

ແຫຼ່ງງົບປະມານທີ່ຈຳເປັນໃນການສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາກິດຈະກຳ ຕາມຈຸດປະສົງວຽກປະກັນສຸຂະ ພາບ ແມ່ນໄດ້ງົບປະມານມາຈາກການປະກອບທຶນສົມທົບຂອງຜູ້ປະກັນສຸຂະພາບ ແລະ ທຶນສົມທົບຈາກລັດຖະບານ ດັ່ງທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນສຸຂະພາບ.

2) ແຫຼ່ງງົບປະມານສະໜັບສະໜູນວຽກປະກັນສັງຄົມ

ແຫຼ່ງງົບປະມານທີ່ຈຳເປັນໃນການສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາກິດຈະກຳ ຕາມຈຸດປະສົງວຽກປະກັນສັງຄົມ ແມ່ນໄດ້ງົບປະມານມາຈາກທຶນສົມທົບຈາກຜູ້ປະກັນຕົນ, ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ແລະ ລັດຖະບານ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນສັງຄົມ.

3) ແຫຼ່ງງົບປະມານສະໜັບສະໜູນວຽກສະຫວັດດີການສັງຄົມ

ແຫຼ່ງງົບປະມານທີ່ຈຳເປັນໃນການສະໜັບສະໜູນວຽກສະຫວັດດີການສັງຄົມ ຈະໄດ້ສ້າງກົນໄກໃນການລະດົມ ແລະ ບໍລິຫານທຶນສະໜັບສະໜູນບັນດາກິດຈະກຳຕາມຈຸດປະສົງວຽກສະຫວັດດີການສັງຄົມຂຶ້ນ ໂດຍມີເປົ້າໝາຍເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການນຳໃຊ້ແຫຼ່ງງົບປະມານຂອງລັດ ແລະ ແຫຼ່ງທຶນທີ່ລະດົມໄດ້ຈາກການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ຫຼື ກູ່ຢືມ ຈາກຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດ.

ແຫຼ່ງທຶນສະໜັບສະໜູນຈາກການລະດົມຈາກພາກເອກກະຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ.

ອອກແບບກົນໄກການບໍລິການແຫຼ່ງທຶນສະຫວັດດີການສັງຄົມ ດ້ວຍການສ້າງນິຕິກຳສະເພາະ ແລະ ກອບການຈັດແບ່ງງົບປະມານຂອງລັດ ລວມທັງພິຈາລະນາຮູບແບບເພື່ອໃຫ້ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາໄດ້ນຳໃຊ້ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າການຊ່ວຍເຫຼືອແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ເຕັກນິກວິຊາການ ຈາກບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາສາມາດປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນຂະແໜງການທີ່ຕິດພັນກັບວຽກປົກປ້ອງສັງຄົມ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ຈະໄດ້ຄົ້ນຄ້ວາສ້າງວິທີການໃໝ່ໃນການລະດົມແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ບໍລິຫານແຫຼ່ງທຶນການສະໜັບສະໜູນວຽກງານປົກປ້ອງສັງຄົມ ແລະ ການສ້າງບົດສະເໜີໂຄງການເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານ ແລະ ລະດົມແຫຼ່ງທຶນຈາກຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານປົກປ້ອງສັງຄົມ.

3. ການຮ່ວມມືກັບບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ

ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງມີຄວາມສຳຄັນໃນການສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໂດຍສະເພາະໃນໄລຍະເລີ່ມຕົ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ, ການຮ່ວມມື ຈຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນໃນໄລຍະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ປະເມີນຜົນຍຸດທະສາດສະບັບນີ້. ພ້ອມກັນນີ້, ກໍ່ສາມາດປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນຫຼາຍຂົງເຂດ ເປັນຕົ້ນການສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການ, ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນດ້ານງົບປະມານ, ການຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການປະເມີນຜົນ. ທິມງານວິຊາການຈາກຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ຮັບຜິດຊອບໃນການປະສານງານຮ່ວມກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາອີງຕາມພາລະບົດບາດຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການ.

ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຈະສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍງານປຶກສາຫາລືວຽກປົກປ້ອງສັງຄົມເພື່ອເປັນກົນໄກການປະສານງານ ແລະ ການຈັດກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືໃນລະດັບຕ່າງໆຮ່ວມກັບບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອລະດົມແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາກິດຈະກຳທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ມີຜົນສຳເລັດໃນແຕ່ລະໄລຍະ. ໜ່ວຍງານປຶກສາຫາລືນີ້ ຈະໄດ້ຄົ້ນຄ້ວາ, ອອກແບບ ແລະ ວາງມາດຕະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກປົກປ້ອງສັງຄົມ ໃຫ້ມີຜົນສຳເລັດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ການຮ່ວມມືກັບບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄວນສຸມໃສ່ການທັດສະນະສຶກສາ, ແລກປ່ຽນບົດຮຽນ ແລະ ສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບຖະແຫຼງການອາຊຽນວ່າດ້ວຍການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງວຽກປົກປ້ອງສັງຄົມ.

ເກັບກຳຂໍ້ມູນການຮ່ວມມືກັບບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ໂດຍສ້າງບົດລາຍງານກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນຂອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາທີ່ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນວຽກປົກປ້ອງສັງຄົມ ຕາມແຕ່ລະກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ເປັນຕົ້ນ ເດັກດ້ອຍໂອກາດ, ເດັກນັກຮຽນທີ່ທຸກຍາກ, ຜູ້ພິການ, ຜູ້ອາຍຸສູງປ່ຽວພອຍ, ພົນລະເມືອງເກນອາຍຸອອກແຮງງານ ທີ່ທຸກຍາກ ທີ່ຕ້ອງການຝຶກວິຊາຊີບ ຫຼື ສິມິແຮງງານ.

4. ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ແລະ ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ເປັນໃຈກາງໃນການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ບັນດາຂະແໜງການຂອງລັດ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆໃນສັງຄົມຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ, ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ ໃຫ້ມີຄວາມຮັບຮູ້ ເຂົ້າໃຈ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ໃນຂັ້ນສູນກາງ, ບັນດາຂະແໜງການ ຈະມີຄວາມອາດສາມາດທີ່ດີໃນການສ້າງແຜນການ ແລະ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈກ້ວາງຂວາງໃນວຽກປົກປ້ອງສັງຄົມ, ໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແມ່ນຈະສຸມໃສ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດຈະກຳຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ກອງເລຂາຄະນະກຳມະການທິການເພື່ອການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ທີ່ມີຜູ້ຕາງໜ້າຈາກບັນດາຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການເພື່ອເພີ່ມຂີດຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບວຽກປົກປ້ອງສັງຄົມ. ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ໃຫ້ປະສິດຜົນສຳເລັດ, ຄະນະກຳມາທິການການແຫ່ງຊາດ ຈະປະສານງານການຝຶກອົບຮົມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ຈັດກອງປະຊຸມດ້ານວິຊາການຮ່ວມກັບບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ, ບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ ແລະ ເຜີຍແຜ່ບົດຮຽນຕ່າງໆ. ກົດຈະກຳສ້າງຄວາມອາດສາມາດຈະຂະຫຍາຍໃຫ້ກວມເອົາເຖິງມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ ແລະ ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ແລະ ສະຖາບັນເຫຼົ່ານີ້ຈະຖືກເຊີນໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືຕາມຄວາມຈຳເປັນ.

ການສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາທີ່ອີງໃສ່ສະພາບການຕົວຈິງກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຂອງຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ຄວາມບອບບາງຕໍ່ກັບປະຊາຊົນໃນແຕ່ລະກຸ່ມອາຍຸ, ເພດ, ລາຍຮັບ ແລະ ຂົງເຂດ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍໃນການບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງຍຸດທະສາດສະບັບນີ້. ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ສະຖາບັນຄົ້ນຄ້ວາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈະມີບົດບາດສຳຄັນໃນການເພີ່ມທະວີຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງສາເຫດ ແລະ ຜົນຂອງຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ຄວາມບອບບາງຕະຫຼອດໄລຍະຂອງຮອບວຽນຊີວິດ.

ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ມີບົດບາດສຳຄັນໃນການປັບປຸງຄວາມຮັບຮູ້ຂອງຕາງໜ້າຜູ້ອອກແຮງງານ ແລະ ຕາງໜ້າຜູ້ໃຊ້ແຮງງານກ່ຽວກັບລະບົບປະກັນສັງຄົມ, ຍ້າຄືນໃຫ້ເຫັນເຖິງການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ການຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີການປະກອບທຶນສົບທົບແບບສະໝັກໃຈ. ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການໂຄສະນາໃນການປັບປຸງຄວາມຮັບຮູ້ຂອງສັງຄົມກ່ຽວກັບລະບົບປະກັນສຸຂະພາບ ແລະ ການອະທິບາຍກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງຂອງການອຸດໜູນໃໝ່ຂອງລະບົບສະຫວັດດິການສັງຄົມສຳລັບຜູ້ທຸກຍາກ ແລະ ດ້ອຍໂອກາດ ທີ່ຈະໃຫ້ການອຸດໜູນເດັກ, ຜູ້ພິການ ແລະ ຜູ້ອາຍຸສູງທີ່ປ່ຽວພອຍ ຕາມແບບບໍ່ປະກອບທຶນເພື່ອໃຫ້ສັງຄົມໄດ້ຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈຢ່າງກ້ວາງຂວາງ.

ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ມີບົດບາດສຳຄັນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດນັ້ນ, ມີຄວາມຈຳເປັນໃນການສ້າງເຄື່ອງມືໃນການໃຫ້ຄວາມຮູ້ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຫຼັກຖານກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກປົກປ້ອງສັງຄົມ ແລະ ສ້າງບົດຄົ້ນຄ້ວາວິໄຈດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບຄວາມບອບບາງຂອງຮອບວຽນຊີວິດ ແລະ ຜົນກະທົບຈາກການປົກປ້ອງສັງຄົມໃນ ສປປ ລາວ.

ສ້າງຄວາມອາດສາມາດວຽກປົກປ້ອງສັງຄົມ ແລະ ການທັດສະນະສຶກສາຂອງອົງການຈັດຕັ້ງລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍສົ່ງເສີມໃຫ້ພະນັກງານຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໄດ້ມີໂອກາດເຂົ້າຮ່ວມໃນກົດຈະກຳສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ເປັນຕົ້ນ ການຝຶກອົບຮົມ, ການໄປທັດສະນະສຶກສາບົດຮຽນຂອງປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ ແລະ ປະເທດອື່ນໆ ເພື່ອສຶກສາຮຽນຮູ້ວິທີການ ແລະ ການປະຕິບັດທີ່ດີໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດຈະກຳວຽກປົກປ້ອງສັງຄົມ.

ພັດທະນາສື່ໂຄສະນາໃຫ້ເຂົ້າເຖິງປະຊາຊົນທົ່ວໄປໄດ້ຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈ ໂດຍນຳໃຊ້ສື່ມວນຊົນ ແລະ ສື່ອອນລາຍ ເພື່ອປັບປຸງຄວາມຮັບຮູ້ ດ້ານລະບົບປະກັນສັງຄົມ, ລະບົບປະກັນສຸຂະພາບ ແລະ ລະບົບສະຫວັດດິການສັງຄົມ ຢ່າງກ້ວາງຂວາງ.

5. ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ

ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດສະບັບນີ້, ບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈະໄດ້ຄົ້ນຄ້ວາສ້າງແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານປະຈຳປີ ເພື່ອກຳນົດເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາຕາມຂະແໜງສະເໜີຕໍ່ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ.

ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແມ່ນໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ ແລະ ກອງເລຂາ. ກອງເລຂາຄະນະກຳມາທິການ ຈະຮ່ວມມືກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເກັບກຳຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຕາມກຳນົດເວລາ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປົກສາຫາລືຮ່ວມກັນຂອງຄະນະກຳມາທິການ. ໃນການສະຫຼຸບຕີລາຄາ ແລະ ການປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດໃນແຕ່ລະປີ ຕ້ອງສະແດງໃຫ້ເຫັນຜົນໄດ້ຮັບຕົວຊີ້ວັດຕ່າງໆຂອງບັນດາກິດຈະກຳ ຕາມແຕ່ລະຈຸດປະສົງທີ່ຕິດພັນກັບບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມຄືບໜ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງ.

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຍັງຈະໄດ້ຮັບການປະເມີນໄລຍະກາງສະໄໝໃນປີ 2022 ເພື່ອປະເມີນຄວາມຄືບໜ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳໃນໄລຍະທີ 1 ແລະ ຖ້າຈຳເປັນຕ້ອງມີການປັບປຸງເພີ່ມເຕີມໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເພື່ອໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍໃນປີ 2025. ຄະນະກຳມາທິການ ຮ່ວມກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ຈະໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມປະຈຳປີ ເພື່ອປະເມີນຮ່ວມກັນເຖິງຄວາມຄືບໜ້າຂອງເປົ້າໝາຍຂະແໜງການ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການໃຫ້ປະສິບຜົນສຳເລັດ.

ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຍັງຈະໄດ້ສະໜັບສະໜູນການປະເມີນໄລຍະກາງ ແລະ ໄລຍະທ້າຍຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໄລຍະ 6 ເດືອນທ້າຍປີຂອງປີ 2024 ໂດຍຈະມີກອງປະຊຸມຂອງຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດຮ່ວມກັບບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ເພື່ອແລກປ່ຽນຜົນໄດ້ຮັບຂອງການປະເມີນໄລຍະສຸດທ້າຍ ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນກະກຽມໄລຍະຕໍ່ໄປເພື່ອໃຫ້ບັນລຸວິໄສທັດ ຮອດປີ 2030.

ຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດສະບັບນີ້ ຈະປະກອບດ້ວຍແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ກຳນົດລາຍລາຍລະອຽດບັນດາກິດຈະກຳ ແລະ ກຳນົດເວລາໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍຈະສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາຕະລາງຕິດຕາມ ເພື່ອປະເມີນຄວາມຄືບໜ້າຂອງແຕ່ລະກິດຈະກຳ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບຕາມຕົວຊີ້ວັດທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນແຕ່ລະຈຸດປະສົງຍຸດທະສາດ ໂດຍໃຫ້ຕິດພັນກັບຕົວຊີ້ວັດຂອງເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ.

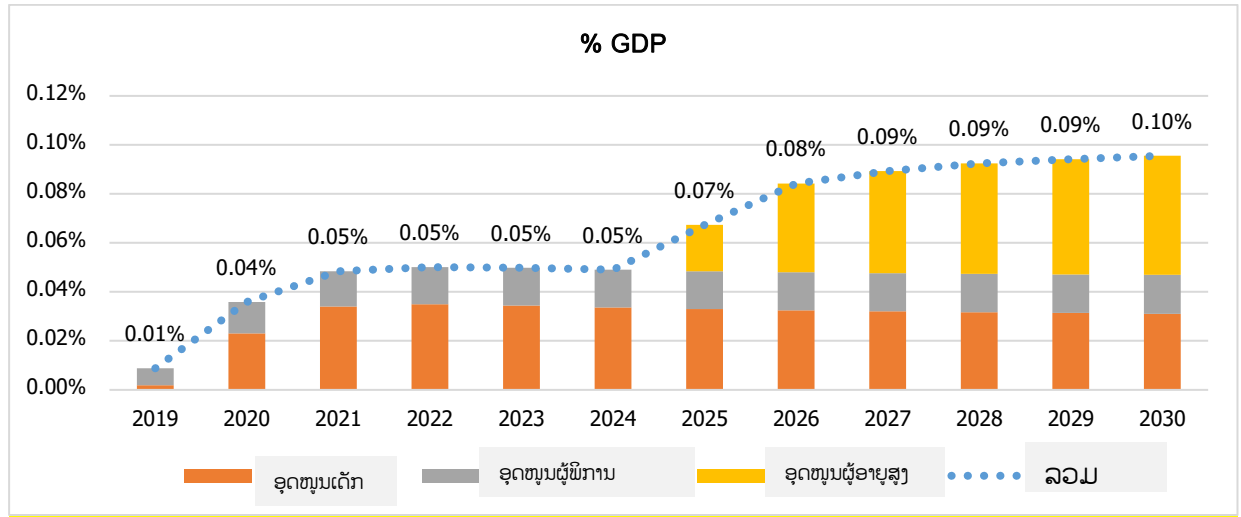
ສ້າງເຄື່ອງມື ແລະ ວິທີການ ໃນການດຳເນີນການປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄລຍະກາງໃນປີ 2022 ໂດຍນຳໃຊ້ວິທີການປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ພ້ອມທັງສ້າງບົດລາຍງານໃຫ້ກັບຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ ແລະ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອນຳໃຊ້ຜົນຂອງການປະເມີນ ສຳລັບການປັບປຸງກິດຈະກຳ ແລະ ວິທີການໃຫ້ອຸດໜູນທີ່ເໝາະສົມກ່ວາເກົ່າລວມທັງສ້າງ ແລະ ພັດທະນາວິທີການໃນການປະເມີນຜົນໄລຍະສຸດທ້າຍໃນປີ 2025 ໂດຍນຳໃຊ້ວິທີການປະສົມປະສານລະຫວ່າງການປະເມີນດ້ານຄຸນນະພາບ ແລະ ປະລິມານ ເພື່ອປະເມີນຜົນສຳເລັດ, ສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້ຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຜົນການປະເມີນໃຫ້ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຮັບຮູ້ ເພື່ອນຳໃຊ້ຜົນການປະເມີນ ສຳລັບການປັບປຸງກິດຈະກຳຕ່າງໆ ໃນແຕ່ລະຈຸດປະສົງ ຂອງວຽກປົກປ້ອງສັງຄົມໃນໄລຍະຕໍ່ໄປ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1. ການວິເຄາະສຶກສາຕົ້ນທຶນສະເພາະ ສໍາລັບການອຸດໜູນເດັກ, ຜູ້ພິການ ແລະ ຜູ້ອາຍຸສູງ ໄລຍະ ແຕ່ປີ 2019-2030

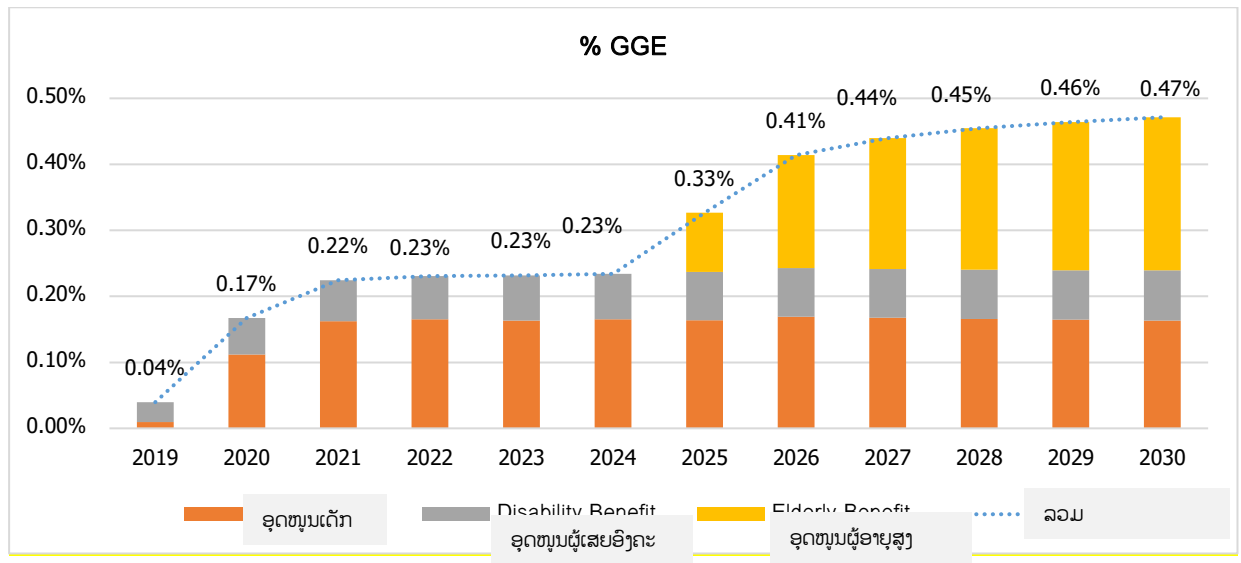
ການວິເຄາະຄາດຄະເນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການອຸດໜູນເດັກ ແລະ ອຸດໜູນຜູ້ພິການ ເລີ່ມແຕ່ປີ 2019 ເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ການອຸດໜູນຜູ້ອາຍຸສູງ ຄາດຄະເນເລີ່ມແຕ່ປີ 2025 ເປັນຕົ້ນໄປ. ການອຸດໜູນນີ້ ແມ່ນໃຫ້ອຸດໜູນຜູ້ທຸກຍາກໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ, ເລີ່ມຈາກ 100,000 ກີບ/ເດືອນ ໃນປີ 2019 ແລະ ຄ່ອຍໆປັບເພີ່ມຂຶ້ນແຕ່ລະປີ ອີງຕາມອັດຕາເງິນເຟີ້. ອັດຕາຄາດຄະເນນີ້ ແມ່ນອີງໃສ່ການໃຫ້ອຸດໜູນກັບຜູ້ທຸກຍາກເທົ່ານັ້ນ (ເຊັ່ນ: ເດັກທຸກຍາກ, ຜູ້ພິການທຸກຍາກ, ຜູ້ອາຍຸສູງປ່ຽວພອຍ ທີ່ທຸກຍາກ). ຄວາມທຸກຍາກທີ່ໃຊ້ຄາດຄະເນໃນອັດຕາ 23.2 ເປີເຊັນຂອງປະຊາກອນທັງໝົດ.

ການເລີ່ມຕົ້ນໃຫ້ອຸດໜູນເດັກ ແລະ ຜູ້ພິການຈະເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 2019, ການຄາດຄະເນເລີ່ມທີ່ 0.01 ເປີເຊັນຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ ຫຼື ຈີດີພີ ສໍາລັບທັງສອງອຸດໜູນໃນປີນັ້ນ (ເບິ່ງຮູບທີ 1). ຕໍ່ກັບລາຍຈ່າຍຂອງລັດ ຫຼື ຈີຈີອີ, ຄາດຄະເນທັງໝົດໃນປີ 2019 ຈະເປັນ 0.04 ເປີເຊັນ; 0.01 ເປີເຊັນ ແມ່ນສໍາລັບການລົງທຶນໃສ່ກັບອຸດໜູນເດັກ ແລະ 0.03 ເປີເຊັນ ແມ່ນສໍາລັບອຸດໜູນຜູ້ພິການ (ເບິ່ງຮູບທີ 2). ທັງສອງອຸດໜູນນີ້ ລວມກັນແລ້ວ ຄາດວ່າຈະເປັນງົບປະມານ 15 ຕື້ກີບ.

ຮູບທີ 1. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສໍາລັບອຸດໜູນປົກປ້ອງສັງຄົມ 2019 – 2030 (% GDP)

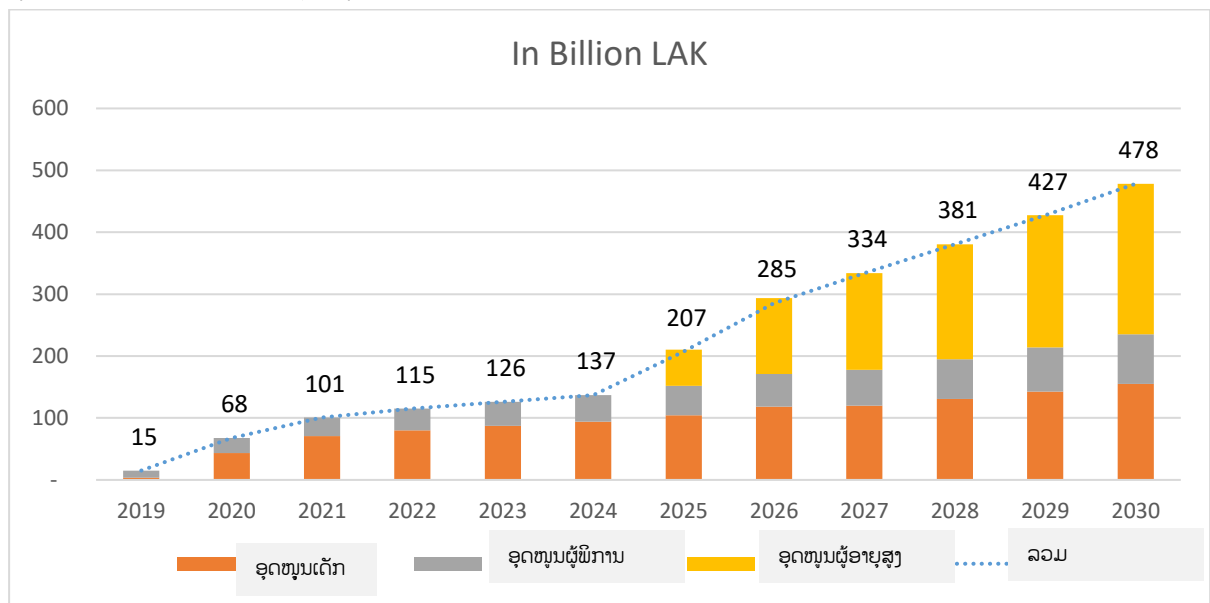
ຮູບທີ 2. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສໍາລັບອຸດໜູນປົກປ້ອງສັງຄົມ 2019 – 2030 (% GGE).

ຮອດປີ 2025, ພາຍຫຼັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດອຸດໜູນຜູ້ອາຍຸສູງ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການອຸດໜູນທັງ 3 ກຸ່ມນີ້ ຄາດຄະເນປະມານ 0.07 % ຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ ຫຼື ຈີດີພີ, ໃນນີ້ 0.03 % ແມ່ນສໍາລັບອຸດໜູນເດັກ; 0.03 % ສໍາລັບອຸດໜູນຜູ້ພິການ ແລະ 0.02% ແມ່ນສໍາລັບການອຸດໜູນຜູ້ອາຍຸສູງ. ລວມຍອດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດ ຫຼື ຈີຈີອີ, ຮອດປີ 2025 ຄາດຄະເນຄື: 0.06 % ສໍາລັບການອຸດໜູນເດັກ; 0.07 % ສໍາລັບການອຸດໜູນຜູ້ພິການ ແລະ 0.09 % ສໍາລັບການອຸດໜູນຜູ້ອາຍຸສູງ. ລວມຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດຈາກ GGE ໃນປີ 2025 ຈະກວມປະມານ 0.33 %.

ຮອດປີ 2030, ການອຸດໜູນທັງສາມກຸ່ມນີ້ ຈະມີປະມານ 0.10% ຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ ຫຼື ຈີດີພີ, ຫຼື 0.47% ຂອງລວມຍອດລາຍຈ່າຍທັງໝົດ ຫຼື GGE. ຄິດໄລ່ລວມງົບປະມານທັງໝົດສໍາລັບປີ 2019 – 2030 ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເປັນຈໍານວນເງິນ (ກີບ) (ເບິ່ງຮູບທີ 3) ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ.

ຮູບທີ 3. ງົບປະມານສໍາລັບອຸດໜູນປົກປ້ອງສັງຄົມ ໄລຍະປີ 2019-2030 (ຕື້ກີບ).

ການຄາດຄະເນນີ້ ຈໍາເປັນຕ້ອງມີການທົບທວນເພີ່ມເຕີມພາຍຫຼັງກໍານົດລະອຽດແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ກິດຈະກຳ. ໃນການຄາດຄະເນນີ້ ຍັງບໍ່ທັນລວມເອົາມູນຄ່າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳຍຸດທະສາດ ເນື່ອງຈາກເງື່ອນໄຂຍັງບໍ່ທັນຄົບຖ້ວນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ກິດຈະກຳອື່ນໆ ສາມາດລວມເຂົ້າໃນການສຶກສາຕົ້ນທຶນພາຍຫຼັງມີຂໍ້ມູນຄົບຖ້ວນ.

ກິດຈະກຳໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດນີ້ ແລະ ມາດຕະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດອື່ນໆ ຈະມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕໍ່າກວ່າ ແລະ ສາມາດປະເມີນໄດ້ໃນໄລຍະສ້າງແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2: ຄຳອະທິບາຍກ່ຽວກັບວິທີການນຳໃຊ້ໃນການຄາດຄະເນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສຳລັບແຕ່ລະຈຳລອງນະໂຍ ບາຍຂອງຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໄລຍະ 2019–2030.

ໄດ້ສຶກສາຕົ້ນທຶນ ໃນການຄາດຄະເນງົບປະມານທີ່ຕ້ອງການສຳລັບການປະຕິບັດ 3 ການອຸດໜູນໃນຍຸດທະສາດນີ້ ເຊັ່ນ: ການໃຫ້ເງິນອຸດໜູນເດັກ, ເງິນອຸດໜູນຜູ້ພິການ ແລະ ເງິນອຸດໜູນຜູ້ອາຍຸສູງແບບບໍ່ປະກອບທຶນສົມທົບ ໂດຍນຳໃຊ້ວິທີການປະເມີນທີ່ອີງການແຮງງານສາກົນພັດທະນາຂຶ້ນ. ການປະເມີນຕົ້ນທຶນ ເປັນວິທີການຄິດໄລ່ບໍ່ຍາກໃນການຄາດຄະເນເບິ່ງຕົ້ນທຶນເພື່ອກຳນົດນະໂຍບາຍອຸດໜູນປົກປ້ອງສັງຄົມ ໂດຍອີງຕາມຄາດຄະເນທີ່ເປັນທາງການຂອງຈຳນວນປະຊາກອນ, ດ້ານເສດຖະກິດ, ກຳລັງແຮງງານ, ລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍຂອງລັດຖະບານ.

ສຳຄັນແມ່ນການຄິດໄລ່ຕົ້ນທຶນທີ່ເປັນຕົວເລກໂດຍລວມ ແລະ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່ານະໂຍບາຍ ຫຼື ມາດຕະການປົກປ້ອງສັງຄົມເປັນນະໂຍບາຍທີ່ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ອີງຕາມງົບປະມານທີ່ຈຳເປັນ.

ຂໍ້ມູນສຳຄັນທີ່ນຳໃຊ້ໃນການຄາດຄະເນ

- ອີງຕາມການຄາດຄະເນດ້ານປະຊາກອນ¹

ການຄາດຄະເນປະຊາກອນຮອດປີ 2030 ໂດຍອີງຕາມເພດ ແລະ ອາຍຸ ແມ່ນອີງຕາມການຄາດຄະເນຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດດ້ານປະຊາກອນທີ່ໄດ້ຄາດຄະເນທີ່ໃກ້ຄຽງກັບການສຳຫຼວດປະຊາກອນໄລຍະ 2005-2015 ແລະ ການຂະຫຍາຍໂຕຂອງປະຊາກອນແມ່ນຄືກັບທ່າອ່ຽງຂອງການສຳຫຼວດປະຊາກອນໄລຍະ 2005-2015.

- ອີງຕາມການຄາດຄະເນກຳລັງແຮງງານແລະການຈ້າງງານ²

ການຄາດຄະເນປີ 2030 ໂດຍອີງຕາມເພດ ແລະ ກຸ່ມອາຍຸ 5 ປີ ແມ່ນຈາກຂໍ້ມູນສະຖິຕິຂອງອົງການແຮງງານສາກົນ. ອັດຕາການຈ້າງງານນອກລະບົບ (ແຮງງານອິດສະລະ ແລະ ແຮງງານຄອບຄົວບໍ່ມີຄ່າແຮງງານ) ຄາດວ່າຈະຫຼຸດລົງຕາມແນວໂນ້ມຂອງການສັງເກດຜົນການສຳຫຼວດໃນລະຫວ່າງປີ 2005 ແລະ 2010, ລຸດລົງຮອດ 76.1% ໃນປີ 2020. ຜະລິດຕະພາບແຮງງານຍັງສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍຕົວໃນໄລຍະ 2005 ຫາ 2015 ຕະຫຼອດໄລຍະການຄາດຄະເນ. ຄ່າແຮງງານຕໍ່າສຸດ ເລີ່ມຕົ້ນໃນເດືອນເມສາ 2015 ທີ່ 900,000 ກີບຕໍ່ເດືອນ ຈະສືບຕໍ່ສູງຂຶ້ນຍ້ອນອັດຕາເງິນເຟີ້.

- ອີງຕາມຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ປະຊາຊົນຜູ້ທຸກຍາກ

ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຜູ້ທຸກຍາກຕາມຈຳນວນເມືອງ, ແຂວງ ແລະ ສູນກາງ ແມ່ນນຳໃຊ້ເປັນຂໍ້ມູນໃນການຄິດໄລ່ວ່າ “ຜູ້ທຸກຍາກຢູ່ໃສ?” ແຜນທີ່ຄວາມທຸກຍາກທີ່ອີງໃສ່ການສຳຫຼວດພົນລະເມືອງ ແລະ ທີ່ຢູ່ອາໄສ: ຜົນໃນລະດັບຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ³

- ອີງໃສ່ໂຄງສ້າງເສດຖະກິດມະຫາພາກ ແລະ ໂຄງສ້າງງົບປະມານລັດ⁴

ສຳລັບການຄາດຄະເນເສດຖະກິດມະຫາພາກ, ຮູບແບບຂອງການສຶກສາຕົ້ນທຶນ ແມ່ນນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຮອດປີ 2016 ຈາກທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ. ການຄາດຄະເນການເຕີບໂຕຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ ຫຼື GDP, ອັດຕາເງິນເຟີ້ຮອດປີ 2022 ທີ່ຖານຂໍ້ມູນດ້ານເສດຖະກິດໂລກຂອງກອງທຶນການເງິນສາກົນ ຫຼື IMF ໄດ້ຄາດຄະເນໄວ້. ສຳລັບໄລຍະ 2022-2030, ຕົວຊີ້ວັດເຫຼົ່ານີ້ ຍັງຈະສືບຕໍ່ໃນລະດັບປີ 2022.

ໂຄງສ້າງດ້ານລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍຂອງລັດຖະບານ ແມ່ນນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນໃນໄລຍະ 2015-16 ຈາກທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ. ການຄາດຄະເນຈາກປີ 2016-17 ຫາ 2020-21 ແມ່ນອີງຕາມຖານຂໍ້ມູນດ້ານເສດຖະກິດໂລກຂອງກອງ

¹Sources: Lao PDR, 2005. Population and Housing Census 2005; Lao PDR, 2016. Population and Housing Census 2015; UNDESA, 2015. UN World Population Prospects 2015 Revision (medium variant).

² Sources: ILO, 2017. ILOSTAT Database; Lao PDR, 2005. Population and Housing Census 2005; Lao PDR, 2011. Labour Force Survey 2010; World Bank, 2013. Enterprise Survey 2013.

³ Coulombe, Harold; Epprecht, Michael; Pimhidzai, Obert; Sisoulath, Vilaysouk. 2016. Where are the poor? Lao PDR 2015 census-based poverty map : province and district level results (English). Washington, D.C. : World Bank Group.

⁴ Sources: Bank of the Lao PDR, 2016. Annual Economic Report 2016; IMF, 2017. World Economic Outlook, September 2017 Edition; IMF, 2017. Lao DPR - 2016 Article IV Consultation - IMF Country Report No. 17/53; World Bank, 2016. World Bank Lao Economic Monitor, May 2016 Edition.

ທຶນການເງິນສາກົນ ຫຼື IMF ແລະ ຂໍ້ມູນຕິດຕາມເສດຖະກິດ ສປປ ລາວ ຂອງທະນາຄານໂລກ ພ້ອມທັງການວິເຄາະຂອງຊ່ຽວຊານຂອງທະນາຄານໂລກ. ສໍາລັບໄລຍະ 2022-2030, ຕົວຊີ້ວັດອື່ນໆ ແມ່ນວິເຄາະຍັງຈະສືບຕໍ່ໃນລະດັບປີ 2022.

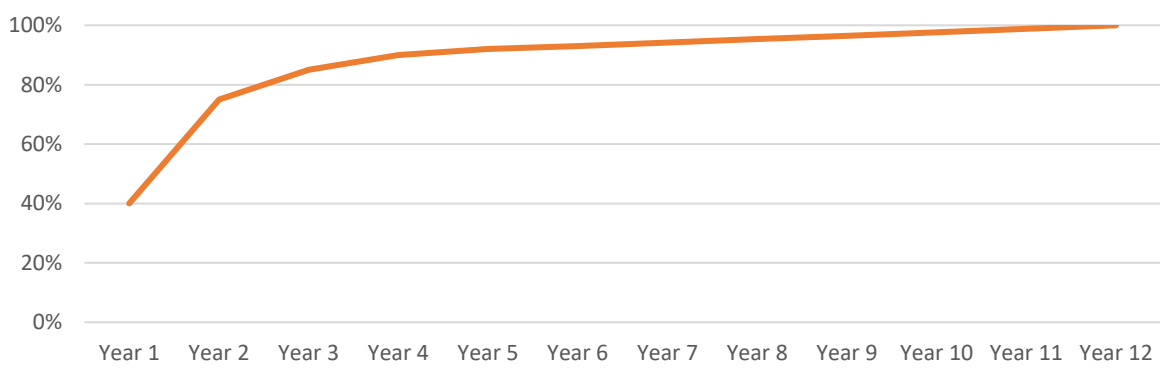
ການວິເຄາະສຶກສາຕົ້ນທຶນສະເພາະຂອງແຕ່ລະຈໍາລອງນະໂຍບາຍ

- **ອັດຕາການປົກຄຸມ ແລະ ອັດຕາສະໜັບສະໜູນ**

ການວິເຄາະຄາດຄະເນໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການອຸດໜູນເດັກ, ການອຸດໜູນຜູ້ພິການ ແລະ ການອຸດໜູນຜູ້ອາຍຸສູງ ແມ່ນຄາດຄະເນວ່າ ອັດຕາການອຸດໜູນຈະເພີ່ມຂຶ້ນພາຍຫຼັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ອີງຕາມປະສົບການຈາກສາກົນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າອັດຕາການອຸດໜູນຈະເພີ່ມຂຶ້ນເປັນກ້າວໆ, ເນື່ອງຈາກຜູ້ທີ່ໄດ້ຕາມເງື່ອນໄຂຮັບອຸດໜູນໄດ້ຮັບຮູ້ເພີ່ມຂຶ້ນກ່ຽວກັບອຸດໜູນດັ່ງກ່າວ ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນສະເໜີຂໍອຸດໜູນ ແລະ ອີງການຈັດຕັ້ງທີ່ຮັບຜິດຊອບ ກໍ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການອຸດໜູນ ແລະ ສືບຕໍ່ມີຄວາມໝັ້ນຄົງ.

ດັ່ງນັ້ນ, ການຄາດຄະເນນີ້ ຈິ່ງສົມມຸດຖານວ່າ ການປົກຄຸມຈະເພີ່ມຂຶ້ນໄວກ່ວາປີທໍາອິດຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຈະມີການຊະລໍ່າຕົວ ເນື່ອງຈາກອັດຕາຜູ້ໄດ້ຮັບອຸດໜູນນັ້ນແມ່ນສູງແລ້ວ ແລະ ໄດ້ເຂົ້າເຖິງຜູ້ດ້ອຍໂອກາດເກືອບທັງໝົດ ແມ່ນຕ້ອງການຄວາມພະຍາຍາມ ແລະ ງົບປະມານເພີ່ມເຕີມ. ເນື່ອງຈາກເງື່ອນໄຂໃນການໄດ້ຮັບອຸດໜູນແມ່ນອີງໃສ່ລັກສະນະທີ່ສາມາດພິສູດໄດ້ ແລະ ມີເປົ້າໝາຍ, ອັດຕາການໄດ້ຮັບອຸດໜູນພາຍຫຼັງ 12 ປີຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຄື: ຈາກ 2019-2030 ແມ່ນຄາດວ່າ ຈະຮອດປະມານ 100 ເປີເຊັນ ຂອງກຸ່ມເປົ້າໝາຍທັງໝົດ. ຮູບທີ 4 ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງອັດຕາໄດ້ຮັບອຸດໜູນຂອງແຕ່ລະປີອີງຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ.

ຮູບທີ 4. ຄາດຄະເນອັດຕາໄດ້ຮັບອຸດໜູນ

ໃນກໍລະນີອຸດໜູນຜູ້ພິການ, ຄາດວ່າການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດອຸດໜູນເຕັມຮູບແບບ ແລະ ອັດຕາການປົກຄຸມປະຊາກອນເປົ້າໝາຍທັງໝົດເລີ່ມແຕ່ໄລຍະເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

- **ໃຫ້ອຸດໜູນເດັກທຸກຄົນສໍາລັບແມ່ຍິງຖືພາ ແລະ ເດັກອາຍຸ 0-2 ປີ**

ປະຊາກອນເດັກນ້ອຍ ມີເປົ້າໝາຍປະກອບດ້ວຍເດັກຕັ້ງແຕ່ມີເກີດຮອດ 3 ປີ ອີງຕາມການຄາດຄະເນປະຊາກອນ. ຈໍານວນກໍລະນີແມ່ຍິງຖືພາຕໍ່ປີອາດເທົ່າກັບຈໍານວນເດັກຕໍ່າກ່ວາ 1 ປີໃນປີຕໍ່ໄປ, ອີງຕາມການຄາດຄະເນປະຊາກອນຄາດຄະເນວ່າ ຈະມີການໃຫ້ອຸດໜູນໃນໄລຍະນີ້. ໃນປີທີ 1, ການອຸດໜູນຈະກວມເອົາເດັກທີ່ເກີດໃນປີນັ້ນ, ໃນປີທີ 2, ແມ່ນກວມເອົາເດັກທີ່ເກີດໃນປີນັ້ນ ແລະ ໃນປີທີ 1. ກວມເອົາທັງໝົດໃນປີທີ 3 ຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເປັນໄລຍະທີ່ກຸ່ມເປົ້າໝາຍທັງໝົດໄດ້ຮັບອຸດໜູນ.

- **ໃຫ້ອຸດໜູນຜູ້ພິການ**

ກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ແມ່ນຜູ້ພິການທີ່ບໍ່ມີການອຸດໜູນຈາກລະບົບກອງທຶນປະກັນສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ອີງຕາມການຄາດຄະເນປະຊາກອນຈໍານວນຜູ້ພິການທີ່ໄດ້ຮັບອຸດໜູນຈາກລະບົບກອງທຶນປະກັນສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ອີງຕາມການຄໍານວນຄະນິດສາດປະກັນສັງຄົມຂອງການອຸດໜູນບໍານານຂອງກອງທຶນປະກັນສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໂດຍອີງການແຮງງານສາກົນ.

ອັດຕາຜູ້ພິການ⁵ຕໍ່ຈຳນວນປະຊາກອນທັງໝົດ ໂດຍພິຈາລະນາຜູ້ພິການທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບບໍ່ສາມາດເຮັດວຽກໄດ້, ບໍ່ສາມາດໄປໂຮງຮຽນໄດ້ ຫຼື ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດກິດຈະກຳປະຈຳວັນ ແມ່ນຢູ່ທີ່ 1.46% ໃນປີ 2013. ການວິເຄາະນີ້ ຍັງສືບຕໍ່ໃນໄລຍະການຄາດຄະເນ.

- **ໃຫ້ອຸດໜູນຜູ້ອາຍຸສູງທີ່ປ່ຽວພອຍທຸກຄົນ ເລີ່ມຕົ້ນຈາກອາຍຸ 65+ ປີ ໃນປີ 2025**

ກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ແມ່ນເລີ່ມແຕ່ອາຍຸ 65+ ເປັນຕົ້ນໄປ ບໍ່ລວມຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອຸດໜູນບຳນານຈາກກອງທຶນປະກັນສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ອີງຕາມການຄາດຄະເນດ້ານປະຊາກອນ.

ຈຳນວນຜູ້ອາຍຸສູງ ທີ່ໄດ້ຮັບອຸດໜູນບຳນານຈາກກອງທຶນປະກັນສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແມ່ນອີງຕາມການຄາດຄະເນຂອງອົງການແຮງງານສາກົນໃນການຄຳນວນຄະນິດສາດປະກັນສັງຄົມຂອງການອຸດໜູນບຳນານຂອງກອງທຶນປະກັນສັງຄົມແຫ່ງຊາດ.

ອັດຕາເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການອຸດໜູນ ແມ່ນຄາດຄະເນໂດຍລວມ, ແຕ່ອີງໃສ່ການເລີ່ມຕົ້ນໃຫ້ອຸດໜູນໃນປີ 2025, ອັດຕາການປົກຄຸມຈະຮອດ 100 ເປີເຊັນ ໃນປີ 2030.

⁵Source: Lao PDR, 2014. Lao Expenditure and Consumption Survey 2012-2013

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3. ຄາດຄະເນຕົ້ນທຶນຕາມການອຸດໜູນ (% GDP, % GGE, ຕື້ກີບ)

% GDP	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030
ອຸດໜູນເຕັກ	0.00%	0.02%	0.03%	0.03%	0.03%	0.03%	0.03%	0.03%	0.03%	0.03%	0.03%	0.03%
ອຸດໜູນຜູ້ພິການ	0.01%	0.01%	0.01%	0.02%	0.02%	0.02%	0.02%	0.02%	0.02%	0.02%	0.02%	0.02%
ອຸດໜູນຜູ້ອາຍຸສູງ	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.02%	0.04%	0.04%	0.05%	0.05%	0.05%
ລວມທັງໝົດ	0.01%	0.04%	0.05%	0.05%	0.05%	0.05%	0.07%	0.08%	0.09%	0.09%	0.09%	0.10%
% ລາຍຈ່າຍຂອງລັດຖະບານ GGE	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030
ອຸດໜູນເຕັກ	0.01%	0.11%	0.16%	0.17%	0.16%	0.17%	0.16%	0.17%	0.17%	0.17%	0.16%	0.16%
ອຸດໜູນຜູ້ພິການ	0.03%	0.06%	0.06%	0.07%	0.07%	0.07%	0.07%	0.07%	0.07%	0.07%	0.07%	0.08%
ອຸດໜູນຜູ້ອາຍຸສູງ	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.09%	0.17%	0.20%	0.21%	0.22%	0.23%
ລວມທັງໝົດ	0.04%	0.17%	0.22%	0.23%	0.23%	0.23%	0.33%	0.41%	0.44%	0.45%	0.46%	0.47%
ຕື້ກີບ	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030
ອຸດໜູນເຕັກ	3	44	71	80	87	94	105	118	120	131	142	155
ອຸດໜູນພິການ	12	24	30	35	39	43	47	52	58	64	71	80
ອຸດໜູນຜູ້ອາຍຸສູງ	-	-	-	-	-	-	58	123	156	186	214	243
ລວມທັງໝົດ	15	68	101	115	126	137	207	285	334	381	427	478

ເອກະສານອ້າງອີງ

International legislation, standards, and commitments

Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women (1979)
Convention on the Rights of the Child (1989)
Convention on the Rights of Persons with Disabilities (2006)
ILO Recommendation No. 202 on Social Protection Floors (2012)
ILO Social Security (Minimum Standards) Convention, 1952 (No. 102)
ILO Recommendation No. 204 concerning the Transition from Informal to the Formal Economy (2015)
International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (General Comment 19 on the right to social security) (1966)
Political Declaration and Madrid International Plan of Action on Ageing (2002)
Universal Declaration of Human Rights (1948)

Regional standards and commitments

ASEAN Declaration on Strengthening Social Protection (2013)
ASEAN Human Rights Declaration (2012)
Bali Declaration on the Enhancement of the Role and Participation of the Persons with Disabilities in ASEAN Community (2011)
Brunei Darussalam Declaration on Strengthening Family Institution: Caring for the Elderly (2010).
Ha Noi Declaration on the Enhancement of Welfare and Development of ASEAN Women and Children (2010)

Lao PDR's legislation, plans and regulations

Decrees No. 073/PM (2002), No. 222/PM, and No.10/PM (2012), about the Poverty Reduction Fund (PRF)
Decree on People with Disabilities No. 137/GOV (2014)
Decree on Social Welfare No. 169/PM (2013)
Decree 273/PM (2014) on the National Policy for Free Maternity for All and Free Health Services for Children Under 5
Decree No. 470 on National Health Insurance
Decree No.1679/Ministry of Education and Sports (MoES) (2014) on Promoting School Lunch
Constitution of the Lao People's Democratic Republic (2015)
Education Law No. 133 (2015)
Education and Sports Sector Development Plan (2016-2020)
Health Sector Reform Strategy (2013-2025)
Health Sector Financing Strategy (2016-2020)
Labour Law No. 43/NA (2013)
Law No. 01/NA (2001) on Hygiene, Disease Prevention, and Health Promotion
Law on Healthcare (2005)
National Growth and Poverty Eradication Strategy
National Health Insurance Strategy (2017-2020)

National Human Resources Development Strategy to 2025
National Population and Development Policy (revised in 2006)
Rural Development and Poverty Eradication Plan for 2011-2015
Social Security Law No. 34/NA (2013)
Strategy and Planning Framework for the Integrated Package of Maternal, Neonatal, and Child Health (MNCH) Services (2009-2015)
Vocational Education Law (2014)
8th Health Sector Development Plan (2016-2020)
8th Lao National Socio-Economic Development Plan (2016-2020)

Other references

Asian Development Bank (2011). *The Revised Social Protection Index Methodology and Handbook*. Manila: ADB.

International Labour Organization (2015). Fiscal space for social protection. Options to expand social investments in 187 countries. Geneva: ILO.

International Labour Organization (2017). *Summary report Assessment-based national dialogue on social protection Lao People's Democratic Republic*. Geneva: ILO.

International Labour Organization (2017). *World Social Protection Report*. Geneva: ILO.

International Labour Organization (2017, November 24). The World Bank Group and ILO Universal Social Protection Initiative [website]. Recovered from http://www.ilo.org/global/topics/social-security/WCMS_378991/lang--en/index.htm

International Labour Organization (2017, November 24). Social Protection Floor [website]. Recovered from <http://www.ilo.org/secsoc/areas-of-work/policy-development-and-applied-research/social-protection-floor/lang--en/index.htm>

Socialprotection.org (2017, December 29). Glossary [website]. Recovered from <http://socialprotection.org/learn/glossary>

United Nations (2012). *The future we want*. Río de Janeiro: UN.

United Nations Development Programme (2017). *National Human Development Report. Graduation From Least Developed Country Status. Lao PDR, 2017*. Vientiane: UNDP.

World Bank (2017, November 23). Databank [website]. Recovered from <http://databank.worldbank.org>

World Bank (2014). *Poverty Profile in Lao PDR. Poverty Report for the Lao Consumption and Expenditure Survey 2012-2013*. Vientiane: WB.

World Health Organization (2013). *Lao PDR's Human Resources for Health country profile*. Manila: WHO.

ບັນດາກະຊວງ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນການສ້າງຍຸດທະສາດ

ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ

Ministry of Labour and Social Welfare (MOLSW)

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ

Ministry of Education and Sports (MoES)

ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ

Ministry of Health (MOH)

ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້

Ministry of Agriculture and Forestry (MoAF)

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ

Ministry of Planning and Investment (MoPI)

ກະຊວງການເງິນ

Ministry of Finance (MoF)

ກະຊວງພາຍໃນ

Ministry of Home Affairs (MoHA)

ຫ້ອງວ່າການ ສຳນັກງານນາຍົກ

Government Office

ສູນກາງສະຫະພັນກຳມະບານລາວ

Lao Federation of Trade Unions (LFTU)

ສະພາການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳແຫ່ງຊາດລາວ

Lao National Chamber of Commerce and Industry (LNCCI)

ຫ້ອງການປະກັນສຸຂະພາບແຫ່ງຊາດ

National Health Insurance Bureau (NHIB)

ຫ້ອງການກອງທຶນປະກັນສັງຄົມແຫ່ງຊາດ

National Social Security Fund (NSSF)

ສະໜັບສະໜູນການຈັດພິມໂດຍ: ໂຄງການ ຮ່ວມມືຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ “ບໍ່ປະຖິ້ມຜູ້ໃດຢູ່ເບື້ອງຫຼັງ: ການສ້າງພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການປົກປ້ອງສັງຄົມຂັ້ນພື້ນຖານ ໃນ ສປປ ລາວ”

Supported by: UN Joint Programme on “Leaving no one behind: Establishing the basis for social protection floors in Lao PDR”

